

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५७५

Title ज्यौष्ट वैदिकपद्धतिः

Author जगन्नाथभट्ट

Extent ६६ पत्राणि Age सं. १८४१

Subject धर्मशास्त्रम्

उर्ध्वदैहिकपदुनिः

धप७५

4575
F. 66
J.K.

8464

सं. ४

उत्तकंजिदंयेद्यगापाठकरपं.

३०५०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॥ भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधिः नवाशिवो
संविचार्यतनुतेत्येष्टपद्धतं आसनमरणे पित्रादिकं पुत्रादिस्तर्पणं नीत्वा प्रायश्चित्तं कारयेत् ॥
तदीयं स्वयं वा कुर्यात् ॥ तत्र षडब्दं अर्द्धसाहस्रं वा यथाशक्तित्वं देवसुवर्णप्रत्याम्नायद्वारा कुर्यात्
संकल्पमात्रं वा कृत्वा स्तुतकान्ते कुर्यात् तद्यथा चतुस्त्रीनेकवाध्यात्मविंदपुष्पसने
पवेशकृतस्नानशक्तौ सत्यां किं न वासाः अभुंजानः पृषनं प्रदक्षिं कृत्य हृदये हूयमानो ध
रण्यां सांख्यं प्रणयेत् ॥ ततः स्तैः किंते कार्यमिथ्यामावादिः सत्यमेवं वेदेत्यादिष्टेष्टे पृषद
श्रेणो वृषयोः प्रत्येकप्रत्याम्नायेन यथाशक्ति स्वर्णगोप्ययोर्निष्कंतद्वंद्वं तद्वंद्वं वा निधाया मुक्तस्य
जन्मप्रभृति अद्यावत् ज्ञानाज्ञानकामाकामसहसहस्रकृतकृतकायिकवाचिकमानसिक
सांसारिकस्य स्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तीनापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलधुपातक

संकलनकरणप्रकारपातकानांमध्येसंभावितपातकनिरासार्थममानुग्रहं कर्त्तुं प्रायश्चित्तमुपादिशं
 तु भवंतः तथा च सर्वधर्मविवेकारोगोत्तारः सकलाद्विजाः समदेहस्य संशुद्धिः कुर्वन्तु द्विजसत्तमाः
 मया कृतं महाघोरं ज्ञानमज्ञानकिल्बिषं प्रसादः क्रियतां मत्समभुभानुज्ञां प्रयुध्थ पूज्यैः कृतः प
 वित्रो हं भवेत्तद्विजसत्तमेः एवं प्रार्थयेत् पुत्रादिश्वेत्यायश्चित्तं कर्त्तुं तदा स्मध्वं स्थापितं नाम
 निर्दिशेत् प्रार्थनानंतरं मामनुगृह्यन्तु भवंत इति प्रणमेत् ततस्ते मुत्सार्य तस्य शरीर इव व्यादिश
 क्ति उत्तममध्यमादिपक्षांश्च विचार्य अस्मिन् पक्षेयं शक्त इति निश्चित्य पुस्तकवाचमनुपूर्वकं क
 थयेयुस्तनुवादकस्याग्रे प्रत्यान्तायाश्च शक्त्या कृत्येयुः अस्मिन्काले प्रायश्चित्तं चंदनपुष्पादि
 भिः पुस्तकपूजासम्पन्नानुवादकपूजां च विधाय बंधपूजात्वेन किंचिद्यथाशक्ति इव्यं निधाय कृतां
 पुटो नमस्तिष्ठेत् अनुवादयपापानुसारेण दक्षिणां दद्यात् ततो नुवादकः पूर्वोक्तविशेषेण वि

विप०

शिष्टायां पूर्वोक्तानां महापातकव्यतिरिक्तानां पातकानां क्षयोनेन पृष्ठपदिष्टेन सर्वप्रायश्चित्तेना
मुक्तप्रत्याम्नायद्वारा प्राच्यादीच्यांगसहितेनाचर्येन तच्च भविष्यति तेन त्वं कृतार्थो भविष्यसि इ
त्युपदेशः इति त्रिः ३ तच्च सर्वप्रायश्चित्तं शक्त्यानुसारेण षड्व्यं साह्यं अन्यद्वापर्वदानुमे
तं प्रत्याम्नायश्च गोपव्ययुतजपेनिलक्षहोमं सहस्रेद्वादशब्राह्मणभोजनतर्थाद्यो जनयात्रायां
एकगोदाने सुवर्णरूप्यनिष्कतदर्धं तदर्धानां मूल्यानां भक्त्यादाने शुष्ककेशस्य द्वादशस्नाने शुद्धि
गुणदशमान्नदानौ चैकः प्राजापत्य इति ततः शक्त्यास्यामानं द्विगुणद्वयं चतुर्गुणमित्यादि
याज्यं विक्षभ्लोकशास्त्रयोरेकवाक्यतायां माषः ४० तदर्धं २० तदर्धं तु १० मुख्यसुवर्णं तदश
कौरजतं ग्राह्यं ततो निविदितं प्रायश्चित्तं भवदनुग्रह इत्यंगं कृत्यं समानपूर्वं प्रणम्य पृष्ठदं विस
र्जयेत् अस्मिन् रहनिशनोपवासः कार्यः इतरेण हविष्याशनं ततः कश्याश्चिद्रिक्तायां तिथौ ह

तमाध्याह्निकः सायान्ते गंगादौ देशकालौ संकरीत्य कमुकशर्मणो मम जन्म प्रभृति अद्य यावत् ज्ञानाज्ञानका
 मा कामसहस्रदसहस्र कृतकायिकवाचिकमानसिकसांमर्गिकसृष्टासृष्टभुक्ताभुक्तपातापातसकल
 पातकअतिपातकउपपातकोपपातकानां लघुपातकसकलीकरणमूलनीकरणअपात्रीकरण
 जानिभंशकरप्रकारपातकानां मध्ये संभावितपातकानां निरासेन प्रकरणकालेषु ध्यर्थे श्रीपरमेश्वर
 प्रत्यर्थं चामुक्त्वा यश्चिन्ता अमुकप्रत्यान्तायेन प्राच्यादीच्यागसहितेन यथाशक्तिं करिष्ये इति सं
 कल्प्य यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च केशनाशित्यतिष्ठन्ति तस्मात्केशवपास्युहं ॥ इति
 मंत्रेण शिखाकक्षोपस्थवर्जं नखलोमानि वापयित्वा ततः प्राञ्जुरवद्वादशंगुलदंतकाष्ठे गृहीत्वा ॥
 तत्र मंत्रः ॥ आयुर्वलयशोवर्चः प्रज्ञापशुवस्तु निच ॥ श्रियं प्राज्ञा च मे धांच त्वत्तो धेहि वनस्य ते इति मं
 त्रेण दंतान् शोध्याद्वादशगंडुषंत्यक्ता भस्मादिस्नानं कुर्यात् तत्र भस्मस्नानमेवं ॐ ईशानः सर्ववि

विप०

३
द्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणेधिपतिर्ब्रह्माशिवो मेऽजस्तु सदा शिवो इति त्रिरसि ॐ न
तुरुषाय विस्महे महादेवाय धीमहि नन्नोरुद्रः प्रचोदयात् इति मुखे ॐ अघोरैभ्यो थघोरैभ्यो घोरै
रतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यो नमस्तै अस्तरुद्ररूपेभ्यः इति हृदये वामदेवाय नमोज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठा
य नमोरुद्राय नमः कालाय नमः कलिविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथ
नाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो नमो नमनाय नमः इति गुह्ये सद्योजातं प्रपद्यापि सद्योजातायैवे
नमो नमः भवेभवेनातिभवे भवस्वमां भवोद्भवाय नमः इति पादयोः ॐ प्रणवेन सर्वांगे यद्वा अग्नि
रिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म व्योमेति भस्म सर्वं हवा इदं भस्म इति
मंत्रैः भस्मं स्नात्वा गोमयेन स्नापयेत् ॐ गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपुष्टां करीषिणा ईश्वरी सर्वभूतानां
तामिहोपहृये श्रियं अग्रमग्रश्चरन्तानां मोषधीनां वने वने तासामृषभपत्नीनां पवित्रं कायशोधनं यन्मे

रोगाश्वाशोकांश्चनुदगोमयसर्वरा इतिगोमयस्नानं अथमृत्तिकास्नानं ॐ बलिस्थापर्वतानांखि
 दंबिभर्षिः पृथिविः प्रयाभूमिप्रवत्वतिमहाजिनोषिमहिनि इतिभूमिप्रार्थ्य मावोरिषत्त्वनिता
 यस्मैचाहंस्वनामिवः द्विच्चतुष्यदस्माकंसर्वमस्त्वनातुरे इतिस्वनित्वा स्यानापृथिवीभवान्
 चक्षुराग्निरानिवेशनः युध्वातः शर्मसप्रथः इतिमृदमादाया ॐ आयनेतेपरायणेदूर्वारोहंतु
 पुष्पिणी दूर्वामस्युक्ष्य भूमौनिधाया अद्येत्यादिपूर्वप्रायश्चित्तांगभूतं मृत्तिकास्नानंमहंकरि
 ष्य ततःमृदंदिक्कदिशंसित्वा ततन्मत्रः ॐ त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रहवेहवेसुहवंशूरमिंद्रं कृ
 यामिशक्रंपुरुहंतमिंद्रस्वस्तिनोमघवाधात्विंद्रः इतिपूर्वं ॐ यमायसोमंसुनुतयमायजुहु
 ताहविः यमंहयज्ञेगधत्वाग्निद्रतोअरुतः दक्षिणे ॐ तत्वायामिब्रह्मणवंदमानस्तदाशा
 स्तयजमानोहविर्भिः अहेलमानोवरुणेहवोध्युरुशंसमानआयुः प्रमोषीः इतिपश्चिमे ॐ वय

उप०

सोमव्रतेन वमनस्तनूषु विभ्रतः प्रजावन्तः सचेमहि उत्तरतः सूर्यो नो दिवस्यानुवातो अंतरिक्षात् अ
 निर्नः पार्थिवेभ्यः उपरिष्ठात् अधः पश्य स्वमोपरि संतशं पादकौहर माते कश ल्लकौ दशान् स्त्रिहि
 ब्रह्मा बभूविथ इत्यधः न तों गेषु मृदं लिपेत् सहस्रशिर्वेति शिरसि अक्षिभ्यां तेनासिकाभ्यां कर्णभ्यां
 ध्रुवकादधि यक्ष्मं शर्षण्यमस्तिष्काज्जिह्वाया विवृहामिते इति मुखे ग्रीवाभ्यस्त उल्लिहाभ्य कर्क
 साभ्यो अन्तः कयात् यक्ष्मं दोषण्य मंसाभ्यां बाहुभ्यां विवृहामिते इति ग्रीवायां आंत्रेभ्यस्त गुदाभ्यो
 वनिष्ठो हृदयादधि यक्ष्मं मन्त्राभ्यां यङ्गुः प्लाशिभ्यो विवृहामिते इति हृदये नाभानाभिन आददे
 चक्षुश्चित्स्वर्ये सचा कवेरपत्यमादुहे इति नाभौ त्वमिन्द्रसजोष समर्कं विमर्षि बाह्वोः वज्रं शिश
 न ओजसा इति बाह्वोः सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्य ते कक्षिवन्तं य औषिजः इति कक्ष्योः
 वक्त्राणां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्वाकृणोति समनावगत्य इधुधिः संक्राः घृतनाश्व सर्वाः पृष्टेति

× यः कुक्षिः सोमपातमः समुद्र इव पिबते उर्वरापो न काकुदः इति कुक्ष्योः २

नध्योजयति प्रसूतः इति दृष्टे उरुभ्यां ते अष्टी वङ्गां पाक्षिभ्यां प्रपदाभ्यां यक्षं श्रोणिभ्यां भासदाङ्गं सप्तो
 विवृहामिते इत्यूर्वोः मेहनाहनं करणल्लोमभ्यस्तेन खेभ्यः यक्षं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं विवृहामिते
 इति जान्वोः एतावानस्य महिमा ताज्यायां श्वपूरुषः पादोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि पाद
 योः यस्य विश्वानि हस्तयोः पंचक्षित्नां वसु स्याशयस्वयो अस्मधृक् द्रव्ये वा शनिर्नेहि हस्तयोः अंगादं
 गाल्लोम्लोम्लोम्लो जानं पर्वणि पर्वणि यक्षं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं विवृहामिते इति मैत्रेण पुरुषसूक्ते
 न सर्वो गोदूर्तेन ततः अश्वक्रांत इत्यादिभिः सतिलां सद्रुवं मृदं शिरसि निधाय मृत्तिकास्नानं प्रक्षा
 ल्यतर्प्य प्रार्थयेत् हिरण्यमंगेति० यन्मे मनसा वाचा० इमं मे गंगेति ऋक्० गंगा गंगेति यो ब्रूयात्०
 सुमित्र्या न आप० समुद्रज्येष्ठा इति च तस्यभिः एतानि दंस्तव मिनि निति स्यभिः० तस्मै मंदीति सूक्तं०
 पावमानं सूक्तं० आपो हि दृष्टेति तृक् च न मार्जनं कृत्वा इमं मे गंगेति उदकमालोढ्या ऋतं च सत्यं नित्रि

उप०

५
५
ऋचजपनघकर्मेणं कृत्वा ततः प्रवाहामिमुखं त्रिवारं जपेत् इति मृत्तिज्ञास्नानं ततः आपोहिष्टेनित्
चेन शुद्धोदकस्नानं कुर्यात् अथ पंचगव्यस्नानं गायत्र्या गोसुत्रं गंधद्वारा मिति गोमयं आप्याय
स्येति क्षीरं दधिक्राव इति दधि घृतं मिमिक्षेति घृतं देवस्य त्वेति कुशोदकस्नानं कुर्यात् स्त्रीशुद्ध
णममंत्रकस्नानं कुर्यात् शुद्धस्नानां ते धौतवासः परिधाय तिलकं कुर्यात् स्नानां मतर्पणं ते वस्त्रं
गृह्यत्वा द्विराचम्य संध्या वंदनादिसंपाद्य ततः विष्णुदेशेन त्रिभ्यो धिकान् न्युग्मब्राह्मण नृपूजा
पूर्वकं भोजयेत् आमन्त्रेण वा दद्यात् इयमेव प्रायश्चित्तांगविष्णुश्राद्धमित्यभिधीयते ततो गोदानं ॥
गवामंगेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माद्धिवं मे स्यादिह लोके परत्र च इति गोदानं प्रत्यु
क्षं निष्कायद्वारा कुर्यात् ततो अग्निस्थापनादि पूर्वकमाज्येन व्याहृतिभिः पापहा विष्णुदेशेनाष्टा
नरशतं अष्टाविंशतिस्तु कुर्यात् ततः पंचगव्यं कार्यं सुवर्णादिपात्रे पश्चादिपात्रे वा ताम्रायात्रि
पलं गायत्र्यप्रणवेन वा आदाय ततो गुष्ठार्धपरिमितं श्वेतायाः गोमयं गंधद्वारेत्यादयः ततः कपि

लायाः घनमेकपलं घृतं मिमिक्षमिति घृतं ततः तिलायाः सप्तपलं दधिका एव इत्यादाय ततः एकं पलं कु
 शोदकमापोहिष्ठेत्यादय प्रणवेनेव यज्ञियकाष्टेन निर्मेथ्य प्रणवेनाभिमन्त्र्य समपत्रैर्हरतेः कुशोदशुद्ध
 तं जुहुयात् एभिर्मन्त्रैः ॐ इरावती धेनुमती हिमन्तं स्युवसिनी मनुषेदशस्या व्यस्तभाद्रोदसा वि
 ल्लवेनेदाधर्थं पृथिवीमभितोमयूखैः स्वाहा पृथिव्य इदं नमम ॐ इदं विष्णुर्विक्रमे त्रेधा निदधे पदा ॥
 समूळमस्य पांसुरे स्वाहा विष्णवे इदं नमम ॐ मानस्तोकेतने ये मान आयो मानो गोपुमानो अश्व
 पुरीरिषः वीरास्ताभोरुद्धमाभितो वधा हविर्भन्तः सदमित्वाहवामहे स्वाहा रुद्राय इदं नमम ॥
 ॐ ब्रह्मज्जानं प्रथमं पुरस्ताद्वि स्याम तः सुरुचो वेन आवः स बुद्धिया उपमा अस्य विष्ठाः स तश्च यो
 निमस तश्च विवः स्वाहा ब्रह्मण इदं नमम ॐ अग्नये स्वाहा ० अग्नय इदं नम ॐ सोमाय स्वाहा सोमा
 य इदं नम ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् स्वाहा सूर्याय इदं ० ॐ
 स्वाहा प्रजापतये इदं ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतये इदं ॐ अग्नये स्विष्टकृतये स्वाहा अग्नये स्वि

उप०

6

एकतयइदं० अद्येत्यादिसर्वप्रायश्चित्तांगभूतं व्रतग्रहणं करिष्ये इति द्विजानृद्धौतैः करिष्येत्यनुज्ञातः॥
प्रणवेति सर्वपिबेत् एतच्च ग्रामाद्वहिः नद्यादेतारेन क्षत्रदर्शने कार्यं अशक्तौ गोमुत्रादिस्वत्यं ग्राह्यं
सर्वस्येयेयत्वात् अस्मिन्दिने उपवासः शक्तस्य अन्यस्य हविष्यासनं इति पंचगव्यं प्राश्य गृहे आ
गत्य विष्णुस्मरन्मौनी निशमनिवाह्यप्रक्रांतं प्रायश्चित्तं संकृत्यानुसारेण प्रत्याम्नायद्वारा द्वारा कुर्या
त् उत्ततरांगानि कुर्यात् व्याहृतिभिराज्यं पूर्ववत् कृत्वा पूर्ववत् पुनः प्रायश्चित्तांगविष्णुप्राद्वं कृत्वा॥
तैर्गोदानं पूर्ववत् चरेत् एवं प्रायश्चित्तं कृत्वा शक्तौ सत्यां दशदानान्यपि कुर्यात् तानि च गोभूतिल
हिरण्याज्यं वा सोधान्यं गुडानि च रोष्यं लवणमित्यादौ दशदानाप्रकर्तिताः एवं प्रत्यक्षं कुर्यात्॥
यद्वा निष्कयद्रव्यं ततः गोदानं गवामंगेषु तिष्ठंति भुवनानि चतुर्दश यस्मान्नस्माद्धिवं मे स्यादिह
लोके परत्र च आपो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे हृदयः संतु गवामध्ये वसाम्यहं अ
नेन गोदानेन यस्मै कस्मै ब्राह्मणाय संप्रददे प्रत्यक्षं देयं तत्रत्याम्नायद्रव्यद्वारा कुर्यात् इत्यनेन गो

दानं अथ भूमिदानं सर्वभूताश्रयामिर्वराहेण समुधृता अनंतसस्यफलदामतः शान्तिप्रयुधमे २
 अथ निलदानं महर्षेणोत्रसंभूताः काश्यपस्य निलास्तृताः तस्मान्नेषां प्रदानेन मम पापं व्यपोहतुं ॥ ३ ॥
 अथ हिरण्यदानं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसे अनंतपुण्यफलदामतः शान्तिप्रयुधमे ॥ ४ ॥
 अथ आज्यदानं कामधेनुषु संभूतं सर्वक्रतुषु संस्थितं देवानामाज्यमाहारमतः शान्तिप्रयुधमे ॥ ५ ॥
 अथ वस्त्रदानं शरणं सर्वलोकानां लज्जाया रक्षणं परं सुवेराधारणं वस्त्रमतः शान्तिप्रयुधमे ॥ ६ ॥
 अथ धान्यदानं सर्वमेव मयं धान्यं सर्वोत्पत्तिकरं महत् प्राणिनां जीव नोपायमतः शान्तिप्रयुधमे ॥ ७ ॥
 अथ गुडदानं तथारसानां प्रवरः स देवेक्षुरसो मतः ममतस्याप्तरां लक्ष्मीं ददस्तु गुडसर्वदा ॥ ८ ॥
 अथ रोषदानं प्रतिर्यतः पितृणां च विष्णुशंकरयोः सदा शिवनेत्रोद्भवं रोषमतः शान्तिप्रयुधमे ॥ ९ ॥
 अथ लवणदानं यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्पद्यन्ते लवणं विना शंभोः प्रतिकरं नित्यमतः शान्तिप्रयुधमे

मे १० एवं दशदानानि कृत्वा मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर यत्पूजितं मया देवः परिपूर्णं तद-
 स्तुमे इति वदन् विष्णुस्मरेत् एतानि दशदानानि सभ्य एव तदसंभवे अन्येभ्योपि ततः यन्मया कृतं
 ममुकप्रायश्चित्तं तदधिद्रुमस्तु इति कर्त्ता वदेत् व्रतधिद्रुमपधिद्रुमयधिद्रुमयज्ञकर्मणि सर्वं भवतु मे
 धिद्रुमब्राह्मणानां प्रसादतः अधिद्रुमस्त्विति ब्राह्मणः प्रतिवचनं ब्रूयः एतत्प्रायश्चित्तमस्मृत्वेव यदि
 पितादिमृतः तस्यानकसत्तानि श्वये पुत्रादिना इदमवश्यं कार्यं पुत्रादिना करणे पंचगव्यप्राशनाभावः
 यस्य स्मृत्येति सर्वप्रायश्चित्तांगभूतं यथा शक्त्या यथा लिब्राह्मणं नृभोजदंष्ट्रं नानानांगोत्रेभ्यो
 ब्राह्मणेभ्यो भूयसीदक्षिणं दद्यात् ततः और्ध्वं देहिकं ॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ रामाय नमः ॥ ॥ ६॥ ॥
 ततः मरणानंतरं पुत्रादि संचैल स्नानं कुर्यात् आर्द्रवस्त्रैः शौरं कुर्यात् स्नात्वा च भ्यदेशकालौ स्मृ-
 त्वाद्येत्यादिति थौ मम पित्राः देः क्रियाधिकारार्थं शौरं करिष्ये इति संकल्प्य यानिकानि च पापा

निब्रह्महत्यासमानिच केशनाश्रित्यतिष्ठन्ति तस्मात्केशवपाम्यहं महापापोपपापानां केशश्मश्रुनखा
 त्वचः क्षुरादिसर्वगात्राणि ते मे दोषाः पतन्त्वधः इति प्रार्थ्य दक्षिणश्मश्रुनि नखलोमानि वापयेयुः ॥
 कक्षोपस्थवर्जं पुनः स्नात्वा च मय पवित्रे धृत्वा अथ देशकालौ स्मृत्वा मम पित्रादेः और्ध्वदेहिकाधिका
 रार्थं क्रद्धत्रयप्रायश्चित्तं स्मृतं कान्ते गोनिष्क्रयद्वयद्वारा अहमाचरिष्ये ततः अद्येत्यादि पित्रादेः औ
 र्ध्वदेहिकाधिकारार्थं आत्मनः शुद्धार्थं क्रद्धत्रयप्रायश्चित्तं स्मृतं कान्ते गोनिष्क्रयद्वयद्वारा अहमाच
 रिष्ये ततः अद्येत्यादि मम पित्रादेः ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टउभयोच्छिष्टस्पृश्यास्पृष्टमरणखट्वमर
 णवन्धनमरणादिषु सत्सु षड्द्वादशपञ्चदशबाह्वध्रान् प्रायश्चित्तानि विज्ञानुसारेण ब्राह्मणवच
 नान् गृह्यत्वा शक्तौ सत्यान्तदेवेन त्रत्याम्नायतया हिरण्यादि स्मृतं कान्ते अहमाचरिष्ये शुद्धं संपाद्य
 अद्येत्यादिकालं स्मृत्वा अमुक गोत्रस्य अमुक शर्मणे प्रेतस्य सुखेन प्राणेन क्रमण प्रतिबंधोक्तनिष्ठ

उप०

४

त्यनुक्तनिष्कृति सकलपातकक्षयद्वारासुखेनप्राणोत्क्रमणार्थं यथाशक्त्या अलंकृतां इमां उक्ता तथेनं
रुद्रदेवत्यां ममुकगोत्रायाममुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे गवामंगेषु तिष्ठति भुवनातिचतु
र्दश यस्मान्नस्माद्धिवं मे ष्यादि हलोके पत्र च इति मंत्रमुक्त्वा स तक्रांते यस्मै कस्मै ब्राह्मणाय संप्रददे ॥
ततः वेतरणी दानं अद्येत्यादिकालं स्मृत्वा मम पित्रोः यमद्वारा स्थितं वेतरणी नद्युत्तारणार्थं गो
दानं करिष्ये इति संकल्प्य विष्णुरूपद्विज श्रेष्ठ भूदेव द्विजयावनं तर्तुं वेतरणी मे मां दृष्ट्वा गां प्रददाम्य
हं इति प्रार्थ्य धेतुके त्वं प्रतीक्षस्व यमद्वारे महापथे उत्तरीर्षु हरं देव वेतरणी न मोक्षते ॥ वेतरणी संत
रणार्थं इमां गां दृष्ट्वा वस्त्रमाल्याद्यलंकृतां यथाशक्ति दक्षिणं स तक्रांते यस्मै कस्मै ब्राह्मणाय संप्रददे
निष्क्रयद्वये द्वा रा अहमाचरिष्ये पुनः प्रार्थ्य यमद्वारे पथे घोरे घोरा वेतरणी नदि तां तर्तुं कामो यद्धा
मिह दद्यां वेतरणी तु गां अद्येत्यादिकालं स्मृत्वा मम पित्रोः अमुकशर्मणः प्रेतस्य जन्म प्रभृति मर
णं तं नानाविधपापनाशनार्थं सदक्षिणं तिलपात्रदानं करिष्ये तिलाः पुराणाः पवित्राश्च तिलाः स

वेकरास्मृताः शुक्लावायुदिवाद्यस्त्राक्रषिगोत्रसमुद्भवाः यानिकानिचपायानिब्रह्महत्यासमानिच निल
 पात्रप्रदानेनतानिनश्यंतुसर्वदा महर्षेगोत्रसंभूताः काश्यपश्यतिलास्मृताः तस्मान्नेषांप्रदानेनम
 मपापं व्यपोहतुं अनेननिलपात्रदानेनस्तत्कालेअहमाचरिष्ये ततःअद्येत्यादिकालंस्मृत्वाअमृत
 त्वप्राप्तिकामनयासिध्यर्थंपुण्यसूक्तादिपाठमहंकरिष्ये नानानंवाभितिसूक्तस्यशिशुरंगिरक्र
 षिः पवमानसोमोदेवतापंक्तिछंदः अमृतत्वप्राप्तयेजपेविनि० ॐ नानानंवाउनोधियोविब्रतानि
 जनानां तक्षारिष्टंरुतंभिषकब्रह्मासुनंतमिधतींद्रायेंदोपरिस्त्रव जरतीभिरोषधभिःपलेभिः
 शकुनानां कार्मरोअस्मभिर्द्युभिर्हिरण्यवंतमिधतींद्रायेंदोपरिस्त्रव कारुरहंततोभिषगुपल
 प्रक्षिणानना नानाधियोवसुथवानुगाइवतस्त्रिमेंद्राये० अश्वोवोक्कासुरंवरथंहसनामुपमंत्रि
 णः शैपोरोमएवंतौभेदोवादिन्मडकइधतींद्राये० शर्यणवतिसोममिंद्रःपिवतुवृत्रहा बलंद
 धानआत्मनिकरिष्यन्वैर्यमहदिंद्राये० आपवस्वदिशंपतआर्जीकात्सोममदुः क्रतवाक्रेनस

त्येनश्रद्धयातपसासुतइंद्राये० पर्जन्यवृद्धं महिषं तं सूर्यस्य दुहिता भरत तं गंधर्वाः प्रत्यगृभ्णं तं सोमे
 रसमादधुरिंद्राये० ऋतंवदन्तद्युनामत्यं वदेन्सत्यकर्मन् श्रद्धां वदन् सोमराजं धात्रा सोमपरिष्कृ
 तइंद्राये० सत्यमुग्रस्य वृहत्तः संस्रवति संस्रवाः संयंति रसिनो रसाः पुनानो ब्रह्मणा हरइंद्राये०
 यत्र ब्रह्मापवमानं धंदस्यांश्वाचं वदन् ग्रावणा सोमे महीयते सोमे नानंदं जभयं निद्रायेंदो० त्रय
 ज्योतिरजस्रं यस्मिं लोके स्वरहितं तस्मिन् मां धेहि पवमाना मृते लोके अक्षितइंद्राये० यत्र राजा
 वैवस्वतो यत्रावरोधनं दिवः यत्र मरुतैः कतरा पस्तत्र माममृतं रुध्रीं द्रा० यत्रा तु कामं चरणं त्रिना
 के त्रि दिवे दिवः लोका यत्र ज्योतिष्मत्तस्त्र माममृतं रुध्रीं द्राये० यत्र कामानि कामांश्च यत्र बध्ना
 ऽस्य विष्टपं स्वधा च यत्र तृप्तिश्च तत्र माममृतं रुध्रीं द्राये० यत्रानंदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आस
 ते कामस्य यत्रात्माः कामास्तत्र माममृतं० यइंदो पवमानस्यानु धामान्य ऋमीन् तमाहुः सुप्र
 जा इति यस्ते सोमा विधन्मनइंद्रायें० ऋषे मंत्रकृतां स्तोमैः कश्यपो द्वर्धयन् गिरः सोमं नमत्तहो

स्य राजानं योजसे वीरुधां पतिरिंद्रा० सप्तदिशो नासूर्याः सप्तहोतारऋत्विजः देवाः आदित्या ये सप्ततेभिः सो
 माभिरक्ष न इंद्रा० यत्ते राजं नृधृतं हविस्ते न सोमाभिरक्ष नः अराती वामानस्ताशी न मोचनः किंच नाम म
 दिंद्रा० यत्र तन्नरमं पदं विष्णो लोके महयते देवैः सुकृतकर्मभिस्तत्र माममृतं० यत्र लोकास्तनृत्यज
 श्रद्धया तपसा जिता ते जश्च यत्र ब्रह्मा च तत्र माममृतं० यत्र देवाः महात्मानः सेंद्राश्च मरुद्गणाः॥
 ब्रह्माश्च यत्र विष्णुश्च तत्र माममृतं० यत्र तन्नरमा व्यंभृतानां मधिपतिं भावभावी तयोगाश्च तत्र मा
 ममृतं० यत्र तद्विष्णुर्महयते नराणां नराधिपतिः तत्र शंखगदाचक्रधारं स्मरणमुक्तिश्च तत्र माम
 मृतं० यत्र गंगा च यमुना च यत्र प्राची सरस्वती यत्र सोमेश्वरो देवः तत्र माममृतं रुधिरिंद्रा ये हो परि
 स्रव तत्र प्रेतसमापे भुमिं गोमये नोपलिप्य तत्रोपदर्भं मय ब्राह्मणां निमंत्र्य अद्येत्यादिकालं स्मृत्वा
 प्राचिनाविति अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणः प्रेतस्य सुधोपशमनार्थं उत्थानबलिश्चाहुं करिष्ये॥
 अमुकशर्मणः प्रेतस्य उत्थानबलिश्चाहुं क्षणमुपनिष्ठतु पाद्यं मु० अघ्यं मु० अर्चनं मु० आध्यादनं मु०

उप०

इदं रास्यमान आमं सोमस्करं प्रेताय मु० पिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनमु० अमुकशर्मणः प्रेतस्य
 सुधोपशमनार्थं उत्थानबलिश्राद्धे अयं सक्तु पिंडमुपतिष्ठतु तस्योपरितिलोदक० अंजन० गंधमु० पुष्प
 धूपदीपनैवेद्यमु० फलतांबूलदक्षिणामु० दर्भशिरसा० सव्येन अनादिनिधनो देवो शंखचक्रगदाध
 रः अक्षय्यपुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भव पापाहामहाबिघ्नः धर्मराजः प्रयतां अभिरम्यतां जलं वि
 सर्जयेत् न तो अद्येत्यादिकालं स्मृत्वा अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणः प्रेतस्य मार्गश्वानभयनिवृत्त्यर्थं
 श्वानबलिश्राद्धमहं करिष्ये प्रेतस्य दौर्भुजसमापे दर्भमयद्वे ब्राह्मणान्निमंत्र्य श्वानबलिश्राद्धेक्षण
 मु० पाद्य० अर्घ्य० अर्चन० आध्यादनमु० इदं सोमस्करं आमं प्रेताय० पिंडप्रदानं करिष्ये ॥ ॥
 पिंड० दर्भासन० गोत्रस्य अमुकशर्मणः प्रेतस्य मार्गश्वानबलिश्राद्धे अयं सक्तु पिंडमु० तस्योपरि
 तिलोदक० अंजन० अभ्यंजन० गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणामु० सर्वेषां पति०
 अतिद्वारसारमेयो श्वानो चतुरक्षो शबलो साधुना यथा अथापि तृत्तु सुविदत्रा उये हियमेन ये सध

मादंमदंति योतेश्वानो यमरक्षितारो चतुरक्षोपथिरक्षानृचक्षसो नाभ्यामेनं परिदेहिराजन्वस्तिवाचास्मा
 अनमो वंचदेहि ततो रह न देशतो वायव्यादिशि स्मार्त्तोग्निं निदध्यात् यदि विधिनाग्निस्तर्हि यतो विधे
 दस्तावत्कालगणनयाग्निविधेदप्रायश्चित्तं तदेव कुर्यात् संकल्प्य द्वा अद्येत्यादिदेशकालो स्मृत्वा
 अमुकशर्मणः प्रेतस्य ओपासनाग्निविधिन्तदिनादारभ्य एतावतं कालं ओपासनाग्निविधेदज
 नितप्रत्यवायपरिहारार्थं प्रतिवर्षं गोनिष्क्रयद्रव्यं सतकांते ब्राह्मणेभ्यः संप्रददे अद्येत्यादि अमु
 कशर्मणः प्रेतस्य ओपासनाग्निविधेदनेयावद्बुभुक्षुः प्राणांसायं प्रातर्होमानां तथा च दर्शपूर्णमास
 स्थातिपाकानां ब्राह्मण्यं च संपत्तिपर्याप्तं तत्प्रत्याम्नाय निष्क्रयद्रव्यं सतकांते यथानामगोत्रेभ्यः
 ब्राह्मणेभ्यः संप्रददे ततः अद्येत्यादि अमुकशर्मणः प्रेतस्य अग्निविधेदन्निमित्तं दाहाग्निसिद्ध्य
 र्थं प्रेताधानं करिष्ये इति संकल्प्य यथा लाभमेतान् संभारान् संपाद्य तेषु लौकिकाग्निं प्रतिष्ठा
 प्य ॐ भूर्भुवस्वरोमिति उल्लेखनाग्निं प्रतिष्ठातं कृत्वा अयाश्चेत्यस्य विमदऋषिः अयालग्नि

उप०

देवतापंक्तिर्धृदः लौकिकस्याग्नेरोपासनत्वसिद्धये आज्यहोमेवि० ॐ अयाश्वाग्नेस्य नमिशस्तीश्वस
 त्यमित्वमया असि अयासावयसाकृतोयासनहव्यमृहिषेयानोधेहिभेषजं स्वाहा अयसेअग्नये
 इदं न० भस्वाहाअग्नयइदं० भुवस्वाहावायवइदं० स्वस्वाहासूर्यायइदं० भूर्भुवस्वस्वाहाप्रजाप
 यइदं० एवमोपासनं शुद्धोभवति पत्निमरणेप्येवं निरग्निकस्य ब्रह्मचर्यादेनिरग्निकायोवाकपा
 लाग्निः अग्निवर्णकपालंतु कृत्वा तत्र विनिक्षिपेत् करिष्यादिततोयस्तुजातः स तु कपालजः
 अतुपनीताविवाहितयोरप्येवं विधवाविधुरयोरुत्तपनीयकः कपालाग्निरेववा रभैरग्निं च
 प्रज्वाल्य पुनर्दभेस्तु संयुतः पुनर्दभेत्ततः पुनर्येज्जिरेष रुत्तपनीयकः लौकिकेन सर्वेषां दाहः आ
 हिताग्नेर्वैतानाग्निभिः ततः प्रेतस्य वायव्यामेन निधानं दाहगर्तो दीशाने जानुमात्रं वितस्तिमा
 त्रं वा गर्ते कृत्वा तत्रावकाशो बालौकिकमुदकं च निक्षिपेत् इदं गर्तोदकं नाम ततः आचम्य ॥
 अमंत्रकप्राणायामं कृत्वा अद्येत्यादिदेशकालो संकर्त्य अमुकगोत्रस्यामुकशोर्मणः प्रेतस्य प्रे

नत्वविमोक्षार्थे और्ध्वदेहिकं करिष्ये इति संकल्प्य प्राचीना वीतिभूमिं प्रार्थयेत् उपसर्पेति मंत्रस्य संकु
 शिकृच्छ्रिः पितृमेधोदेवता त्रिष्टुपूछंदः भूमिप्रार्थने वि० ॐ उपसर्पेतामृतं भूमिमेतामृतं च स
 दृथिवीं सुशेवां उर्लं मृदायुवतिर्दक्षिणावत एषा त्वापातु निर्ऋते रुपस्थात् अपसर्पेत् तु ते प्रेता ये
 केचदिह पूर्वजाः स्वस्तिनः कृणुत मा भु प्रातः पुनरागमन् दिवि जाता अमुजाता या जाता ओष
 धीभ्यः अथोया अदिजा आपः स्तानः शुंधंतु शुंधनः इति भूमिं प्रोक्षयेत् अथ प्रोक्षणं अपेत वीति
 मंत्रस्य यमकृषिः पितरो देवता त्रिष्टुपूछंदः भूमिप्रोक्षणे विनियोगः ॐ अपेत वीति विचसर्पेतातो
 स्या एतं पितरो लोकमक्रन् अहोभिरद्विरक्तु भिर्यक्तं यमो दहात्यवसानमस्मे इति गर्तोदकेन प्रो
 क्षेदित्यनेन प्रतिप्रोक्षणं मंत्रा कृतिः ततः यमाय दहनपतये चोद्धिस्वामि मध्ये कालाय दहनपतये
 चोद्धिस्वामि इति उत्तरे मृत्यवे दहनपतये चोद्धिस्वामि त दक्षिणे इति मंत्रेण रखात्रयमायसे
 नोद्धिस्वेत् ततः खाते हिरण्यशकलानि तिलांश्च प्रक्षिपेत् तिलोदकं निक्षिपेत् ततः मध्ये यमाय

उप०

दहनपतयेपितृभ्यः स्वधानमः ततः उत्तरे कालाय दहनपतयेपितृभ्यः स्वधानमः ततः दक्षिणे मृ-
 त्यवे दहनपतयेपितृभ्यः स्वधानमः केचित्त्रोह्ये लेखनकुर्वन्ति प्रेतस्योपरितिलोदकं क्षिप्त्वा ततः
 सजाजीयाहस्ते यज्ञकोष्ठेरेव दहनपर्याप्तं इत्यंकारयेत् तदुपरि बर्हिं रस्तीर्य तदुपरि द्रव्यजित्
 मूर्ध्वलोमं स्त्रिणीयान् ततः कर्त्ता प्रेतस्य मुखेनासिकादये चक्षुद्वये श्रोत्रद्वये एवं सप्त धिदेषु
 हिरण्यशकलानि निक्षिपेत् तदभावे आज्यविंदन्वा प्रेतस्य शरीरे घृताक्ताः तिलान् प्रक्षिप्य ॥
 अग्निपरिसमुद्भूत चित्तिमहिताग्निं परिस्तीर्य दक्षिणतो गेनः पर्युक्ष्य ततः पात्रासाधनं प्रोक्षणं
 सुवंचमसमाज्यभाजनं चेति पात्रान्यासादयेत् प्रोक्षणं पात्रमुत्तानं कृत्वा तत्र पवीत्रे निधाय ओ ३
 द्विः परयित्वा तिलानि निक्षिपेत् पात्राण्युत्तानं कुर्यात् तत्र गतो दकं चमसं आसिच्य दर्भैः प्रध्वाद्यन्
 णयेत् कारिकायां तु वद्वे रुत्तरतः पात्रासादनं चमसप्रणयनं च प्रभूतमाज्यं बर्हिश्चोपकल्पये-
 त् इममग्न इति दमनो ग्निस्त्रिष्टुप् चमसानुमंत्रणे वि० ॐ इममग्ने चमसं मा विजिह्वरः प्रियो

देवानामुतसोम्यानां एषयश्चमसोदेवयानस्तस्मिन् देवा अमृतामादयन्ते इति पूर्वस्थापितचमसानुमेत्रं
 चुर्यात् रुल्लपक्षेहर्मरणे प्रातराहुतिमारभ्य रात्रिमरणे सायमाहुतिमारभ्य पक्षहोमवनमरणदिनादि
 दर्शययेतं दिनसंख्यायाश्चतस्रः श्वतस्र आहुतीर्जुहुयात् अथ प्रेतोपासनं अद्येत्यादिदेशकालौ
 संक्रान्त्यं अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतोपासनं करिष्ये इति संक्रत्य समिद्वयमादाया अग्निं
 कामं लोकं अनुमतिं एताः प्रधानदेवताः अग्ना वाज्येन यक्ष्ये प्रेतं प्रेतोरसि आज्येन यक्ष्ये यद्वा एष
 राज्ञेन यक्ष्ये भूर्भुवस्वाहेति समिद्वयं जुहुयात् प्रजापतय इदं नममेतित्यागः ततः चित्तिमहितमं
 गिन्धुनः परिसमुद्यपरिस्तर्यं पर्युक्ष्य चतुर्लं माज्यमुत्पयस्वुवनं संमृज्याग्रं नृलं मलं छत्य वामजा
 नुं पातइत्वा प्राचीनावीतिस्त्रुवेण प्रधानं होमं जुहुयात् अग्नये स्वाहा अग्नय इदं कामाय स्वा
 हा कामाय इदं लोकाय स्वाहा लोकाय इदं अनुमतये स्वाहा अनुमतय इदं इत्यग्ना वाज्येन ततः
 प्रेतोपरि अस्माद्वेत्त्वमजायथा अयं त्वधिजायतां असौ अमुकशर्मणे प्रेताय स्वर्गाय स्वाहा प्रेतस्यो

उ पा०

13

रसिष्टषडाः ज्येनोरसिअसावितिपदस्याग्नेः पुंसस्त्रियोवाप्रेतस्यसंबुद्धिनामनिर्दिशेत् स्विष्टरुतादि
 नास्तिपात्रयोजनेनास्ति पिष्टपिंडदानंकेचित्सेतोपासनात्पूर्वंअन्येतुनैवकुर्वेति तातोदहनंअग्निं
 प्रज्वालयेत् पुंसःशिरोदेशे स्त्रियाःपाददेशेइत्याहुः तत्रमंत्रः ऋव्यादमिभियमोग्निस्त्रिष्टुप् अग्नि
 प्रज्वालनेवि० ॐ ऋव्यादमग्निं प्रहिणेमिद्वरंयमशजोगधतुरिप्रवाहः इहेवायुपितरोजातवेदादे
 वेभ्योहव्यंवहतुप्रजानन् इत्यग्निं प्रज्वाले ततोवस्त्रपल्लवेनचित्तोवायुः कार्यइतिकेचित् ततःवाता
 स्तेवातुपथिभिः पुण्यगंधामनःसुखागात्रसुखानुलोमाः त्वचःसुखामांससुखाअस्थिसौख्याबहं
 तुत्वामरुतःसुहतांयत्रलोकाः इमाआपोमधुमत्यास्मिंस्तेलोकउपदुह्यतामक्षय्यमाणास्वधानमः १
 वातास्तेवातु० इमाआपोमधुमत्यांनरिक्षेतेलोकउपदुह्यतामक्षय्यमाणास्वधानमः २ वातास्तेवा
 तुपथि० इमाआपोमधुमत्यःस्वर्गेलोकउपदुह्यतामक्षय्यमाणाःस्वधानमः इतिवस्त्रल्लवेः ततो
 दह्यमानं प्रेतं नैरनुमंत्रणं मंत्रैः प्रेहिप्रेहितिद्वयोः र्यमः पितरस्त्रिष्टुप् दह्यमानं प्रेतानुमंत्रणे विनियो०

ॐ प्रहिप्रहिपथिभिः पूर्वैभिर्यज्ञानः पूर्वैपितरः परेयुः उभाशजानास्वधयामदंतायमंपश्यासिवरुणं चूदेवं
 संगच्छस्वपितृभ्यः संयमेनेष्टाप्रर्तनपरमेव्योमन् हित्वायावद्यं पुनरस्तमेहि संगच्छस्वतन्वासुवचाः अ
 तिद्वेति द्वयोर्यमश्वानौ स्त्रिष्टुप् दत्तमानप्रेतानुमं ॐ अतिद्वेसारमेयोश्वानौ चतुरक्षोशबलोसाधुना
 यथा अथापितृन्सुविदत्रा उपेहियमेनेयसधमादंमदंति यौतेश्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षोपथिरक्ष
 नृचक्षसो ताभ्यामेनं परिदेहि राजेन स्वस्तिवाचस्मा अतमः वंचधेहि मेनमग्नेमिति षत्सं दमनऋषिः
 अग्निर्देवता त्रिष्टुप् धंदः दत्तमानप्रेतानुमं ॐ मेनमग्ने विदहो माभि शोचो मास्यत्वचं चिक्षिषो माशरी
 रं यदाशृतं छणवो जातवेदोथे मेनं प्रहिराणतात्पितृभ्यः शृतं यदा करसि जातवेदोथे मेनं परिदत्तात्पितृभ्यः
 यदा गच्छात्यसुनंति मेतामथा देवानां वशान् भवति सूर्यं चक्षुर्गच्छतु वातमासाद्यां च गच्छ पृथिवी
 च धर्मणा अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधः पुप्रतिनिष्ठाशरीरैः अजो भागस्तपसानं तपस्वतं ते
 शेचिस्तपतु नं ते अर्चिः यास्ते दिवा स्तन्वो जातवेदस्ताभिर्वहै नं सुहृता सुलोका अवष्टज पुनरग्नेपि

३५०

तभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः आयुर्वसान उपवेतुशेषः संगधत्तां तन्वाजातवेदः युने छलः शकुन
 आतुतोदपि पीलः सर्प उत वाश्वा पदः अग्निष्टद्विश्वा दगदं हृत् एतु सोमं श्रयो ब्राह्मणं आविवेश प्र
 षात्वेति च तस्य वेदश्च वा पूषास्त्रिष्टुप् दध्यमानं प्रेतानुमं० ॐ पूषात्वेन श्वा वयुतु प्रविद्वाननष्टपशु
 भुवनस्य गोपाः सत्वे तेभ्यः परिददत्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सविदत्रियेभ्यः आयुर्विश्वायुः परिपासति त्वा
 पानुप्रथमे पुरस्तात् यत्रासते सुहृतो यत्र ते युयुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु पूषे मा आशा अनुवेद स
 र्वाः सो अस्मा अभयत मनेन मम स्वस्ति दा आष्टुणिः सर्वं वीरो प्रयुधन् पुरयेतु प्रजानन् प्रपथे पूषा
 मजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः उमे अभिप्रियत मे सधस्ते आच पुरा चरति प्रजानन् उपस
 र्येति च तस्य वेदश्च वा पूषास्त्रिष्टुप् द्वितया प्रस्तारयंति त्रितया त्रिष्टु
 प् चतुर्थी जगती दध्यमानं प्रेतानुमं० ॐ उपसर्पमानं भूमिमेता सुरव्यचसं पृथिवीं सुशेवां उरगं
 मदायुवनिर्दक्षिणावत एषा त्वापातु निर्ऋते रुध्रस्थात् उधु च स्वष्टि विमानि बाधथाः स्यायुना

स्मेभवस्वपवंचना मातापुत्रं यथासिचाभ्येनं भूमि उल्लेहि उद्धुचमाना दृथिवी सुतिष्ठतु सहस्रं मि उपदि
 स्वयंतां ते गृहा सो दृतं भवतु विश्वाहा स्मेशरणाः सत्त्व उनेस्तन्ना मि दृथिवी त्वत्तरी मंलो गं निद
 धन्मो अहं रिषं एतां स्मृणां पितरो धारयंतु ते त्रायमः सादना ते मि नोतु सोम एकेभ्य इति पंचानां य
 सोभावृत्तो नुष्टु दह्यमानं प्रेतानु० ॐ सोम एकेभ्यः पवते दृतं मे कउपासते येभ्यो मधुप्रधावतितां
 श्विदेवापि गच्छतात् तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये स्वयेयुः तपो ये च क्रिरेन हस्तां श्विदेवापि० ये
 युध्यंते प्रधनेषु श्रगसो ये तनूत्यजः ये चासहस्रदक्षिणास्ता श्विदेवा० ये चित्पूर्वक्रतुसा पक्रतावृ
 नक्रतावृधः पितृन्तपस्वतो ये मस्तां श्विदेवा० सहस्रणाथः कवयो ये गोपायंति स्वर्यं कृषीन्तपस्व
 तो यमन्तपोजां अपि गच्छतात् ऊरुणा सावितिर्यमश्वा नो त्रिष्टु दह्यमानं प्रेतानु० ऊरुणा सो वसुतपा
 उदुंबलो यमस्य दृतो चरतो जनं जनु तावस्मभ्यं दृशये स्यायिषु न दीता वसुमद्ये ह भद्रं इत्युपस्था
 नं ततः प्रेतस्य उत्तरभागस्थित्वा दक्षिणाभिमुखेन प्रतिमंत्रांते एतान् जपन् दह्यमानं प्रेतोप

२५
उ५०

रितिलानुक्षिपेत् ततः उदकुंभं सव्ये शरहोत्वा स्फुटितश्चक्षण उपलेन दृष्टभागे छिद्रं दृष्ट्वा प्रेतपादेरप्र-
दक्षिणं त्रिःपरिव्रजं जपेत् तत्र मंत्रः वातास्तेवांतु पृथिभिः पुण्यगंधामनः सुखागात्रसुखानुलोमाः
त्वचः सुखामांससुखा अस्ति सौख्या वहंतु त्वामरुतः सुहृता युत्र लोकाः इमा आयो मधुमत्यो स्मिन्ने
लोक उपदुह्यतामक्षय्यमाणाः स्वधानमः इति एकवारं परिक्रम्य पाददेशे एव स्थित्वा अश्मना
कलशे द्वित्युच्छिद्रं दृष्ट्वा ब्रजनृजपेत् वातास्तेवांतु० त्वचः सु० इमा आयो मधुमत्यो नरिस्तेन लो-
क उपदुह्यतामक्षय्यमाणाः स्वधानमः पुनस्त्रितीयुच्छिद्रं दृष्ट्वा ब्रजनृजपेत् वातास्तेवांतु० त्व-
चः सु० इमा आयो मधुमत्यः स्वर्गे ते लोक उपदुह्यतामक्षय्यमाणाः स्वधानमः इति तृतीयं प-
रिक्रम्य च सर्वेषां सजोत्राणां एतैस्त्रिरप्रदक्षिणां कृत्य प्रेतस्य पाददेशे कुंभं स्फोटयित्वा दृष्टो
न वेक्ष्यमाणाः ततः सव्यमावृत्य कनिष्ठपूर्वकान्निर्गच्छेयुः इमे जीवेति संकुशिको मृत्युस्त्रिष्टुप्
सव्यमावृत्य गमने वि० ॐ इमे जीवा विमृते राष्ट्रं न भूद्ग्रादेव हतिर्नो अद्य प्रांचो अगमन्तये

हसायडाधाय आयुः प्रतरं रंधाना अयं मंत्रः कर्तुरेव जयंते न सर्वेषां न तोयत्र प्रवाहदुदकं भवति दिनरा
हे आतारको दयात् रात्रिदाहे आदित्यो दयात् शवस्य शिनामयेवं नतः कर्त्तुं तु आर्द्रं वस्त्रं परिधाय अ
द्येत्यादिदेश कालो संकृत्य अपसव्यं कृत्वा अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्ववित्त्यर्थं उत्तम
लोकप्राप्त्यर्थं मरणदिनादारभ्य प्रथमेऽह्नि विहितं मृत्तिकास्नानं पूर्वकं निलांजलि पूर्वकं पिंडदानं प
र्वकं प्रथमं दिनविधिं करिष्ये इति संकल्प्य ताम्रादिमयं नवभांडे पिंडार्थं हविश्प्रययित्वा गोत्रस्यामु
कशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविसृत्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं दाहजनित तापोपशमनार्थं मृत्तिकास्नानं
करिष्ये उडुत्यमित्येकऋक् १ मृदं गृहीत्वा सूर्यो यदर्शयेत् उडुत्यं जातवेदसं देवं ब्रह्मं तिक्रेतवः
दशे विश्वायसूर्यं इति सूर्यं दर्शयित्वा शिरसि निधाय सहस्रं वर्षाधिरुधः सहस्राक्षः सहस्रपा
त् सभूमिं विश्वतो वृत्वा यतिष्ठद्दशांशुलं इति लिपेत् अंगादंगादिति सर्वांगे अंगादंगां लोम्नालो
म्नाजातं पर्वण्यपर्वणि यक्ष्मं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं विवृणुमहे इति आद्ये हनि मृत्तिकास्नानं ॥

उप०

16

मु

त्रिवारं कुर्यात् स्नात्वा च मय अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्यर्थं दाहाजनिनपरिडात्
षोडशमनार्थं निलतोयां जलिदानं करिष्ये कुशेषस्नानं प्रतिष्ठाप्य केशवादिद्वादशनामभिः स्नाप्य
इत्वा दृष्टपक्षशं कर्षणदिद्वादशनामभिः सव्येन अस्मोपरि दद्यात् ततः अप्रमव्यः अमुकगोत्रस्या
मुकशर्मणः प्रेत० प्रथमेहनिविहितं दाहाजनिनतापोषशमनार्थं एष ते निलतोयां जलिमुप० दूति
दक्षिणाभिरेवा दद्यात् प्रत्यहच्यहं त्रयं वा एव दशाहं ते त्रिंशत् सव्येन अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः
प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं दाहाजनिनतषोडशमनार्थं सव्येन वा सोदकमुपनिष्ठ०
ततः प्राचिनावीती गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविमोक्षार्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं आद्यहनिप्र
तस्य शिरोवयुवनिष्ठत्यर्थं हविस्त्यादनं करिष्ये हविश्रययित्वा ततः गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रे
तत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं प्रथमेहनिविहितं पिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनमुप
निष्ठतु इमं लोकपरित्यज्य गतोसि परमांगतिं अतस्त्वा विष्णुरूपेण कुत्रा संस्थापयाम्यहं तस्यापरि

निलोदकमुपतिष्ठतु ततः गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्यप्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं आद्येहनि
 प्रेतस्यशिरोवयवनिष्पत्यर्थं अयंचरुषिंडमुप० पिंडस्योपरितिलोदकमुप० अंजनमु० अभ्यंजनमु०
 गंधं० पुष्पं० भंगराजमु० दध्पं० दीपंमु० नैवेद्यं० फलतां बृलदक्षिणामु० दर्भशिरवामुप० स
 र्वेचोपतिष्ठतां सच्यं अनादिनिधनो देवो शंखचक्रगराधरः अक्षय्यपुंडरीकाक्षप्रेतमोक्षप्रदो भ
 व इति मंत्रं पठेत् एतत्पिंडराजं सतिलोदकं प्रेताप्यायुनपापाहाधर्मराजः प्रियतां अभिरम्यतां ज
 लं विमर्जयेत् पिंडउदके निक्षिपेत् स्नात्वा चम्य अथ प्रथमेऽह्नि नृताये च पंचमे सप्तमे तथा न
 वमेकादशे चैव तन्तवश्चाह्ममुच्यते इति वचनात् नवश्चाह्मे मंत्राभावः आचम्य प्राणानायम्य तिथा
 दिस्मृत्वा अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्यप्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं सुधोपशमनाथं
 आद्येहनि विषमश्चाहं करिष्ये गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्यप्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्रा० विषम
 श्चाहं क्षणमु० अर्घ्यं० अर्चनमु० आध्यादनं० विषमश्चाहं दास्यमान आमं सोपस्करं सोदकुं भं प्रेताय

उप०

उपनिष्ठतु गोत्रस्यासु० विषमश्राद्धेपिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनसु० तस्योपरितिलोदकं गो
त्रस्यासुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्व० सुधोपशमनार्थं विषमश्राद्धे अयं सक्तु पिंडसु० पिंडस्यापरितिलोद
कं अंजनादिदक्षिणांतः सर्वे उपचारमुपनिष्ठतां अनादिनिधनोदेवो० अभिरम्यतां जलं विसर्जये
त् ततः स्नात्वा च म्यदेशकालौ संकीर्त्य गोत्रस्यासुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्व विमुक्त्यर्थं उत्तमलोक०
प्रथमेह निविहितं नग्नप्रध्वादनश्राद्धं करिष्ये क्षणपाद्यार्घ्यं आध्वादनादि पूर्ववत् दत्त्वा गोत्रस्यासु
कशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्व विमुक्त्यर्थं उत्तमलोक प्राप्त्यर्थं नग्नप्रध्वादनश्राद्धे इदं दास्यमानं अमुं चान्तं
यथाशक्ति सोपस्करं सद्यते सोदकं भंसवस्त्रद्वयं सकां स्य भाजनद्वयं थारां क्ति सुवर्णं रजत लोह ते
स्तस्य दक्षिणे येतं सोपानं हंसकमलासनं सध्वं सोदकपात्रं प्रेताय उपनिष्ठतां गोत्रस्यासुकश
र्मणः प्रेतस्य० नग्नप्रध्वादनश्राद्धे पिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनं गोत्रस्यासुकशर्म० प्र
थमेह निविहितं नग्नप्रध्वादनश्राद्धे अयं चतुर्पिंडसुपनिष्ठतु अंजनादिविसर्जनांतं पूर्ववत् दत्त्वा ततः अ

द्येत्यादिदेशकालमुक्त्वा० प्रथमेहनिविहितं मनुष्यलोकात्त्रेतलोकगमनार्थे पाथेयश्राद्धं करिष्ये क्षणया
 अर्घ्याध्यादनादिपूर्ववत् पिंडप्रदानतिलोदकानंजनादिविसर्जनांतं पूर्ववत् ततः गोत्रस्यामुकशर्मणः
 प्रेतस्यप्रेतत्व० प्रथमेहनिविहृतं दशदानमध्ये गोदानं करिष्ये उगावोमे अग्रतः संतु गावोमे संतु एष्ट
 तः गावोमे हृदयं संतु गवांमध्ये वसाम्यहं अनेन गोदानेनैवत्यान्नायेन निष्क्रयद्रव्यं सतकांतेयस्मे क
 स्मिन्ब्राह्मणेभ्यः संप्रदेदेनमम इति प्रथमदिनविधिः समाप्तः॥ तत्पतनश्च प्रथमे द्वितीये च तृतीये च तु
 र्यसप्तमे नवमे वा कार्यं अथ द्वितीये दिनं कृत्वा पूर्वदिनकृत्यस्थले गत्वा स्नानांतं मुक्त्वा अद्येत्या
 दिदेशकालो संकर्य प्राचीनाचीति पवित्रे धत्वा गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्यप्रेतत्वविमुक्त्यर्थं
 नमलोकप्राप्त्यर्थं द्वितीये हनिविहितं मृत्तिकास्नानपूर्वकं तिलांजलिपूर्वकं पिंडदानपूर्वकं द्वितीये
 दिनविधिं करिष्ये सव्यं कृत्वा मृत्तिकास्नानं पूर्ववत् कृत्वा अस्मापरि पूर्ववत् तिलतोयांजलं द
 द्यात् पूर्ववत् हविश्रपयित्वा गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य चेष्टुश्चोत्रनासावयवनिष्ठत्यर्थं अयं

उप०

१४

चरुपिंडमुपतिष्ठतु पिंडस्योपरितिलोदकं० अंजनादिविसर्जनांतं पूर्ववत्कृत्वा ततदशदानमध्ये
 भूषितानं॥ ॥ सर्वभूताभयाभूमिर्वराहेण समुधता अनंतसस्यप्लवामनः शान्तिप्रयुधमे अने
 नभूमिदानेन तत्प्रत्यास्नायुनिष्क्रयद्रव्यं स्तकांतेयस्मेक० इति द्वितीयदिनविधिः अथ तृतीयदि
 नकृत्य स्नात्वा चम्य अद्येत्यादि पूर्ववत्तृतीयदिनविधिं करिष्ये मृत्तिकास्नानं कृत्वा केशवादिद्वा
 दशना० अस्मोपरितिलोयां जलिरानं पूर्ववत्० गोत्रस्य० प्रेतस्य तृतीये हनि० भुजो वक्षोग्र० वासुखा
 वयवनिष्ठर्थं अयं चरुपिंडमुपतिष्ठतु पिंडस्योपरितिलोदकं अंजनांतं विसर्जनांतं पूर्ववत्कृत्वा॥ ॥
 ततः विषमश्राद्धं कुर्यात् पूर्ववत्विषमश्राद्धं कृत्वा ततोदशदानमध्ये तिलदानं महर्षे गोत्रसंभूताः
 काश्यपश्चातिलाः स्मृताः तस्मान्नेषां प्रदानेन मम पापं व्यपोहतु अनेन तिलदानेन तत्प्रत्यास्नायुद्रव्यं
 स्तकांतेयस्मेक० इति तृतीयदिनकृत्यं अथास्ति संचयनं ततः राहदेशे गत्वा वयवपिंडानं तं अस्ति स
 चयनं कार्यं आचम्य प्राणनायम्यदेशकालो स्मृत्वा प्राचीनावृत्तिगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं

विमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं अस्मिन् च यत्नं करिष्ये शमीशखयासक्षीरोदकेनापसव्येन परिक्रामंतिः ३
 श्मशानदेशं शांतिकेति मंत्रेण चित्तिं प्रोक्षयेत् शांतिकेति मंत्रं दमनो ज्निस्त्रिष्टुप् अस्ति प्रोक्षणे विनि०
 ॐ शांतिकेति शीकावतिल्हादिकेल्हादिकावति मंडूक्या ३ सुसंगम इमं स्वश्निं हर्षय अनेन मंत्रेण
 पादादारभ्य सर्वोचितं प्रोक्षयेत् ततो गोमयेन श्मशानदेशमुपलिय तत्र त्रिकोणावेदिं कृत्य हरिद्रा
 हीनालं कृत्य ततोपरि सोदकुंभं त्रयं स्थाप्य तत्र मध्ये सतिलदूर्भं क्षित्वा तस्योपरि रिकात्रयं स्थाप्य
 कैकदूर्भं निधाय तस्योपरि महांतं भक्तपिंडं च स्थापयेत् अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रतत्
 विमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं मरणदिनादारभ्य ततः येह निविहितं मध्ये प्रेताय भोजनार्थं मयं पिंडः
 धानार्थं चोदकुंभमुपतिष्ठतु तस्योपरि तिलोदकमु० ततः उत्तरतः श्मशानवासिने रुद्रायार्थं पिं
 डमु० ततः दक्षिणतोयमायेति पिंडं दद्यात् इति त्रिः ३ पिंडान्तरं ततः क्रमेण गोत्राद्युच्चार्य पोलिकात्र
 यं पादुकाषट्कं श्मशानवासिने रुद्राय दक्षिणतोयमाय उल्लावाधानिरशनार्थं इदं ध्वजमुपतिष्ठतु ॥

१८
उप०

एवमेव सर्वेषां सुधाबाधानिरशनार्थं इयं पोलिकासु० कंटकबाधानिरशनार्थं इयं पादुकासु० वायुबा
धानिरशनार्थं इयं ध्वजाकासुपति० ततः कुंभत्रयं शेटिकात्रयं पिंडत्रयं ध्वजत्रयं पोलिकात्रयं पादुका
षट्कं ध्वजाकात्रयं कालायदहनपतये मृत्यवेदहनपतये यमायदहनपतये पितृभ्यः स्वधानमश्नु
पतिष्ठतां इतिक्रमेण दद्यात् ततः अमुकगोत्रस्यासु० उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं तृतीये हनि विहितं
अस्थिसंचयनश्राद्धं करिष्ये क्षणपाद्यं अर्घ्यं मर्चनं आध्यादनादि पूर्ववत् दद्यात् गोत्रस्यामु० प्रे
तस्य० अस्थिसंचयनश्राद्धं अयंचरुपिंडं सुप० तत्रोपरितिलोदकादि विमर्जनांतं कृत्वा ततः स्नाया
त् इत्यस्थिसंचयनं ॥ अथ चतुर्थदिनं कृतं स्नात्वा च म्यदेशकाले स्मत्वा प्राचीना वीतिसंकल्प्या
दि पूर्ववत् अंजलयः पूर्ववत् अद्यत्यादि उक्त्वा प्रेतस्य पार्श्वे कटिकुक्षिगुदलिङ्गाद्यवयवनिष्पत्यर्थं
अयंचरुपिंडं सुपतिष्ठतामिति तिलोदकादि पिंडं प्रवाहान्तं कुर्यात् ततः दशदानमध्ये हिरण्यदानं
करिष्ये ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थ हेमवर्जं विभावसे ॥ अनंतपुण्यफलदा मतः शान्तिप्रयुद्धमे अनेन हि

रण्यदानेन न तस्य त्यागमायु इव्यं सतकांते यस्मै कस्मै० अथ पंचमदिनं कृत्य स्नात्वा च मनं कृत्वा देशकालौ
 संकल्य संकल्यादि पूर्ववत्० अंजलयः पूर्ववत्० गोत्रस्यासु कशर्मणः प्रेतस्य कुरु जानु जंघा वयवनिष्ठ
 त्यर्थं अयंचरुपिंडमुप० तिलोदकादि पिंडप्रवाहनांतं पूर्ववत् ततः पूर्वोक्तक्रमेण विषमश्राद्धं कृत्वा॥
 ततः दशदानं० आज्यदानं० कामधेनुषसंभूते सर्वत्र तुषु संस्थिते देवाभा माज्यमाहारमनः शान्तिं
 प्र० अनेन आज्यदानेन तस्य त्यागमायु इव्यं सतकांते यस्मै क० इति पंचमदिनं अथ षष्ठमदिनं कृत्य॥॥
 स्नात्वा च मू संकल्यादि पूर्ववत् अंजलयः पूर्ववत् अद्येत्यादि० श्रेत० गुल्फापादांगुलिमर्माघवयवनि
 ष्यत्यर्थं अयंचरुपिंडमु० तिलोदकादिविसर्जनांतं पूर्ववत् ततः दशदानमध्ये वस्त्रदानं क० शरणं
 सर्वलोकानां लज्जाधारक्षणं परं सुवेशधारणं वस्त्रमनः शान्तिप्र० अनेन वस्त्रदानेन तस्य त्यागमा
 इति षष्ठमदिनं अथ सप्तमदिनं कृत्य स्नात्वा च मयदेशकालौ० संकल्यादि पूर्ववत्० अंजलयः पू
 र्ववत् अद्येत्यादि श्रेतस्य अस्ति मज्जा शिरा वयवनिष्ठत्यर्थं अयंचरुपिंडमुपतिष्ठतु तिलोदकादि

उप०

पूर्ववत् ० ततोविषमश्राद्धं पूर्ववत् ततः दशदानमध्ये धान्यदानं क० सर्वमेवमयं धान्यं सर्वोपतिक
 रं महत् प्राणिनां जडवनोपायमतः शान्तिप्रयुद्धमे इति धान्यदानेन सूतकांतेयस्मै ० इति सप्तम
 दिनं अथाष्टमदिनं कृत्य स्नात्वा चम्य संकल्यादि पूर्ववत् अंजलयः पूर्ववत् अद्येत्यादि प्रेत
 नखलोमाद्यवयवनिष्कृत्यर्थं अयंचरुपिंडमुप ० तिलोदकादिपिंडप्रवाहनांतं पूर्ववत् ततः द
 शदानमध्ये गुडदानं क० तथारसानां प्रवरः सदेवे सुरसो मृतः मम तस्यां परं लक्ष्मं देदस्तु गुड
 सर्वदा इति गुडदानेन सूतकांतेयस्मै ० इति अष्टमदिनं अथ नवमदिनं कृत्य स्नात्वा चम्य देशका
 लो स्मृत्वा संकल्यादि पूर्ववत् कृत्वा अंजलयः पूर्ववत् अद्येत्यादि प्रेतस्य सर्ववीर्यसंपत्तिः अयंच
 रुपिंडमुपनिष्ठतामिति तिलोदकादिपिंडप्रवाहनांतं पूर्ववत् ० ततः विषमश्राद्धं पूर्ववत् पिंडांते
 दशदानमध्ये रोषदानं क० प्रतिर्युतः ५ पितृणां च विष्णुशंकरयोः सदाः शिवनेत्रोद्भवरोषम
 तः शान्तिप्रयुद्धमे इति रोषदानेन सूतकांतेयस्मै क० इति नवमदिनं अथ दशमदिनं कृत्य च

द्वाचारमाह प्रातरुत्थाय स्पृष्टानां भांडानां त्यागः गृहानुलेपनं सर्वेषां सापिंडानां सेवेन स्नात्वा नैवत्वा
 स्पृष्टवस्त्रं प्रक्षाल्य ततः कर्त्ता प्राचीनावीति संकृत्यादि अंजलयः पूर्ववत् अद्येत्यादि प्रेतस्य सुप्तिपा
 सानिष्टत्यर्थं अयं च रुषिंडं सुप्तिष्ठतामिति निलोदकां तं पिंडं प्रवाहनादिकुर्यात् ततः दद्यात् न मध्ये ल
 वणदानं क० यस्मादन्तरसाः सर्वेनाल्लुप्तलवणं विना शंभो प्रतिकरं नित्यमतः शान्ति० इति लवण
 दानं सूतकांतेयस्मै० अथ दशमेऽह्निका कबलिश्चाहं ततो मृदात्रिकोणावेदीं कृत्वा गोभयेनोपलिप्य
 हरिद्रादीनां लेह्यं तत्र कुंभत्रयं स्थाप्य तस्योपरि शेटिकात्रयं स्थाप्य तत्रोपरि एकैकदर्भं निधाय तत्रो
 परिमहांतं भक्तपिंडं च स्थापयेत् गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं विमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं
 मरणदिनाऽदारभ्य दशमेऽहनि विहितं मध्ये प्रेताय सुप्तिपासानिष्टत्यर्थं अयं पिंडः पानार्थं सोदकं
 भक्ष्यं निष्ठुतु अयं मध्ये तस्योपरि निलोदकं दत्वा तथैव उत्तरतः प्रेतशिखिभ्यः इति दद्यात् तथैव
 दक्षिणतोऽयमायेति दक्षिणस्यां दद्यात् ततः गोत्राद्युच्चार्य पूर्ववत् मध्ये प्रेताय उत्तरतः प्रेतशिखिभ्यः

उप०

दक्षिणतोयमाय उल्लवाधानिरशनार्थं अयं धत्रमुपनिष्ठतु ॥ एवमेव सर्वे विवेद्य शुधावाधानिरशनार्थं अयं
पोलिका मुप० कंटकवाधानिरशनार्थं अयं पादुका मु० वायुवाधानिरशनार्थं पुताका मु० गोत्रस्यामुकश
र्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं मध्ये प्रेताय उत्तरतः प्रेतसखिभ्यः दक्षिणतोयमाय
कुंभत्रयं रोटिकात्रयं पिंडत्रयं धत्रत्रयं पोलिकात्रयं पादुकाषट्कं पुताकात्रयं कालाय दहनं प्रेतये मृत्यु
वेदहनप्रेतये यमाय दहनप्रेतये पितृभ्यः स्वधानमः ततः संकृत्यादि पूर्ववत् काकबलिश्चाद्धे अस्मापरि
क्षणमुप० पाद्य अर्घ्यं अर्चनं ध्यानं काकबलिश्चाद्धे पिंडप्रदानं करिष्ये गोत्रस्यामुकशर्मणः प्र
तस्य० काकबलिश्चाद्धे अयं चरुपिंडमु० न स्यापरितिलोदकं अंजनं नादिविसर्जनांतं पूर्ववत् ततो वायुसं
प्रार्थ्य ततो मध्यमे प्रेतपिंडं वायुसोमक्षयं नितावतिष्ठेत् ततः अस्मानंतैलेनाभ्यंजनं शरीरे निधाय
ततः कर्ताः सर्वे बांधवा संबंधिनाश्च स्नायात् अद्रवस्त्रेण सहितं अस्मापरित्रीन्त्रीन् धर्मादकांति
लांज लं प्रेतोद्देशेन जलतीरे दद्याः ततः कर्ता अस्मानं प्रार्थ्य इमं लोकपरित्यज्य गतोऽसि परमां गतौ

नतोदिव्येन देहेन कुशेत्वाहं नियोजयेत् इत्यश्मानमुदकं क्षिपेत् ततः सर्वे सगोत्राः यथादेशाचारं तिला
 मलकादिस्नायुष्कवाससोगृहीत्वा गृहं गत्वा सर्वे न चैव मुंजीन् इति काकबलिश्चाद्विधिदशाहदिनक
 त्यं समाप्तं तेथेकादशाहदिनविधिः ततः प्रात उत्थाय सृष्टृष्टानां भांडानां त्यागः स चैलं स्नात्वा सृष्टृ
 वस्त्रं प्रक्षाल्य पूर्वोक्तमार्गेण पंचगव्यप्राशनं यज्ञोपावीतधारणं कुर्यात् तथेत्यादि च आह मेकोदि
 ष्टं पिंडं प्रवाहनं स्नानांतं प्रागुक्तविषमदिनवत् कुर्यात् शिवस्वामिमेतेनैतत् पंचैव नवश्चाहानि पूर्वो
 क्तानि तन्मेते नतोमहेकोदिष्टं शक्तिर्नास्ति तथैव अग्नावेकोदिष्टविधिः अथ द्विजाभावेकोदिष्टश्चा
 द्विधिः ग्रामाद्वहिः शुचौ देशे गोमये तुलिघ्नं देशव्याहतिभिरग्निं प्रतिष्ठाप्य तत्र प्रयोगः देशका
 लौ संकल्य अपसव्यं गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं एकादशे
 हनि विहितं द्विजाभावे अग्नावेकोदिष्टश्चाहं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगस्थं डिलं उपलेपनं उ
 ल्लेखनं भूर्भुवस्वरोमित्यग्निं प्रतिष्ठाप्य चत्वारिंशं गान् इति ध्यात्वा परिसमूहनं त्रिः ३ दक्षिणापरि

स्तरांचतुः पर्युक्षणं त्रिः तूष्णीमलंकृत्य गंधादिभिरभ्यर्च्य द्विजवदग्निसमीपे गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य
 प्रेतत्वविमु० एकादशे हनिद्विजाभावे अग्नावेकोदिष्टश्चाद्वेश्मणमुपनिष्ठतु एवं सर्वेषां अर्घ्यं अ
 र्चनं आध्यादनं अग्निसमीपे पूर्ववदर्घ्यः असुकगोत्रायेत्यादिप्रेताय स्वाहेत्यग्नामेकाहुति अग्ने
 करणमुपनिष्ठतुमिति होमः परिवेक्षणादिसंकल्पदा हुतिग्रासमिताः परस्करस्यान्नस्य जुहयात् ॥
 इदं नममेति विमर्जयेत् नतः उदीरतेत्यष्ट रुचस्य शंखपितरस्त्रिष्टुप् महैकोदिष्टान्नहोमे विनियोगः ॥
 ॐ उदीरतामब्रुवत्यरास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः असुं य ईयुरवृकाः क्रतुज्ञास्ते नो वंतु पितरो ह
 वेषु स्वाहा १ ॐ इदं पितृभ्यो नमो अस्वद्युषे पूर्वा सोय उपरास ईयुः येषां धिर्वैजैरे स्यानिष्ठताये
 वानू नं सुव्रजनासु विश्वस्वाहा २ ॐ आहं पितृन् सुविदत्रां अविस्मिनपातं च विक्रमणं च विष्टेयाः
 वहिषे दोये स्वधया सुतस्य भुजंत पितृस्त इहं गमिष्या स्वाहा ३ ॐ बर्हिषदः पितर उत्या १ वाणिमा
 वो हव्या च रुमा जुषध्वं त आगता वसाशंत मे नाथानः शंयोररपो दधान स्वाहा ४ ॐ उपहृताः

पितरः सोम्या सो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु त आगमं इतश्चुवं च धिब्रुवं तु तेवं स्वस्मान् स्वाहा ५ ॐ आ च्या
 जानुदक्षिणतो निषद्य मं यज्ञमभिगृणोत विश्वे माहिंसिष्ट पितरः केन चिन्नायद्वा आगः पुरुषतकरा
 मस्वाहा ६ ॐ आसा नासो अरुणानामुपस्थे रयिं धत्तदाशुषमर्त्याय पुत्रेभ्यः पितरः सस्यवस्वः प्रये
 धत्तत इहोर्जदधानस्वाहा ७ ॐ येनः पूर्वपितरः सोम्या सो नृहिरे सोमपथं वसिष्ठाः तेभिर्यमः सं
 रणणे हवींश्चुशन्नुशद्भिः प्रतिकाममुत्तुस्वाहा ८ एतेर्मन्त्रैः चतुर्वारमावर्तयेत् एवं द्वात्रिंशदाहुत
 हुत्वा उद्धिष्ट पिंडोदनेयः अग्निसमोपे एकपिंडः पूर्ववदेयः ततः गोत्रस्यानुकशर्मेणः प्रेतस्य प्रेतत्वं
 वि० पिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनमुप० गोत्रस्यानुकशर्मेणः प्रेतस्य प्रेत० एकादशे हनि वि
 हितं आग्नावेकोद्दिष्टश्रोत्रे अयंचरु पिंडमुप० तस्योपरि निलोद० ॐ जनादिविसर्जनांतं पूर्ववत् इत्य
 ग्नावेकोद्दिष्टविधिसमाप्तं अथ दृषोत्सर्गः स्नात्वा च मदेशकालौ संकीर्त्य अत्र कारिका एकादशे
 न्नि प्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते दृषः प्रेतचंसु स्थिरं तस्य ह्येतैश्चादृशे तैरपि अत्र नाचार्यवरणं काम्य

उप०

दृषोत्सर्गवत् किंतु स्वयमेव सर्वं कुर्यात् देशकालौ स्मृत्वा अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं विमुक्त्यर्थं
 उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं दृषोत्सर्गं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगस्ठंडिलं चतुरस्रं गोमयेन लिप्य उद्देश्वनं
 अग्निप्रतिष्ठापनं भुर्भुवस्वरोमित्यग्निं प्रतिष्ठाप्य जुष्टो दमूनां एह्यन्तेति० प्रोक्षते धनानि निक्षिप्य॥
 वेणुधमन्या प्रबोधे ध्यायेद्देवं त्वत्पारिशृंगा इति ध्यानं नतो न्वाधानं अस्मिन् न्वाहिते ग्नावित्यादि आ
 ज्यभागां तमुक्त्वा अत्र प्रधानं रुद्रं चरुणा सोमं पायसेन इंद्रं यावकेन शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि
 सद्यो यक्ष्ये व्याहृतीनां परमेष्ठी० ॐ भुर्भुवस्वस्वाहा प्रजापतय इदं० इध्मा बर्हिषोश्च सन्नहनं परि
 समूहनं त्रिः ३ परित्तरणं चतुः ४ पर्यक्षणां त्रिः ३ दक्षिणतो ब्रह्मासनं उत्तरतश्च पात्रासा धानं
 दर्भं० चरुस्थालीत्रयं ३ प्रोक्षुण्यु दर्वीस्रुवो प्रणिता आज्यपात्रे इध्मा बर्हिः शूर्पे कृष्णाजिनं उल्करव
 लमुसलं चेति प्रोक्षणीय पात्रमुत्तानं० तत्रांतरगभीतसाग्रसमस्थलप्रादेशमात्रकुशद्वयरूपेण
 वित्रे निधाय अग्निः परयित्वा गंधपुष्पाक्षतानि० आपस्त्रिरुत्थय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा इध्मं च विस्त्र

स्यात्सर्वाणि पात्राणि त्रिः प्रोक्षयेत् त आ पः केचित्कं मंडलं निक्षिपेत् तेषु वित्रे प्रणिता पात्रे नि० अन्ये द
 भैरा० प्रणिता यामग्नेः प्रत्यग्निधाय अद्भिः पू० गंधपुष्पाक्षत० मुखसमु० बृहस्पतिर्व्रक्षा० ॐ प्रणा
 य० अग्नेरुत्तरतः स्थापयेत् तेषु वित्रे श्रुपे नि० अन्ये द भैरा० श्रुपे लक्ष्मा जिनमग्नेः प्रत्यग्ने शो नि० तूष्णीं
 चतुरश्वतुरेण मुष्टीं निर्वपयेत् चरुं पायु संयावकेनेति तूष्णीं तद्वत्प्रोक्ष्य तेषु वित्रे आज्यपात्रनिधा
 या उत्कृष्टलमुसलेनेति कंडा एषे षण्णदित्रयं त्रयं वा हविस्त्रयं संपाद्य आज्यपात्रमग्नेः प्रत्यंतस्मि
 न्ताज्यमासिच्यमग्नेरुत्तरतः स्थितां गारां भस्म उत्सुकं ग्निरस्या पउप० सवितुं ह्येत्यस्य उत्सवनं य
 वित्रे प्रोक्ष्य मग्नेन प्रहरेत् विश्वानि न इत्यर्चनं अलं करणादि इध्मा धानाद्या घारां तं चक्षुषीं जुहुयात्
 तत्र प्रधानं कद्रुद्राय प्रस्कृते वा रुद्रो गायत्री रुद्रं च रुद्रो मे विनियोगः ॐ कद्रुद्राय प्रचेतसे म० तूष्णीं
 मायन व्यसे वोचमशंतमं हृदे स्वाहारुद्रायेदं० सोमो धेनुमिति गो नमः सोमः सोम उल्लिखं सोम
 पायस होमे वि० ॐ सोमो धेनुं सोमो अर्वतमाशुं सोमो वीरं कर्मण्यददाति सादन्यं विदथं सभेयं पितृ

उषा०

श्रवणं ददाशदस्मे स्वाहा सोमायेदं० इंद्रं वो मधुश्चंद्रा इंद्रो गायत्री इंद्रया वक्रहो मे वि० ॐ इंद्रं वो विश्वतस्य
 रिहवामहे जनेभ्यः अस्माकमस्तु केवलः स्वाहा इंद्रायेदं० नतः स्विष्टकृतं यदस्वेदि स्विष्टकृतं ह्रत्वा
 रस्तु प्रहरेत् पूर्णपात्रं विमोक्तं मार्जनादिकुर्यात् केचिदुद्राय स्वाहेत्यादिनाममंत्रैरेव होममाहुः
 नतो द्विहायनं एकहायनं वाजीवदत्तायाः पयस्विन्याः पुत्रं नालादिबर्णं लोहितो यस्तु वर्णं न मुखे
 पुच्छे च पांडुरः श्वेतः खरविषाणाभ्यां सनीलो वृष उच्यते इति लक्षितं यथा लाभं वा आनीय नतः
 श्वेतस्त्रा एकां वा एकवर्षा धिकां वत्सतरीमानं युगो महीत वृषभस्य मंत्रैरभिषेकः कार्यः आयोहिष्ठेति
 तिष्ठणं सिधुद्वीप आयोगायत्री वत्सतरीभिषेके विनि० ॐ आयोहिष्ठाम० यो वः शिव० तस्मा अ
 रंग० कयान इति तिष्ठणं गोतमो वामदेव इंद्रो गायत्री अभिषुण इति पादऽनि चतु वत्सतरीभि
 षेके वि० ॐ कयान श्वित्र आभुव इति सदा वृधः स्वा कया सचिष्टया वृता कस्त्वासत्यो मदानां मं
 हिष्ठो मत्सदंधसः दब्धचिदा रुचवस्तु अभिषुणः सरवा नाम विता ज रितृणं शतं भवास्तु

तिभिः इत्यभिषेकं दृष्टवत्सरीकं वस्त्रगंधाक्षतमात्यादियथाशक्त्यैकतां० अथोपस्थानं ऋषभमिति सूक्त
 स्य ऋष ऋषभो विराट् अंत्या महापुंक्तिः० ऋषभोपस्थाने विनियोगः ॐ ऋषभं स समानानां सपत्नानां वि
 षासहिं हंतारं शत्रूणां रुधिराजं गोपतिं गवां अहमस्मि सपत्न हेन्द्रवारिष्ठो अक्षतः अधः सपत्नो मे प
 दोरि मे सर्वे अभिषिंताः अत्रैव वोपिन ह्यास्युभे आर्त्ता इव न्यया वाचस्य ते निषेधे मान्यथा मदधरं वदान
 अभिभूरहमागमं विश्वकर्मेण धाम्ना अवश्विनमावो व्रतमावो हंसमिति रधे योगक्षेमं वआदाया हं भूयास
 मुत्तम आवो मूर्द्धनम ऋमं अधस्य दान्म उद्धत मंडु इवोदकान्म डका उदकादिव इति हतां जतिपुटो जपे
 त ततो दृष्टं प्रदक्षिणमग्निं पूर्वत आनीय अस्य दक्षिण बाहुस्थं धिभस्मना त्रिभूलाकारं संकडत्वा ॥
 वामे चक्रेण कड० नडुपरित प्रलोहेनां कारयेत् ततः प्राच्यमुत्सृजेत् व्रजंतमनुसंत्रयिता ॐ येन युवानं
 पतिवोददामितेन कालेति श्वरं तिप्रियेण भावशा पूजन्नुषासुभगाराय स्याषेण समिषामदेम शांताष्ट
 थिवी शिवं मंतरिक्षं द्यौस्ते देव्यभयं कुरुणतु शिवादिशः प्रदिश उद्दिशेन आपो विश्वतः परिपां तु विसर्वेतः

शान्तिः शान्तिः सर्वतोव्रजस्वेतिब्रूयात् ऋषभोपस्थानमेतदनंतरं वा ततोदृष्टं पूर्वाभिसुखं स्थापयित्वा रुद्रस्त्र
 तं जपेत् कद्रुद्रानवर्चस्यस्त्रुत्तस्यघोरः कण्वारुद्रो गायत्री पूर्वादि कउपस्थाने वि० ॐ कद्रुद्राय प्रचेतसे मी०
 २५ एमायतव्यसे वोचेमशंतमंहदे यथानोअदितिः करत्यश्वेनृभ्यो यथागवे यथानो कायुरुद्रियं यथानो मि
 त्रोवरुणेयथारुद्रश्चिकेतनि यथाविश्वे सजोषसः गाथपतिं मेधपतिं रुद्रं जलाश्रमे षजं तद्धंयोः सुमन्माम
 ह यः शुक्रद्रवस्त्र्यो हिरण्यमिव रोचते श्रेष्ठो देवानां वसुः १ शन्नः करत्यर्वते सुगं मेषाय मेथे तृभ्यो नारि
 भ्यो गवे अस्मि सोमश्चियमधिनिधेहि शतस्य नृणां महि श्रवस्तु विनृमां मानः सोमपरिबाधो मारातयो
 जुहुवंत आनद्रं दोवाजे भज यास्ते प्रजा अमृतस्य परिस्मिं धामं नृतस्य मूर्धाना मा सोमवेन आभूषंती
 सोमवेदः २ एतत्सूक्तस्य जपांते गोमिः सह तृणं भक्षजलं पिवयथा सुखं कः उस्वेति वेदेत् ततो दक्षिण
 स्यादक्षिणाभिमुखमानयेत् रुद्रस्त्रुत्तं जपेत् यमारुद्रो येति सूक्तस्य कुसोरुद्रो जगती अंत्ये त्रिष्टुभो दे
 क्षिणादिगुयुस्थाने विनि० ॐ इमारुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वा राय प्रभंरामहे मनीः यथा रामसद्विपदे च

तुष्यदेविश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरं मृत्लानोरुद्रोतनो मयस्त्वधिक्षय द्वीराय नमनसा विधेम ते यद्धं च योश्च
 मनुराये जेपितान दश्यामतवरुद्रप्रणीतिषु अश्याम ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वीरस्य तवरुद्रमादुः सुम्ना
 यान्निद्विषो अस्माकमाचरारिष्टवीराजुह्वाम ते हविः त्वेषं वयं रुद्रं यज्ञसाधं वं लुङ्ग विमये से निहूयामहे ॥
 आरे अस्मे द्येयं हेतो अस्य तु सुमतिमिद्वयमस्यावृणीमहे दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं त्वेषं रुपं नमनसानिहू
 यामहे हस्ते विभ्रः द्रुषता वार्यायि शर्मवर्मधर्दिस्मभ्यं यंसन् १ इदं पवित्रे मरुतामुच्यते वचस्वाद्योस्वा
 दीयो रुद्राय वधनं रास्वाचनो अमृतमर्तभोजनं तमेतो कायते नयामृत मानोमहांतमुतमानो अभर्तुं
 मानउक्षंतमुतमानउक्षितं मानोवधः पितरं मोतमातरं मानः प्रियास्तत्त्वोरुद्ररीरिषः मानस्तोकेत
 नयेमान आयोमानो गोषु मानो अश्वेषुरीरिषः वीरान्मानोरुद्रभामितो वधिर्हविश्वंतः सदमित्वाहवा
 महे उपतेस्तोमान्यश्रुया इवाकरं रास्वापितर्मरुतां सुम्नमस्मे भद्राहिते सुमतिर्मृळयन्तमाथा वयमव
 इत्येवृणीमहे आरेते गोघ्नसुतप्ररुषघ्नक्षयद्वीरसुम्नमस्मे ते अस्त मृत्वाचनो अधीचब्रूहि देवाधाच

उप०

२६

नः शर्मयद्धदिवर्हः अरुवोचामनमोअस्माअवस्यवशृणेतुनोहवंरुद्रोमरुत्वान् तन्नोमित्रोवरुणोमा
महंतामदितिः सिंधुपृथिवीउतद्योः एतत्सूक्तंजपांतेगेभिः सरुतृणंभक्षजलंपिवयथासुखंक्रुडस्य
निब्रूयात् तनःपश्चिमस्यापश्चिमाभिमुखंगत्वा रुद्रसूक्तंजपेत् आतेपितरितिसूक्तस्यगृत्समदोरुद्रसि
द्धुप् पश्चिमादिगुपस्थानेवि० ॐआतेपितर्मरुतांसुम्नमेतुमानः सूर्यस्यसंदशोयुयोथाः अभिनोवीरा
अर्वनिक्षमेतप्रजायेमहिरुद्रप्रजाभिः त्वादनेभीरुद्रशंतेमभिः शंतहिमाअशायमेषजेभिः व्य१स्महे
बोवितरं व्यहोव्यमीवाभ्वातयस्वाविष्टृचः श्रेष्ठोजातस्य रुद्रभियासितवस्तमस्तवसावज्जबाहो पथि
णः पारमंहसः स्वस्तिविश्वाअभितिरिषवसोयुयोधि मात्वारुद्रचुक्रुधामानमोभिर्मदुष्टुनीचृषभ
मासहृता उन्नोवीराअर्पयमेषजेभिर्भिषक्तमंत्वाभिषजांशृणोमि हवीमभिहवितेयोहविर्भिरवस्तो
मेभीरुद्रंदिषीय ऋद्रदरः सुहवोमानोअस्येवभुः सुत्रिप्रोशिरधन्मनोये १ उन्नामंदृषभोमरुत्वा
त्वक्षायसावयसानाधमानं घृणिवधायामरपाअशयाविवासेयंरुद्रस्यसुम्नं क१स्यतेरुद्रमृळ

या कुहेस्तोयो अस्ति मे षजो जलः षः अपि भर्तारपुसो देव्यस्याभीतुमाद्युषमचक्षमीथः प्रबभ्रुवुष्टुषभायुषि
नीचेमहोमहो सुष्टुतिमरयाभिनमस्याकल्मलः किं न नमो भिर्गणमसित्वेषं रुद्रस्य नाम स्थिरे भिरंगैः पु
रुरूप उग्रो बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशो हिरण्यैः ईशानादस्य भुवनस्य भूरेर्नवा उग्रो षड्रुद्रादस्य अहं निभ
र्षिसायकानि धन्वाहं निष्कं यजत विश्वरूपं अहं निदं द्यसे विश्वमभ्यं नवां अं ज्ञा योरुद्रत्वदस्ति २
स्तु हि सुतं गर्तं स दं युवामं नृगन्तमममुपहलुमुग्रं मृत्वा जग्निं रुद्रस्तवानो न्यते अस्मन्निवपंतु मे
ना कुमारश्चिस्ति तं वंदमानं प्रति नानाम रुद्रो ययुतं भूरेर्दीतारं सत्यतिंगृणीषे स्तुतस्त्वं मे षजारास्य
स्मे यावो मे षजा मरुतः शुचं नियातमाद्युषणे यामयो भू यानि मरुत एतापि तानस्तां च योश्च रु
द्रस्य वस्मि परिणो हेती रुद्रस्य दृष्ट्याः परित्वेषस्य दुर्मतिर्महोगात् अवस्थिरामघवद्वास्तुषमीदृस्तो
कायतनयाय मृच्छा एवा बभ्रुवुष्टुषमचे कितानयथा देवनहृणीषे न हंसि हवनभुक्तो रुद्रो बोधिष्टुह

उ पा०

द्वेदेमविदथेसुवीराः ३ एतत्सक्तजपांतेगोभिः सहतृणं भक्षजलं पिवयथासुखं विहरेत् ततः उत्तरस्या
उदस्तुखं दत्त्वा सक्तं जपेत् इमारुद्रायैति वसिष्ठा रुद्रो जगती अंत्यास्त्रिष्टुप् उत्तरादिगुपस्थाने वि० ॐ
इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः सिधे प्रवेदे वायुस्वधाने अषाढाय सहमानाय वेधसेति भूमायुधाय भर
ताशृणोतु नः सहि क्षय न क्षम्यस्य जन्म नः साम्राज्ये न दिव्यस्य चेति अवं नवंतीरुप नोदुरश्वरा नमो
वोरुद्रजासु नो भव याते दिद्युदवस्तृष्टा दिवस्य रिश्म चाचरति परि साष्टाण कुनः सहस्वते स्वपि वाते भ
षजा मानस्तोकेषु न येषुरी रिषः मानो वधी रुद्रमापरा रामाते भूमप्रसितौ हलितस्य आनो भजव
हिंषि जीवशंसेयुं पातस्वस्तिभिः सदानः १ एतत्सक्तजपांतेगोभिः सहतृणं भक्षयथासुखं विहरे
त् ततः पुष्पेन स्य नाम गोत्राद्युच्चार्य तर्पणं कुर्यात् इति केचित् एतावत्कृत्वा ततो रुद्रसोमं देभ्यो आ
मान्न त्रयं सदक्षिणं दद्यात् ततो वृषोत्सर्गं संपूर्णतामिधुर्थं नितानुदकुं भं मा वा सो हिरण्यं यथाशक्ति
सदक्षिणं दद्यात् पतिपुत्रवत्या सुवासिन्याः न वृषोत्सर्गं कुर्यात् वृषोत्सर्गं स्थाने एकापयस्विनी

वि

गोर्दद्यात् यस्य स्मृत्येति संपूर्ण इति वृषोत्सर्गविधिः समाप्तं तथेत्यादि नवश्राद्धमेकोद्विष्टं पिंडं प्रवाहनं स्नानं
तं प्रागुक्तविषमदिनवकुर्यात् शिवस्यामिमतेनेतत् पंचैव नवश्राद्धानि पूर्वोक्तानि तन्मते ॥ इति ॥ ॥ ७५ ॥
अथ रुद्रगणश्राद्धं तच्चैकादशेरुद्रोद्देशेन रुद्ररूपं प्रेतोद्देशेन प्रेत रूपेण वा कार्यं रुद्रोद्देशे सव्यं प्रेतोद्दे-
शे सव्यं अपसव्यं दर्भमयब्राह्मणं निर्मन्त्र्य देशकालौ स्मृत्वा प्राचीनावीति गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेत-
त्वं सुक्तार्थं ० एकादशे ह निविहितं रुद्रगणश्राद्धं करिष्ये क्षणपाद्य अर्घ्य आध्यादनादि पूर्ववत् ० ततः
गोत्रस्या ० इदं परिवेष्या सक्तु आमं प्रेताय मुपनिष्यतु ततः गोत्रस्या ० रुद्रगणश्राद्धे पिंडं प्रदानं करिष्ये ॥
पिंडस्याधः दर्भासनमु ० गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य ० रुद्रगणश्राद्धे अजे कपादे रूपिणे प्रेताय अयं
सक्तु पिंडं ० एवं सर्वत्र अहिर्बुध्न्य रूपिणे प्रेताय ० २ पिनाकि रूपिणे प्रेताय ० ३ अपराजित रूपिणे प्रेताय ०
४ भुवनाधिपति रूपिणे प्रेताय ० ५ कपालि रूपिणे प्रेताय ० ६ विशंपति रूपिणे प्रेताय ० ७ स्थाणु रूपि-
णे प्रेताय ० ८ भगरूपिणे प्रेताय ० ९ भगवान् रूपिणे प्रेताय ० १० रुद्र रूपिणे प्रेताय ० ११ तस्योपरि

उप०

तिलोदकादिविसर्जनांतं पूर्ववत् इति रुद्रगणश्राद्धं इदं च कृताकृतं इदमप्यष्टसूदेशपक्षे सव्यं ॥ आमा
 न्ननवाकुर्यात् संकृत्यादि पूर्ववत् दर्भमयव्रासरं कृत्वा क्षणपाद्यार्घ्यं अर्चन आध्यादनांतं पूर्ववत्
 अग्नौ कर्णीकृतोक्तं इदं सोमपुष्कर आसंकव्यं परिवेष्यं ० प्रेताय सु० गोत्रायामु० अष्टौ वस० पिंडप्रदा
 नं करि० दर्भासनमु० गोत्रस्यामुकशर्मणः प्र० एकादशे हनि विहितं अष्टौ वसवश्राद्धे ध्रुवरूपिणे प्रे
 ताय अयं सक्तु पिंडमु० १ एवं सर्वत्र अध्वरूपिणे प्रेताय० २ सोमरूपिणे प्रेताय० ३ आपरूपिणे
 प्रेताय० ४ नलरूपिणे प्रेताय० ५ अनिलरूपिणे प्रेताय अयं सक्तु पिंडमुपनिष्ठतु ६ प्रत्यवरूपिणे
 प्रेताय० ७ प्रभाणरूपिणे प्रेताय० ८ तस्यापश्चितिलोदकादि पूर्ववत् विसर्जनांतं पूर्ववत् इति अ
 ष्टौ वसवश्राद्धं इत्येकादशाहसत्यं अथ आद्यमासिकादिषोडशश्राद्धानि कुर्यात् तानि च देशकालौ
 संकार्य प्राचीनाविति गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तयथं उत्तमलोके प्राप्स्यथ आद्यमा
 सासिकमित्यादि उनाब्दिकांतं एतानि अद्यमासिक० १ उन्मासिक० २ द्वितीयमासिक० ३ त्रिपक्षिक० ४

तृतीयमासिक० ५ चतुर्थमासिक० ६ पंचममासिक० ७ षष्ठमासिक ८ उत्तरषष्ठमासि ९ सप्तममासि
 क० १० अष्टममासिक ११ नवमासिक १२ दशमासिक० १३ एकादशमासिक १४ द्वादशमासिक १५ उ
 न्नाब्धिकानि १६ एतानिषोडशश्राद्धानिस्वेस्वेकालेकर्तव्यानिद्वादशाहेसपिंडीकरणाधिकारार्थं
 अपरुष्येकादशेद्वादशेहिआमान्नद्वाराएकोद्विष्टविधिनातंत्रेणकरिष्ये इतिसंकल्प्य यदिमरणा
 दारभ्यद्वादशमासमध्येकश्चिदधिकःस्तदातन्मासिकं द्विवारंकार्यं एवंसप्तदशश्राद्धानिभवंति
 ततः गोत्रस्यामुकशर्मणःप्रेतस्यप्रेतत्वविमुक्त्यर्थंउत्तमलोकप्राप्त्यर्थंआद्यमासिकादिषोडशमा
 सिकश्राद्धेक्षणमुपतिष्ठतु दर्भमयब्राह्मणानीमं च पाद्यासनार्घ्यानिपूर्ववत् गोत्र० अग्नेोकरणमु०
 गोत्रायाप्रेतायाद्यमासिकादिषोडशश्राद्धेइदमन्नेयथाशक्तिसोपस्कृतंप्रेतायउपतिष्ठतु पिंडप्रदानं
 करिष्ये पिंडस्याधःदर्भासनं० तस्योपरितिलमुपतिष्ठ० गोत्रस्यामुकशर्मणःप्रेतस्यप्रेतत्वनिवृत्त्य
 र्थंउत्तमलोकप्राप्त्यर्थंमरणादिदारभ्यएकादशेहनिविहितंआद्यमासिकश्राद्धेअयंसक्तुपिंडमुपति०

उप०

एवमेव उनादिकांते उना० २ द्वितीय० ३ त्रैपक्षी ४ तृतीय० ५ चतुः ६ पंचम० ७ षड् ८ उनषट् ९ सप्त १० अ
ष्ट ११ नव १२ दश १३ एकादश १४ द्वादश १५ उनाद १६ अयंचसक्तुपिउमुपति० पिउस्योपरितिलोदकादि
पूर्ववत् द्विसर्जनानंतं कृत्वा आमाम्नपक्षे आमाम्नसंकल्पकृत्वा आमाम्नद्वीगुणं प्रोक्तं यथाशक्तिदक्षिणं
दद्यात् ततः स्नायात् एतत्कर्मसांगतासिध्यर्थं ब्राह्मणेभ्योभूयसीदत्वा इति आद्यादिषोडशश्राद्धं समा
प्तं ॥ ॥ ॥ अथ संपिंडीकरणं दर्भमयषट्ब्राह्मणं निमंत्र्या ॥ हविश्रपयित्वा ॥ ॥ तज्जानेककालत्यपि
कलौ द्वादशाहेककार्यं अनितत्वाधरीरस्य पूर्वद्युःवेश्वदेवार्थं द्वौ विप्रौ प्रेतस्य पित्रोर्देवैः सह संपिंडीकर
णं तत्रयार्थं त्रिनेकं च प्रेतार्थं एवं षट्ब्राह्मणान् निमंत्रयेत् अत्यशक्तौ देवत्रयां प्रेतैश्चैकैकमिति त्रान् नि
मंत्रणादिकर्तुः स्तेषां च ब्रह्मचर्यं अपरेद्युब्राह्मणानां शशमुकमीभ्यं दिकारयित्वा अत्रप्रयोगः कर्त्तव्य
कृतमाध्याह्निकादिपवित्रपाणिः दशकालो संकृत्य प्राचिनावीति गोत्रस्यासुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं
विमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकात्पितृलोकप्राप्त्यर्थं द्वादशाहे संपिंडीकरणश्राद्धं कर्त्तुं शृतां हान

स्य अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेः अमुकशर्मभिः वसुरुद्रादित्यस्वरूपैः मृताहाद्वादशाहे सपिंडीकरण
 द्वयार्चनैकोद्दिष्टविधानेन सहिकर्तृत्वेण करिष्ये इति संकल्प्य अत्रमातुः सपिंडीकरणमममातुः गो
 त्रायामुक्तशर्मणादास्याप्रेतायाः अस्मत्पितामहिप्रपितामहिद्वयप्रपितामहिभिः अमुकशर्मभिः व
 सुरुद्रादित्यस्वरूपाभिः मृताहाद्वादशाहे सपिंडीकरणश्चाद्वयार्चनैकोद्दिष्टविधानेन सहे कर्तृत्वेण
 करिष्ये इति संकल्प्य एवं भ्रात्रादिवापितृव्यादिवा अन्ये संगोत्रिणः प्रेतस्य पितृपिताप्रपितामहे
 न सपिंडेनेपिज्ञेयं न तोयस्येन निलोदकममंत्रं कुर्यात् अतः स्येन निलोदकेन सह करिष्ये इमं मे
 गतिमितामिति उदकं पूरयित्वा ॥ सरासः कुशरासो इति कुर्वन्ति तौ सितितिलं क्षिप्त्वा रणेन तत्पूरये
 त् न तमं हो न मिति न वक्रं च स्य सक्तं जपेत् ॥ शुचिवेति मार्जनं कृत्वा प्रदक्षिणं ततः स्येन काम
 कालसंज्ञकांश्चेदेवाः स्थानेक्षणं दत्त्वा भवद्भिः क्षणः प्रसादः कर्तव्यः इति द्वौ देवौ प्राचीना वीति
 गोत्रस्यामुक्तशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्ववि० मरणदिनादारभ्य द्वादशाहे सपिंडीकरणश्चाद्वेक्षणमु०

उप०

अपउपष्टश्य अस्मत्पितामहअमुकशर्मन् अमुकगोत्रवसु रूपस्थानेक्षणं दत्वा एवंप्रपितामहः०
एवंवृद्धप्रपिताम० ततः मंडलत्रयंकुर्यात् उत्तरेविश्वेदेवामंडलं चक्रुः कोणं तदक्षिणेप्रेतमंडलं त्रि
कोणं तदक्षिणेपितरमंडलं वर्तुलं तततिपार्वणवत् ततः मध्यममंडले प्राचीनावीति अमुकगोत्र
अमुकशर्मन्प्रेतदं पाद्यमुपनिष्ठतु हस्तंप्रक्षाल्य ततः दक्षिणमंडले पार्वणवत् अमुकगोत्रा मुक
शर्मणः एतत्पितरित्यादि क्रमेण त्रिभ्यः पाद्यं दद्यात् ततः कर्त्ता पवित्रं विष्टस्य पादौ प्रक्षाल्य द्वि
चम्योपक्रान्तं सपिंडीकरणं भ्रातृं करिष्ये इति संकल्प्य अत्रैव पूर्वोक्त सकलसंकल्पः कार्यः अपेह
ता सुशरक्षांसीत्यामुक्त्वा सव्येन कामकालसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां मिद्दमासनं भिति प्राङ्मुख
ब्राह्मणद्वयासनं दत्वा आस्यतामित्यादि पार्वणवारुजां हत्वा युष्मदनुज्ञेयाप्रेततत्पित्राद्यर्चनं करि
ष्ये इति संकल्प्य अपसव्यं अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणःप्रेतस्य आसनमुपनिष्ठतु अमुकगोत्रा
येत्यादि तत्पितृ तत्पितामहे तत्प्रपितामहे येत्यादि क्रमेण प्रेतपूर्वभागे उद्गुमुखेभ्यः स्त्रिभ्यः आ

सनेदद्यात् स्त्रिभ्यः सपिंडीकरणश्राद्धेक्षणः क्रीयतां ॐ तथा प्रा० अत्रः ततः प्रेतस्य उदञ्जुखंति
लदर्भोन्विकार्य अर्घ्यार्थमेकपलेन पात्रमासाद्य चतुः कुवा कूर्चं निधायापः पूर्णं कृत्वा गंधपुष्पानि
लानृक्षित्वा तिलोसिसो० प्रत्नवद्भिः प्रत्नस्वधया प्रेतमिमं नृलोकान् प्राणया हिनः स्वधानमः
इति मंत्रान् पठेत् सर्वे भूतं कृत्वा ततः नक्षत्रेण पितरोद्देशे त्रि० नृ० अर्घ्यं नासाद्या पात्रं त्रयं
निधाया प्रोक्ष्या उधृत्या त्रि० नृ० नृ० दर्भान् कूर्चं त्रयं निधाया शन्नो देवः ति अङ्किः पूरयित्वा गंधपुष्पा
णि क्षित्वा तिलोसि० ति मंत्रेण तिलान् क्षित्वा सर्वत्र पित्र पात्राणि सपन्नानि स्पृष्ट्वा स्वधार्घ्यास्तुति
वेदेयेत् ततः प्रेतपात्रस्थमेकं पवित्रं प्रेतस्थानी ब्राह्मणहस्ते दत्त्वा तस्या त्रस्थमुदकं किं चिद्गृहीत्वा
मुकगोत्रमुकमुकशर्मनू प्रेतद्वंद्वं अर्घ्यमुपनिष्ठतु मिर्शित अर्घ्ये दत्त्वा ततः गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रे
तस्य प्रेतच निवृत्यर्थं उत भूलोकप्राप्त्यर्थं मरणदिना दारभ्य द्वादशगहे सपिंडीकरणश्राद्धं अस्मत्
पितामहः अमुकगोत्रः अमुकशर्मनू वसुरूप एतन् प्रतार्घ्यपात्रोदकं पितामहीर्घ्यपात्रोदकेन सह सं

(३६०)

३१

योजयिष्यसहसंयोज्यतत्रमंत्रास्तु येसमानाः समनसः पितरोयमराज्ये तेषां लोकस्वधानमोयज्ञो
 यज्ञेषुकृत्यतां येसजातः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः तेषां शर्मयिकृत्यतामस्मिं लोकेशतंहि
 माः संगध्वं संवदध्वं संवोमनां सिजानतां देवाभागं यथा पूर्वसंजानाना उपासते समानो मंत्रः
 समितिः समानी समानं मनः सहचित्तमेषां समानं मंत्रमभि मंत्रयेवः सुमाने न वो हविषा जुहो
 मि समानी च आकृतिः समाना हृदयानिवः समानमस्तु वो मनो यथा वः सुसहासति मधुवाता
 कृतायेतेति तृचंपदेत् पितृपात्रे मधु उदकमिश्रा कुर्यात् एवं प्रथिता महर्घ्यपात्रे रुद्धप्रथिता
 महपात्रे पि कुर्यात् पिता महप्रथिता मह रुद्धप्रथिता महसायुज्यं गच्छेत्पुत्रा तदनंतरं पित्रादिषा
 त्रोदकेन पार्वणवनेभ्योऽप्यर्घ्यं दत्वा प्रेतार्घ्यपात्रं मग्निं कुर्यात् हस्तं प्रक्षाल्य ततः प्रेतपूर्वकपा
 र्वणेन गंधाध्वादनादियथानुक्रमं सर्वेभ्यो दद्यात् प्रेतस्थाने विशेषेण दत्तः ततः अग्नौ करण
 द्यं कार्यं भोजनान्नात् किंचिदन्नं सष्टतं गृहीत्वा प्रेतपात्रोपरि दत्वा मुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्र

नायस्वाहाग्नौ करणमुपतिष्ठतु प्रेतस्थानाहुत्यन्तवन्तो प्रक्षिपेत् हस्तं प्रक्षाल्य ततः श्राद्धान्नमादा
 य पार्वणवत् पित्र्यब्राह्महस्तेग्नौ करणं कृत्वा प्रेतस्थानेन वा पाणिहोमः पित्र्ये हुतमन्नं परिवेष्यान्ने
 न भूँजीत यत्र पाणि तले दत्तं यच्चान्नदुपकल्पितं एकाभावेन भोक्तव्यं पृथक् भावो न विद्यत इति व
 चनात् ततोन्नं परिविष्ये देवे पृथिवी ते पात्रमित्यादिकामकालसंज्ञिकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो इदमन्न
 मित्यादि पार्वणवत् ततः प्राचीनावातः प्रेतपात्रे पृथिवी ते पात्रमित्यादि अत्रासु क गोत्रासु क शर्मा
 प्रेतामिदमन्नं सोपस्करं स घृतं प्रेताय उपतिष्ठतु इति विशेषः पित्र्यादिस्थाने पृथिवी ते पात्रत्रये
 ण पार्वणवत् भोजनं ते उद्धिष्ट पिंडो देयाः तदनंतरं पिंडदानं उद्धिष्टसर्मापे प्रोक्ष्यो हिरव्यापहने
 त्यभ्युक्ष्य दर्भैरवैस्तार्य गोत्रस्यासु क शर्मणः प्रतस्य प्रेतत्वं निवृत्त्यर्थं उत्तमं द्वादशाहे स पिंडो कर
 णं श्राद्धे अयंचरु पिंडमुपतिष्ठतु तस्यापरितिलोदकमु० हस्तं प्रक्षाल्य ततः दक्षिणपंक्तिरूपेण पार्वण
 वत् पित्र्यादिभ्यः पिंडत्रयं दद्यात् यद्वा पर्वतः त्रान् पिडान् पित्रादिभ्य इति ततः दर्भमयं रज्जुं मधुना श्लि

३२
अतिष्ठि०

एतन्नशकलं हत्वा मधुना पूर्य नतः दक्षिणहस्ते प्रेतपिंडं प्रेतप्रथमशकलं वा महस्ते पितामहपिंडं गृह्य
त्वा गोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं निवृत्यार्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं द्वादशगहे सर्पिंडां करणश्राद्धं ततः
अस्मत्पितामहअमुकशर्मन् अमुकगोत्रवसुरूप एतत् प्रेतस्य प्रथमपिंडशकलं पितामहपिंडेन स
हसंयोजयिष्ये सहसंयोज्यते द्वौ हस्तौ पिंडं ये कुरुत्य नत्रमंत्रास्तु ॐ ये समानाः समनसः पितराय
मराज्ये तेषां लोकस्वधानमोयज्ञो यज्ञेषु कल्पतां ये सजाताः समनसो जीवा ज्ञा वेष्टुमामकाः तेषां श्री
र्मयिकल्पतामस्मिन् यज्ञेशान्ते हिमाः संगच्छध्वं संवदध्वं संवोमना सिजानतां देवा भागं यथापूर्वं संजा
नाना उपासते समानो मंत्रः समितिः समानाः समानं मनः सहचित्तमेषां समानं मंत्रमभि मंत्रये
वः समानेन वा हविषा जुहोमि समाना व आकृतिः समाना हृदयानिवः समानमस्तु वामनो यथावः
सुसहसति मधुवाता इति तच्चेन मधुभ्यां मिश्रं कुर्यात् पितामहसायुज्यं गच्छेदिति वदेत् एवमे
व प्रेतस्य द्वितीयपिंडशकलं पिंडेन सहसंयोज्य एवमेव प्रेतपिंडं तृतीयभागशकलं दृष्ट्वा पितामह

पिंडेन संयोजयेत् दधिमधुभ्यामिश्रीकुर्यात् एवंमात्रादिसापिंडयोऽपि तामह्यादिपिंडत्रये योजयेत् ॥
 प्रतिपिंडसंयोजने ये समाना मित्यादिनां सर्वमंत्राणां नावृत्तिः ततः प्रेतपिंडावयवत्रयेण संयोजि-
 तास्त्रान् पिंडानि दानं मृतमारभ्य पुरुषत्रया यपावर्णवत् पुनरपि नाम गोत्राद्युच्चार्य पिंडदानं कुर्या-
 दित्याहुः ततः अत्र पितरो मादाय धर्मित्यादि सर्वपावर्णवत् द्वादशाहं तंधारितमुत्तरीयवस्त्रं पिं-
 डोपरि दद्यात् तच्चाचार्यो गृह्णीयात् अवयवपिंडान् नपाकस्थाली आचार्यो देया ॥ कुलाचार्यसम-
 पेनास्ति तद्वायेतत् कर्मस्यो आचार्यो देया ॥ ततः कर्त्ता तु वेदेत् एष वो नु गतेः प्रेतः पितृभागमवाप्नु-
 यात् शुभं भवतु शेषाणं जायतां चिरजिबिनः इति मंत्रं पठेत् ततो विकरद्वयं दद्यात् शिवा आपः सं-
 खित्यादि पावर्णवत् प्रेतस्थानीयु विप्रायेतरेभ्यो द्विगुणं दक्षिणं दत्वा वाजे वाजेत्यादि अभिरभ्युता-
 मिति विमर्जयेत् ॐ स्वस्तिति वा विमर्जनं आसीमांतं अनुव्रज्य पिंडान् गंगादोषक्षिप्य स्नात्वा च
 म्या गृहमागत्य वैश्वदेवादि कृत्वा सपिंडीकरणं प्राद्वशेषान् नमन् द्वायथाचारमिष्टैः सह भुंजीतं प्रा-

उर्ध्व०

३३

हभोजनोपिसंचेलस्नानं कुर्यात् अन्यश्चाहभोजनं मिथः स्पृष्टो तदन्तमन्यं जनाः मुक्ता गायत्र्यष्टश
 तं जपेत् उद्धिष्टसिक्ते प्रक्षाल्य मुक्ता द्विशतं जपेत् उद्धिष्टभोजने सहस्रं जपेत् एवं मातुः सपिंडशुक्र
 करणं पितामह्यादिभिः सह पत्न्या मृतमातृकेन मात्रादिभिः सह अमृतमातृकेन पितामह्यादिभिः
 इत्यादिसर्वे निर्णयावसारे वक्ष्यामः अथ द्वादशोत्रयोदशोत्रादिप्रातः स्नात्वा प्राणनाथस्य संध्या
 वेदनादिकर्मशेषं समाप्य तिथ्यादिदेशकालौ संकृत्य गोत्रस्यामुकशर्मणः श्रेतलोकात् पितृलो
 कगमनसि ध्यर्थं अमुकगोत्राणामुकशर्मणो अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां वसुकुडादित्यस्व
 रूपाणां पाथेश्राद्धं सदैवं सपिंडं साग्नौ करणं पार्वणेन विधिना सद्यः करिष्ये इति संकल्प्य सूत्रोक्त
 विधिं कृत्वा पृक्कान्तेन वा कुर्यात् यथाशक्ति ब्राह्मणान् भूयसीदत्वा इति द्वादशदिनकृत्यं ॥ ॥ इ
 ति श्रीभट्टराजेश्वरसूरिसुनुनारायणभट्टविरचितायामौर्ध्वदेहिकादिसपिंडशुक्रकरणप्रयोगः समा
 प्तः ॥ ॥ ततः त्रयोदशोत्रः कर्त्ता अभ्यंगस्नानं कृत्वा देशचारे वृद्धाचारे केचित्पूंगीफलेषु गृहद्वार

श्री

मध्येकाष्टेन सकृत् भग्नं नागवल्ली त्रिदलेः तां बृलं भक्षयंति पश्चात् दुर्गं घृत्य क्त्वा पुनः स्नात्वा इति ह
ताकृतं ततः सह द्वा सौ सहस्रमुखश्चेत्यादि देशकालौ स्मृत्वा मम समस्त पापक्षयार्थं सर्वेषां गोत्र
जानां यमारिष्टनिरसनार्थं शुभफलप्राप्तिद्वारा श्री परमेश्वरप्रीत्यर्थं गणेशपूजनपूर्वकं स्वस्तिवाच
नं करिष्ये यथाशास्त्रस्वस्त्ययनं वाचयित्वा आशिषो गृह्णीत्वा ऊर्ध्वं श्रीखंडधारणं तां बृलं भक्षणदि
कुर्यात् ततः प्रतिष्ठापित्वा कुर्यात् बंधुभिः सह भुजीरन् इति त्रयोदशदिनकृत्यं अथोदकुंभश्राद्धं ॥
तत्र याज्ञवल्क्यः अर्वाकस्य पिंडोत्तरां यस्य संवत्सरा द्रुवेत् तस्याप्यन्नसोदकुंभं दद्यात् संवत्सरं द्वि
जं गौतमः अदेवंपार्वणश्राद्धं सोदकुंभमधर्मकं कुर्यात् अन्यादिकं श्राद्धं संकल्पविधिना त्वह अधर्म
कं पुनर्भोजनादिनियमरहितं तथा चेदं कृताकृतं वा सपिंडेन त्रयोदशदिनादारभ्य यावद्वर्षं प्रतिदि
नं कार्यं अशक्तौ प्रतिमासौ तत्राकृते सपिंडेनैको द्विष्टं कृते तु तस्मिन् यथापार्वणमेको द्विष्टं वा मृता
ह श्राद्धं कुर्यात् तथैव सकुर्यादिति ततो वर्षीत्यदिनं संवरविमोक्षश्राद्धं पार्वणविधिना शक्त्या भूरि

अंतिष्ठ०

34

ब्राह्मणभोजनं कार्यं इति उदकुंभश्राद्धं अथ मातापित्रोपि मरणे प्रथमाब्दे विहितनिषिद्धानि तत्र धव
लनिबंधे देवलः प्रमातापितरो यस्य देहस्तस्याशुचिर्भवेत् न देवं नापि वा पित्र्यं यावत्पूर्णे निवत्स
रः तथा महागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधिः कुर्यात्संवत्सरादवाक्र एकोद्दिष्टं न पार्वणं अन्य
दीयमित्यर्थः स्नानं चैव महादानं स्वाध्यायं चाग्निर्तर्पणं प्रथमेब्दे न कुर्वन्ति महागुरुनिपातिते॥
तथा सर्वेषां प्रेतकर्माणि महागुरुनिपातिते कुर्यात्संवत्सरादवाक्रैर्द्वमेकं तु वर्जयेत् माता चैव
तथा भ्राता भार्या पुत्र तथा स्नुषा एषां मृतौ चरेद्भ्रातृमन्येषां न पुनः पितुः तथा माता चैव सुतो भ्रा
ता पत्नी चैव विपद्यन्ते तत्र श्राद्धानि कुर्यात् न कुर्यात्जनकमृते अन्यच्च अस्ति संप्रगयाश्राद्धं श्राद्धं
चापरपक्षिकं प्रथमेब्दे कुर्यात् न कुर्यात्पितृसपिंडने अस्याद्यवादः अस्ति संप्रगयाश्राद्धं श्राद्धं चाप
रपक्षिकं प्रथमेब्दे पितृकुर्यात् न यदि स्यान् भक्तिमान् सुतः भक्तिमान् भक्त्या रय्यश्राद्धं देवतात्वे योग्य
ता संपादकं श्राद्धं वदन् तच्छ्रुत्वा एतानि कुर्यादित्यर्थः अन्येतु यथाश्रुतं व्याचक्षते एतस्य च वि

श्रा

षयविवेकस्मिन्ने त्रिस्थलीसेतौ गयाप्रकरणे गंतव्यः इति श्रीभट्टरामेश्वरसरिसुतुनारायणभट्टक
 नायामोर्ध्वदेहिकपद्धतिसमाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥ अथ पलाशप्रतिकृतिदाहविधिः तत्र देशांतरमरणपरा
 कद्वयमष्टौ कृद्धान् वास्तवास्थानि देहेत् यद्यस्थानि चंडालाश्वादिभिः स्पृष्टानि स्युः तदा पंचगव्यं ग
 गोदकाभ्यां प्रक्षाल्य विधिना देहेत् अथ वाखालीन्यपिनलभ्यं ते तस्य परं शरदाहः तस्य प्रकारः ॥
 अथ पुनः संस्कारकालबुद्धिः अशौचमध्ये पुनः संस्कारे यथासंभवं दिनं शोध्यं कालोत्तरे तु शोध्यमेवं
 संवत्सरादूर्ध्वं प्रेतकार्ये उत्तरायणः श्रेयात् तत्रापि कृच्छ्रपक्षः तिथिषु नंदात्रयोदशो चतुर्दशो दिन
 क्षयं च वर्जयेत् शुक्राणि वासरो वर्ज्ये नक्षत्रेषु भरणी कृत्तिका द्वाभ्यां धनिष्ठा दिनपंचमेति
 पुष्कराणि चातिदुष्टानि वर्ज्या निव्यतिपाते परिघवेधतौ च योगे विष्टिकरणे तु चतुर्थाष्टमद्वादशस्थे च
 देवातिदोषः रोहिणी मृगशिरस्य पुनर्वसु पूर्वोत्तरा चित्रा विशाखा नु राधा पूर्वाषाढा उत्तराषाढा निहिषु
 पुष्कराणि चैव दुष्टानि संभवे वर्ज्यानि शिष्टान्यशिष्टानि सर्वथा दिनशोध्यं संभवेनातिदुष्टवात्यनक्षत्रं

अंतिष्ठि०

ग्राह्यं न पुनः आंतरग्राह्यं न दद्यात्पुनश्चतुर्दश्यां जन्मनक्षत्रेषु एकोद्दिष्टमिति निषिद्धं एकादशाहो नति
शोधः तत्र तिथ्यादिनेव शोधं युगादिमन्वादि संक्रांत्यमावास्यासु प्रेतकार्येषु नः संस्कारेषु किंचिदपि
न शोधं अथाधिकारिणः सर्वत्र राहपिंडादि अपतितादिर्न्येष्टु ओरसः पुत्रः कुर्यात् तदसन्निधौ
कनिष्ठः तेषां सर्वेषां असे त्रिधौ योत्रो ज्येष्ठपुत्रादिक्रमेण तदभावे तथैव प्रयोत्रः एषामभावे पुत्रिका
पुत्रादयः पुत्राक्रमेण तदभावे तत् पुत्रादयः पूर्ववत् उक्ताभावे पत्नी एवं पुत्राद्यभावे पुत्र्या भर्ता तद
भावे सपत्नी पत्न्यभावे भ्रातृयोत्रो भ्राता स्नुषा दुहिता दौहित्रः अन्यः सगोत्रः सपिंडः सव्रतश्चा
रि मित्रशिष्या गुरुर्बाधबोधनसंमंथी वा दद्यात् न पुत्रस्य पिता दद्यात् नानुजस्य तथाग्रजः यदि
स्नेहेन कुर्वीत सपिंडीकरणं विना इत्वं सति संभवेत् अदत्तकन्यायितरो दत्तः अन्याभावे दत्तानाम
पिता वैवदौहित्रमातामहौ परस्परं मातामह्याश्च दौहित्रो जा मातुस्वसुरौ मिथः श्वश्वरे स्नुषा भ्रातरो
च मिथो दत्तः गुरुशिष्यौ परस्परं इति अथ पत्ताश प्रहृतिप्रयोगः नदीतीरं गत्वा सुखलं कल्पयेत्

शुचिर्भूमो वृक्षमृगचर्ममास्तीर्य न दुर्पर्यिकं शरं दक्षिणेन रायतं निवेश्य तदुपरि पलाशत्रि दृत्तानिन्य
 सेतु शिरसि चत्वारिंशत् ४० ग्रीवायं दश १० वाह्योः प्रत्येकं पंचाशत् १०० कशंगुलीषु सर्वासु दश
 १० उरसां विंशत् २० जठरे त्रिंशत् ३० शिखे चत्वारिं ४ अंडयोस्त्रयं त्रयं ६ ऊर्वोः प्रत्येकं पंचाशत्
 १०० जंघांतं पादयोः प्रत्येकं पंचदश ३० सर्वासु पादांगुलीषु दश १० एवं षष्ठ्यधिकशतत्रयमितेः
 ३६० पर्णशरीरशरीरं निर्माषऊर्णस्त्रेण शरीरेण सह बद्ध्वा जलोहितयवपिष्टेनानुलिंपेत् ततः श
 क्तौ सत्यावश्यमाणापि कार्याणि उर्ध्वस्थाने कदलीफलं शिरसि नारिकेलं वावर्त्तुलं तुंबं ललाटे
 कदलीपत्रं दंतेषु राडिमावीजानि करणे कंकणं वा शिंघो नेत्रयोः कपर्दकौ नासिकायां तिलपुष्पं स्त
 नयोर्जंबीरफलद्वयं वानिबुद्धयं नाभावाभ्रकं वाने मनःशिलां धिते हरितालं कफे समुद्रफेनं उधि
 रे मधु पुरीषे गोमयं मुत्रे गोमुत्रं रेतसी पारजं शिखे गजरमेकं दृषणयोः दंताकद्वयं केशेषु नवसू
 रकसाटाः लोमचूर्णमांसस्थाने यवपिष्टेन माषपिष्टेन वालिंपेत् इति शरीरं ततः पंचगव्यमंत्रैः

अंतिष्टि

36

पंचगव्येन प्रोक्षयेत् पंचामृतमंत्रेण पंचामृतं स्नापयेत् ततः यत्ते यमं वैवस्वतमिति सूक्तेन प्राणाना
नीय तन्मंत्रास्तु ॐ यत्ते यमं वैवस्वतं मनोजगामदूरकं तत्त आवर्तयामसी हक्षया यजत वसे ॥
यत्ते दिवं यत्तृथि वीं मनोजगामदूरकं तत्त० यत्ते भूमिं चतुर्भृष्टिं मनोज० तत्त० यत्ते चतस्रः प्रदि
शो मनो० तत्त० यत्ते समुद्रमर्लवं मनो० तत्त० यत्ते मरीचः प्रवतो मनो० तत्त० यत्ते आपो यदोषधी
मनो० तत्त० यत्ते सूर्यं यदुषसं मनो० तत्त० यत्ते पर्वतान् दृहतो मनो० तत्त० यत्ते विश्वमिदं जगन्म
नोजगाम० तत्त० यत्ते पराः परावतो मनो० तत्त० यत्ते भूतं च भुव्यं च मनो० तत्त० एतत्सूक्तं प्राणा
नानीय ततः पारदं शुक्रमसि ज्योतिरसिते जोसि देवो वः सवितो त्पुनानु अक्षित्रेण पवित्रेण व
सोः सूर्यस्य रश्मिभिः इति मंत्रे सिद्ध्वा ततः अक्षः भ्यामिति षट्चक्रेण तद्धरीरं स्पृशेत् ॐ अक्षभ्यां
तेनासिकाभ्यां कर्णाभ्यां ध्रुवकादधि यक्ष्मशर्षणं मस्तिष्काज्जिह्वाया विट्टहामिते ग्रीवाभ्यस्त
उत्स्रिहाभ्यः कीकमाभ्यां अक्ष्मण्यात् यक्ष्मंदोषणं मंसाभ्यां बाहुभ्यां विट्टहामिते आंत्रेभ्यस्ते गुदा

भ्योवनिष्टोर्हृदयादधि यक्ष्मं मनस्वाभ्यां यक्कः क्राशिभ्यो विवृहामिते उरुभ्यां ते अष्टिवभ्यां पाह्नि
 भ्यां प्रपदाभ्यां यक्ष्मं श्रोणिभ्यां भाससाङ्गं ससो विवृ० मेहनादनं करणल्लोमभ्यस्ते नरेभ्यः यक्ष्मं
 सर्वस्मादात्मनस्तमिदं विवृ० अंगादंगात्त्रोम्तो लोम्तो जातं पर्वणि पर्वणि यक्ष्मं सर्वस्मादात्मनस्त
 मिदं विवृ० इति मंत्रेण स्पृशेत् ततः तद्धरीं स्नापयत्वा अलंकृत्य अयं स देवदत्त इति तं अभिमृश्य
 इदं चास्योपासनमित्युज्जिन्ध्यात्तो वेतरण्यादिदानपूर्वकं पूर्वोक्तविधिना शववद्देहेन पलाश
 वृताकरजरादि सर्वाभावे कुशप्रतिकृतिः कुर्यात् आहिताग्नेः प्रतिकृतिदाहे स्थिता देवादशाह
 मेवाशौचं आहिताग्नेस्तु च हं पराशरी देहेषु त्रयत्नैः विदेशे स्मृते यावद्विधिनानुसंस्कारस्ताव
 तत्पुत्रादीनां ताशौचं न च संध्यादिकर्मलोपः सर्वाभावेऽपि कश्चित् कुर्यात् तस्य सर्वसंप्राप्तिर्व
 षत्रयानंतरं चूडाभावेऽपि और्ध्वदेहिकं मंत्रवत् कुर्यात् वर्षत्रयादवाकृतेन चूडोपिशक्तौ सर्व
 मंत्रवत् कुर्यात् तद्यशक्तेन च कृतचूडोवा तदग्निदानमेव मंत्रवत् कुर्यात् शिष्टमन्येन कारयेत्

अंतिष्ठि०

एवंपत्न्याप्यग्निरानमात्रं समंत्रका कार्यं शिष्टमन्येन कारयेत् तथा च कात्यायनः असंस्कृतेन पत्न्या
सह्यग्निरानसमंत्रकं कर्तव्यमितरं सर्वं कारयेदन्यमेव हि सुमंतुः अनुपेतोऽपि कुर्वीत मंत्रवत्तपि
तमेधिकं यद्येसो कृतचूडः स्याद्यदिस्याद्यत्रिवत्सरः सपिंडीकरणद्वीकृभावा निश्चाद्वानि
विभक्तौ भक्तौ चासन्निहि एक एव कुर्यात् तत्र विभक्तौ यथाशक्ति स्वकीयं द्रव्यं देयं गृह्यपरिशि
ष्टे असंगोत्रः संगोत्रचायोदिस्त्रायदिवापुमान् प्रथमेह नियोदद्यात्सदशाहं समापयेत् तथा
उत्तरीयशिलापात्रं कर्तुं द्रव्यविपर्यये पूर्वदत्ता तु यो दद्यात्सिंदवानतथैव च अथाचार्यविपर्यये ये
कं एकादशाहादिकं तु दशाहकर्तृज्येष्ठपुत्र एव वा कुर्यात् सपिंडीकरणं तु यो योज्येष्ठपुत्र एव कुर
यात् कनिष्ठावापि वा न तु पुत्रादन्य पुत्रे सति नान्यस्तत्राधिकारि तथा यवीयसाकृतं कर्म प्रे
तशब्दविहाय च सुलधीयसाधिकर्तव्यं सपिंडीकरणं पुनः विभक्ताः पुत्राः ऋद्धिकामाश्चेत्तृ
थकृत्थगपिसपिंडीकरणं कुर्युः अविभक्तसुतेषु वार्षिकादिज्येष्ठे एव कुर्यात् विभक्ताः प्रत्येकं

एथक्कुर्युः ब्रह्मचार्योदीनां दहनोदकदानाद्यधिकाराभावो वक्ष्यते पार्वंड्यादीनां मृतानामधिकारि
 णापि दहनादिनकार्यं तदाह याज्ञवल्क्यः पार्वंड्यनाश्रितास्तेनाभर्तृघ्नः कामगादिकाः सुराप्यआ
 त्मत्यागिन्योनाशोचोदकभाजनाः वेदबाद्यल्लिंगधारणं पार्वंडं अनाश्रिताः सत्ययधिकारे आश्र
 मविशेषरहिताः स्तेनाब्राह्मणं स्वर्णव्यतिरिक्तोत्तमद्रव्यहारिणः सुराप्यइत्यादिउद्देश्यगतत्वाल्लिंग
 मविवक्षितं आशौचमुदकं चेतन्मरणेन कार्यमित्यर्थः आत्महत्याबुद्धिपूर्वकमात्मघातिनः तेषु
 विशेषमाह गौतमः प्रायोनाशकशस्त्राग्निविषोदकोष्ठधनप्रपतनैश्चैव तामिति प्रायोमहाप्रस्था
 नं अनाशकमनाशनं प्रपतनं शौलादेः पातः इत्यादिनिमित्तैः शास्त्राविहितमार्गेण दध्नाष्टैर्वह्ने
 मृतानामाशौचादिनेत्यर्थः तथा अंगिरः चंडालाद्यदकात् सयात् ब्राह्मणद्वैद्यतादपि दंष्ट्रिभ्यश्च
 पशुभ्यश्च मरणपापकर्मण उदकं पितृदानेन च प्रेतेभ्यो यत्प्रेष्यते नोपतिष्ठतु तत्सर्वं मनरिक्षेवि
 नश्यति आश्वलायनपरिशिष्टेपि चंडालादीनां संस्कारविधिस्तेषां नैव कार्योदकक्रिया रुदनं

न

अंतिष्ठि०

नेवकर्त्तव्यं सतकंचनबंधुभिः स्रग्ध्वाशरीरं प्रेतस्य संस्थाप्या स्थानयत्नतः प्रायश्चित्तुर्कर्त्तव्यं पुत्रेश्च
द्रायणत्रयं मनुः दृष्टा संस्कारजातानां प्रव्रज्या सुचिनिष्ठतां आत्मनस्त्यागिनां चैव निवर्त्ते दोतो
दकक्रिया दृष्टा जाताः पंचमहायज्ञाः रहिताः संस्कारजाता प्रतिलोमजाः प्रमादात्तु पूर्वोक्तनिमि
तेर्मरणे प्रायश्चित्तमुक्तं चंडालाभिरुते विप्रैस्त्वं न क्षमतेपि वा रुध्रातिष्ठ छत्रं चंद्रैश्च शुद्धिस्तत्र प्रकी
र्त्तिते तथा विषे प्रमादमरणे भवत्येवाशौचादि तदा ह्यंगिरः अथ कश्चित्प्रमोदेन म्रियताग्न्यु
दकादिभिः तस्याशौचं विधानव्यं कर्त्तव्या चोदकक्रियेति प्रमादे चंद्रायणं तत्र छत्रं द्रव्यं च कार्यं॥
यदा पंचदश रुध्राणि कुर्यात् ततो विधिना दाहादि बुध्या चंडालादि मृताग्न्यादीनातिष-त्तिः
स्मृताः उक्ताः वेदानं प्रक्षिपेत्सु आबसथ्यं चतुर्थे पात्राणि तु दहदग्नेौ यजमाने दृष्टा मृते॥
दृष्टा विहितमार्गेण तेषां शरीरं गंगायां मन्यत्र वामहानद्यां क्षिपेत् यद्वा लौकिकाग्नेौ अमंत्रकं
स्रग्ध्वास्थीनि स्थापयेत् प्रायश्चित्तं नारायणवत्या रोक्षते स्थानि क्षीरेण क्षालयत्वा विधिना दहेत्

भ्रातृकुर्यात् प्रायश्चित्तं नायणबलीवत्सरलिलोदकगर्हपरिहारार्थं श्राद्धादौ योग्यत्वार्थं च कार्यं नाराय
 णबलिः कार्यो लोकगर्हभयान्नरिः तथा तेषां भवेद्धौ च नान्यथेत्यब्रवीद्यमः तेषां पाखंड्यादीनां बु
 धिपूर्वकमात्मघातका अथैषामतिभक्ताः काः पुत्राद्याः संति नरात्मकघातकप्रायश्चित्तं द्विगुणचोद
 दयंतमृच्छ्रचतुष्टयंचयद्वा त्रिशत्कृच्छ्राणि कृत्वा पाखंड्यादीनां योग्यं सर्वप्रायश्चित्तं च कृत्वा नारा
 यणबलिंच कृत्वा तदैव कालांतरे वा वत्सरादौ कृत्वा अपि राहश्राद्धिकुर्युः अनित्यत्वरायुषः अकृ
 तनिकृतानां पाखंड्यादीनां शेषानां स्पर्शने स्नानालंकरणवहनरज्जुधेदनदहनाध्रुपातकथारी
 नदानात्कृतमहसांतषट्चरेत् स्नानातमृच्छ्रं एतेष्वेकैकरेणैवाज्ञानादुपचासः मर्त्याभ्यासे कृच्छ्रा
 निकृच्छ्रंचाद्रायणी योग्यतया कुर्यात् यस्तु वृद्धादिरविक्रिस्त्यगुरुव्याधियुतः प्रत्याख्यातमिषत् क्रियो
 बुद्धिपूर्वकमप्यात्मानं घातयति प्रयागोदोतस्य न दोषः शस्त्रानुज्ञानमरणत्वात् तस्य प्रायश्चित्तना
 रायणबलिनस्तः त्रिरात्रमेवाशेषं चतुर्थदिने एकादशाहंतं पंचमेसपिंडीकरणं ग्रहाशेषेषु

अंतिष्ठि०

39

पिंडास्त्रयः दशवा अद्येत्येवाह्निपिंडत्रयं दशं जलिपक्षेत्रयोर्जलयः शतं जलिपक्षेत्रं त्रिंशत् मध्येह्निपिंडचतु
ष्टयं चत्वारः चत्वारिंशद्वां जलयः द्वितीयदिने स्थिसंचयनं एवमन्यत्रापि चहाशे च ब्रह्मचारिभिः पूर्वा
क्तपारं वज्रादिभिः पतितैर्कृत्वा प्रकांतप्रायश्चित्तदृतेनैव सपिंडादिमरणे दहनाशोचोदकदानादिनकार्यं
ब्रह्मचारी प्रकांतप्रायश्चित्तस्यैव श्रमात्तापितृमहागुरुमातामहमातामहाचार्योपाध्यायानां कुर्यादेव न
त्र ब्रतलोपो नास्ति विंतु स्मृतकालेनास्तीयात् न स्मृतकेभिः सह वसेत् मात्रादिव्यतिरिक्तप्रेतकर्मणे
पुनरुपनयनं ब्रह्मचारिणः याज्ञवल्क्यः एवंमतामहाचार्यप्रेतानां मुदकक्रिया कामोदकं सरिव
मतास्वस्त्रियश्च सुरर्त्विजां कामोदकमित्युक्तेः सरव्यादावदोनेपिन दोषः यमेनां जलिसंख्यायां विशे
षयुक्ताः पाषाणंतत आदाय विप्रेदेधा दशं जलं द्वादशक्षत्रिये दद्यात् द्वैश्ये पंचदश स्मृताः त्रिंशत्
शूद्रायुशतव्याततः संप्रविशेद्गृहं अथ षोडशश्राद्धानि शतानि च मासिकानि देशे कंच आद्यद्वेद्यद्
मासिकं उनादमुन षण्मासप्रेतश्राद्धानि षोडश आद्यर्धमासित्रैपक्षिकं नवश्राद्धं सपिंडत्वं श्राद्धो

न्यपिचषोडश एकेनैवतुकार्याणिसंविभक्तधनेष्वपि तत्रचयथांशं सर्वैद्रव्यदेयं यद्यसद्यः शोचंतत्र
शंखः सद्यः शोचेपिदानव्यप्रेतस्येकादशहनि सद्यवदिवसस्तस्यश्राद्धपिंडोदकादिषु सय्यासना
दिष्वितिवापाठः एकाहाशोचेतुदशाहकृत्यंतस्मिन्नेवाहनिद्वितीयेचैकादशाहइतिटोंटपद्धतौ के
चित्तुतत्रपिसद्यः शोचेदेकादशाहमाहुः नवश्राद्धमासिकयोर्विघ्नेकएवः नवश्राद्धमासिकंच
यद्यदंतरितंभवेत् तदुत्तरस्तातंच्यादनुष्ठेयंप्रचक्षते अंगश्र प्रथमेहिद्वितीयेहिपंचमेसप्तमेत
था नवमेकादशेचैवनवश्राद्धंप्रकीर्तितं शिवस्वामी नवश्राद्धानिपंचाहुराश्वलायनशाखिनः॥
आपस्तंबाषडित्याहुर्विभाषातैत्तिरीयणः पंचएकादशाहिकव्यतिरेकेन भविष्यपुराणोवर्णनोय
वस्था नवसप्तविंशंराज्ञानवश्राद्धान्यनुक्रमात् आद्यंतयोर्वर्णयोस्तुषडित्याहुर्महर्षयः वंशं
नवराज्ञंसप्त तथा प्रेतश्राद्धेतुयत्यात्रमर्घ्यार्थंपरिकल्पितं तस्यैवोक्तानताप्रोक्ताशेषेषुन्युज्व
तामता प्रेतश्राद्धेनविकिर इतिस्मृतिरत्नावल्यां तथा द्वादशाहेदेयं कुर्यात्पितुः पितृः सपिंडनं

अंतिष्ठि०

५०

एकादशेनिकुर्वीतप्रेतश्राद्धानिषोडश वस्त्रालंकारशय्यादिषितुर्यद्वाहनादिकं गंधमाल्यैः समभ्यर्च्य
 श्राद्धभोक्त्रे तदर्पयेत् तथा आशिवो द्विगुणे दर्भाजयाशाखस्निवाचनं पितृशब्दस्वसंबंधः शर्म
 शब्दः स्तथैव च पात्रालंबो वगाह्यश्च उत्सुको ह्येखनादिकं तृप्तिमभ्यर्च्य विकिरः शेषमभ्यर्च्य
 वचं प्रदक्षिणा विसर्गश्च समांते गमनं यथा अष्टादश पदार्थोऽप्रेतश्राद्धे विवर्जयेत् सपिंडीक
 रणं यावदनुदर्भे पितृक्रिया सपिंडीकरणं द्वर्ध्वं द्विगुणे विधिवद्भवेत् प्रतिष्ठं च वेत्ती नारी
 भूतरये मृता यदि दृषोत्सर्गं न कुर्वीत गंतुं दद्यात्पयस्विनीं अन्वारोहणे तु न वश्राद्धानि सर्वा
 णि सपिंडीकरणं पृथक् एक एव दृषोत्सर्गं रेकातत्र दीयते यत्तु शातानपः एको द्विष्टं जलं पां
 उनाशे चं प्रेतसक्रियान् कुर्यात्पार्वणं दान्यतूत्रभीभूतायुभिः ५ क्षवे उग्राना एको द्विष्टं न कुर्वी
 त यतः नाना चैव सर्वदा अहन्येकादशे प्राप्ते पार्वणं तु विधीयते मातृविषये त्राखः मातुः सपिंडी
 करणं कथं कार्यं भवेत्सुते पितामह्यादिभिः सार्द्धं सपिंडीकरणं स्मृतं पत्नीविषयेपि षोडशः

अपुत्रायामृतायानुपतिः कुर्यात्सपिंडनं स्वस्वादिभिः सहैनास्याः सपिंडीकरणं भवेत् सपिंडीचजे
 छपुत्राधिकारः तदुक्तं वायुपुराणे श्राद्धानिषोडशानिदत्वा कुर्यान्नतु सपिंडनं पो - - वसतेषु
 त्रः कालादपिचिरादपि यदिषोडशश्राद्धानि कनिष्ठभ्रात्रादीनां कृतानि तदा - - त्वामेव कुर्यादि
 त्यपरांके पितृदशाहं कुर्वन् यदि पुत्रमृतस्तदा तत्पुत्रः पित्रोर्ध्वदेहिकानंतरं पितामहश्राद्धे उप
 क्रान्ते पितृभरणे सति पित्राशौचं वहन्नेव सकाले पितामहश्राद्धं योत्रः कुर्यात्प्रक्रान्तत्वादिति म
 न्यारिजाते गोभिलः द्वादशाहदिकालेषु प्रमादादननुष्ठितं सपिंडीकरणं कुर्यात्कालेषु स
 रभाषिषु श्रद्धास्पनुविष्णुः मंत्रवर्जं हि श्रद्धाणां द्वादशोहं निरुत्तिनं अमावास्याश्राद्धकारि श्रद्धा
 विषये तदापरांके कृत्यतरोच वचनबलाच्चाशौच एव कार्यं यत्तु कात्यायनः सर्वेषामेव वरुणा
 नामाशौचांते सपिंडनं भिति तेदतद्यतिरिक्तविषयं ब्रह्मपुराणे आशौचांतौ हि वरुणां दशमं
 पिंडमुत्सृजेत् श्राद्धान्ते पिंडदानांते शुद्ध्यर्थं श्राद्धमाचरेत् सपिंडीकरणे पितरममृते ब्रह्मपुरा

अंतिष्ठि०

राणे मृतेपितरिपरयाविद्यतेचपि नामहाः तेन देयास्त्रयः पिंडा अपितामहपूर्वकः तेभ्यश्चपेत्रिको
 पिंडो नियोक्तव्यश्च पूर्ववत् मानर्यग्रमृतायां नुविद्यतेचऽपितामही प्रपितामहि पूर्वतु कार्यस्तत्राप्य
 यंविधिः व्युत्क्रामाच्च प्रमाता नानैव कार्यं सपिंडं मातापितृभर्तृव्यतिरिक्तविषयं अतएव स्का
 दे व्युत्क्रामेण मृतानां न सपिंडा विधिरिच्यते यदि माता यदि पिता भर्ता नैष विधिस्मृताः एष विधिः
 सपिंडन निषेधरूपः क्षत्रियादिरपि महैको द्विष्टमेकादशेहन्येव कुर्यात् न तु स्तनकांते न दहद्व
 वसिष्ठः एकादशेह्नियध्वाङ्गं तत्मान्यमुदाहृतं चतुर्णामपि वर्णानां स्तनकं तुष्टथ कृष्टथ कृ लो गो
 क्षिरपि आद्यं श्राद्धं मशुद्धोपि कुर्याद्देकादशेहनि कर्तुं स्नात्कालिकी शुद्धीरशुद्धपुनरेव सः रुद्र
 गणश्राद्धं तु क्षत्रियादि स्तनकांते कुर्यात् एकादशेहनितथाविधानेकादशेव तु क्षत्रियादिः स्तनकां
 ते भोजयेदयुः जौ द्विजं मिति मत्स्यपुराणे इदं रुद्रगणपरत्वेन व्याख्यातं भदनपारिजाते गोभि
 लः ब्राह्मणं भोजयेत् दाद्ये होतव्यमनलेथवा पुनर्भोजयेद्दिप्रं द्विरावृत्तिर्भवेदिति अंगिरः

अस्य संवत्सरादर्वाक सपिंडीकरणं कृतं मासिकं चोदकुंभं च देयं तस्यापि वत्सरं पैठिनसिः सपिंडीक
 रणादर्वाक कुर्यात् श्राद्धा निषोडश एकोद्विंशति विधानेन कुर्यात्सर्वाणि तानि च सपिंडीकरणादूर्ध्वं
 येदा कुर्यात्तदा पुनः प्रत्यक्षं यथा कुर्यात्तथा कुर्यात्सतान्यपि शास्त्राथनिः सपिंडीकरणादर्वागपह
 व्यकृतान्यपि पुनरप्यपहव्यं तेन ह्युत्तरनिषेधनात् वृद्धि श्राद्धानंतरं तन्निषेधादित्यर्थः तथा रात्रौ
 जनने मरणे रजो दर्शनादौ च त्रयः पक्षः अर्धरात्रपर्यंतं पूर्वदिन गणनाच्च त्रिभागाय रात्रौ भगि
 द्वयं पूर्वदिनां तर्गतं वा सूर्योदयो वधि पूर्वदिनमेवेति वा तदाह कश्यपः उदीरते रुदया स्मर्ये नारीणां
 दृश्यते रजः जनने वा विपत्तिर्वाप्य स्यात् हस्तस्य शर्वरी अर्धरात्रावधिः कालः सूतकादौ विधीयते ॥
 रात्रि द्विभागं तु द्वौ भागौ पूर्व एव तु उत्तरांशः प्रभातेन युज्यते मृतसूतके रात्रौ वैवस्वमुत्पन्नं मृते रज
 सि सूतके पूर्वमवदिन ग्राह्या वन्ताभ्युदिते रवाविति अत्र देशाचारव्यवस्था अथ रात्रौ दाहो
 निर्णयो देव आनीये रात्रौ वारात्रि शेषे वा म्रियते च द्विजातयः दाहं कृत्वा यथान्यायं द्वैपिंडौ निर्वपे

ॐ तिष्ठि०

सनः निगमः संध्यायां वा तथारात्रौ राहपाथे च कर्म च नवश्राद्धं च नो कुर्यात्कृतं निःफलं तत्र जेतु रात्रौ मृतस्य तु रात्रौ वैवराहः वपनं तु प्रातः उक्तं च स्मृति संगृहे रात्रौ दग्ध्वा तु पिंडां तं कृत्वा वपनवर्जितं वपनं शेष्यते रात्रौ स्वस्तना वपनक्रिया निगमवचनस्तु दिनमृतस्यालस्यादि नारात्रिराह निषेधार्थं दशाहं न दर्शयाने भविष्यपुराणे प्रवृत्ता शौचतंत्रस्तु यदि दर्शप्रयच्छति समाप्य चोदकं पिंडान् स्नानमात्रं समाचरेत् मातापितृविषये तु गौतमः अंतर्देशाद्देदर्शश्चेत्तत्र सर्वं समापयेत् पित्रस्तु यावदाशौचं दद्यात् पिंडं तिलांजलिं पित्रोरत्येकशेषः यत्तु गालवः पित्रोराशौचमध्ये पियदिदर्शः समापयेत् तावदेवोत्तरंतंत्रपर्यवस्येत्यहोन्नरमिति तदनोरसमुत्रोपराकरोति तद्विषयं आपदादिविषयंचेति पारिजाते पाराशरमाधवीये निर्णयामृते च ग्रहानंतं रं दर्शमातापितृ तंत्रस्यापि समाप्तिन तु ग्रहमध्ये दर्शपात्रे तद्विषयमेव गौतमवचनं अन्येषां यदापि दशाहमध्ये दर्शयाने तंत्र समाप्तिरिति राहकाले ग्निनाशे दग्धकाष्ठे रग्निमथित्वानेन दहेत् ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्याज्याहुतिं हुत्वा लौकिक

केनास्ति नावा तद्देहं महाजले वा क्षिपेत् दशाहं प्रेतपिंडं दत्त्वा स्नात्वा भुक्त्वा असपिंडस्य त्रयोपवासः
 सपिंडस्य कारुः मातापितृद्विगुणं द्वयोः प्रेतकृत्यं कुर्वतां संचयनादवाकृस्त्रिंशे चांद्रे उर्ध्वकायत्रं
 अन्येषां प्रेताशेषां चिनां पूर्वसंचयनात्रिरात्रं पश्चादुपवासइत्यादि स्मृत्यंतरेभ्यो ज्ञयं अन्यदप्युक्तं कवि
 कायां भक्तिमपि देहे देवं भर्तुः पूर्वमृता यदि अनग्नि को देहे देवं कपालेन हविर्भुजा अग्निवर्णं कपालं
 तु कृत्वा तत्र विनिक्षिपेत् कविषादि तरो यस्तु जातः स तु कपालजः अनूपनीतस्याप्येवं स्मृत्यंतरे तु गृह
 स्थो ब्रह्मचारी तु विधुरो विधवास्त्रियः औपासनश्चेत्ते पनस्तु वाग्निश्च कपालजः देवलः चंडालाग्नि
 रमेध्याग्निस्तु तिकाग्निश्च कर्हिचित् विपत्तिताग्निश्च ताग्निश्च नशिष्टग्रहणादितः आहिताग्नेर्द
 शांतरभरणविशेषस्तत्रैव यस्मिन् देशे स्थितो वद्विस्ततो न्यत्र मृतो यदि चरुः पथि कृतः कार्याः पूरा
 हुतिरथेपि वा अन्यदीयेन वसेन यागोस्तु पयोधरा आशरीराह तस्तस्याः पयसा होम इष्यते अन्य
 स्या अपि होतव्यं पयसा तदसंभवेत् तथा रुसपक्षे प्रमयेत यद्यह्नि प्रातराहुतिः शेषास्तु जुहुया

दर्शयन्ताः पक्षहोमवत् तदानीमेव जुहुयात्सायं कालाहतीरपि सायं मृयते च तत्सायं माहुतः जुहुया
 तथा तदानीमेव जुहुयात्सातः कालाहुतारपि सकृद् जुहोतमंत्रेष्टमिन्नतंत्रं च होमयोः दर्शवाविप्रकु
 र्वन्ति स्थालीपाकं तदेव तु होमदशैर्निकर्तव्यो कुर्वन् पुनर्यदिसज्जावती श्रियेतौ अवसथो हिनवे
 नं वा जपेत्तदा श्रियेताधि श्रियेन्नित्यहोमद्रव्यो हविः शुच यथानिः शेषदग्धानि तथा तव देहेतदा ॥
 बर्हिष्यासादितेष्टेव हविष्ये श्रियेते तदा यासां परिगृहीतानि देवतानां हव्यं शुच चतुर्थीतानि नामानि
 तावतीनां वदेतथा स्वाहाकारेण युगपत्सर्वाणि जुहुयादथ नेष्टं स्विष्टकृताद्यत्र शेषं कार्यमिति
 स्थिति पिंडप्रमाणं तु एकोद्दिष्टे सपिंडे च कपित्थं तु विधीयते नारिकेलप्रमाणं तु प्रत्यब्दे माके तथा ॥
 दर्शनीर्थेषु संप्राप्ते कुक्कुटांडप्रमाणतः महा लये गये श्राद्धे कुर्यादामलकोपमं प्रथमे हनिपिंडे च सु
 खमूर्धो च जायते चक्षुश्रोत्रे नासिके च द्वितीये हनिजायते भुजौ वक्षस्तथा ग्रीवा तृतीये हनिजाय
 ते नाभिस्थानं गुदं लिङ्गं चतुर्थे हनिजायते उरो तु पंचमेजे योषष्टे मर्मसमुद्भवः सप्तमे त्वकशिरो स्थी

सि

निसर्वलोमानिचाष्टमे नवमेवीर्यसंपन्निर्देशमेस्तुतिपासके अनुगम्येध्याप्रतज्ञानमज्ञानमेववा॥
स्तात्वासचैलंस्पृष्टापोघृतंप्रायविशुध्यति घृताभावेतुगायत्र्यादशकृत्वापिवेदपः ज्येष्ठेनवाकनिष्ठे
नसंपीडाकरणेकृते देशांतरगतानांनुयुत्राणंनुकथंभवेत् श्रुत्वातुपवनंकार्यंदशाहान्तंतिलोद्वं
ततःसपिंडाकरणंकुर्यादेकोदशेहनि द्वादशाहेनकर्तव्यामितिशातातपोब्रवीत् स्मृत्यर्थसंग्रहे॥
ब्रह्मचारीणमनयत्यानांचसपिंडाकरणंनास्ति तेषांसदैवैकोद्दिष्टमेव व्युत्क्रममृतानांव्यवहितैः
सपिंडाकार्येनवा केचित्सर्वन्तसपिंडनमाहुरिति यतःनांप्रेतत्वंनास्ति ततस्तेषांनेकोद्दिष्टंनसंपीडा
काकरणं केचित्तेकादशेहनिपार्वणंकार्यं उदग्रहणत्पूर्वमृतेनदाहादिनसपिंडानांतंसर्वकार्यमे
व॥ ॥इतिश्राभदृशंभवरसुरिस्तनुनारायणभट्टकृतायामोर्ध्वदेहिकपद्धतौउपयोगितोनिर्णयः॥
॥ ॥ततःमहैकोद्दिष्टविधिः तेस्मिन्नेवाहन्येकंब्राह्मणंनिमंत्र्यतस्यस्मश्रुकर्माभ्यागादिकारयित्वा
एकोद्दिष्टेएकोविप्रः दिवौवाभिमंत्रिणं एकमर्घपात्रंताम्रमयं धूपदीपोनस्तः स्वधाशब्दपितृश

अंतिष्ठ०

५५
 दनमः शब्दाप्रसंति नाभिप्रवणं सर्वप्राचीनावीतिनैव कार्यं देवं नास्ति अग्नौ करणं एक एव पिंडः अ
 नुमंत्रणदि सर्वममंत्रकं अक्षय्यस्थाने उपनिष्ठतामिति वदेत् श्राद्धशेषान्नभोजनं न कार्यं अंते स्नानं ॥
 नवश्राद्धे नैकोद्दिष्टे तु सर्वमंत्रकं स्मृत्यर्थं सारे अत्र प्रयोगः यामाव्हिः शुचौ देशे गोभयोपलिप्ते पाकं सं
 पाद्य ब्राह्मणं स्नायात् ततः अद्येत्यादिदेशकालौ संक्रीत्या अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणा
 प्रेतस्य प्रेतत्वं विमुक्त्यर्थं उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं मरणदिनादारभ्य एकादशे ह निविहितं महैकोद्दिष्टश्राद्धं
 करिष्ये इति संकल्प्य गोत्रस्यामुकं महैकोद्दिष्टश्राद्धे क्षणमुपनिष्ठतु एवं सर्वत्र पाद्यमु० आसनं
 तत्रार्घ्यं दक्षिणं प्रकुशोपरि एकमर्घ्यं पात्रमासाद्य तत्रैकं पवित्रं जलं चक्षित्वा अग्निः पूरयित्वा तिलो
 सिसो० प्रत्नवद्भिः प्रत्नस्वधाया प्रेतमिमं लोकान् प्रीणयाहि न स्वधानमः इति मंत्रेण तूष्णीं वा नित्वा
 नूक्षित्वा अमुकगोत्रेत्यादिसंबुद्ध्या प्रेतान् तमुत्क्षाभैकोद्दिष्टश्राद्धे अर्घ्यमु० गोत्रेत्यादि० गंधमु० पुष्प
 आधादनमु० ततः पात्रे घृताक्तं सिद्धिं मन्त्रमादाया विप्रपाणो प्रक्षालितं दर्भा नास्तीर्य अमुकगोत्रा

यामुकशर्मणेप्रेतायस्वाहा इति हस्ते एकाहुतिं हुत्वा तदन्नमग्नेः प्रक्षिपेत् नवाहोमः ततः परिवेष्टनादि
 अंगुष्ठनिवेशनानंतरत्वा अमुकगोत्रायामुकशर्मणेप्रेताया इदमन्नेयथाशक्तिसोपस्करं अमृतरूपं क
 व्यमुपनिष्ठतु इत्युक्तं आपोशनादिदद्यात् तृप्तिप्रश्ननास्ति ततः अमुकगोत्रेत्यादि संबुद्ध्याप्रेतात्तमु
 क्त्वा पिंडप्रदानं करिष्ये पिंडस्याधः दर्भासनमु० तस्यापरितिलोदक० गोत्रस्याभिकशर्मणः प्रेतस्य०
 एकादशेहनिमोहेकोद्दिष्टश्चादे अयंचरुपिंडमु० पिंडस्यापरितिलोदकमु० गंध० पुष्प० भंगराज०
 धूप० दीप० नैवेद्यफलतांबूलदक्षिणामु० दर्भशखामु० सर्वंचमुपति० आसनादि० विसर्जनामं
 कृतं ब्राह्मणाय तो बूलंदक्षिणं च दद्यात् ततः प्रेतस्य वस्त्रशयनासनाभरणानि पादुकाध्वजो
 दकपात्रवाहनादीनियथाशक्तिर्दद्यात् भूयसीदक्षिणंदत्वा संतोषयेत् इतिमोहेकोद्दिष्टं ॥ अथय
 थासंभ्रतिमेधेमहादानानि उच्यंते तत्रैव एकादशेहनिमोक्षधेनुदानं पवित्रं पाणिंराचम्य प्राणानाय
 म्यदेशकालो संक्रीत्य अमुकगोत्रस्यामु कशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृ० सायुज्यताप्रतिकामो मोक्षधे

अंतिष्ठ०

नुदानं करिष्ये ततः ब्राह्मणं च ग्राहयथाशक्ति वस्त्रादिभिः संपूजयेत् तद्यथा करिष्यमाणं गोदाने प्रति
 गृहीतारं त्वामहं दत्ते इति वरणं कृत्वा अमुकशर्मणे ब्राह्मणे त्वामावाह्य सर्वं संपूजयेत् ततः
 सनपाद्यादिभिः कोटशेषचारैः संपूजयेत् ततः पक्षे गोशरीरे देवता आवाहयेत् शृंगामूले ब्राह्मणं
 विष्टुं आवाहयामि शृंगाये सर्वतर्था न्यावा० शिरो मध्ये महादेवं आ० ललाटाग्रे गौरी आ० नासावं
 शेषरमुखं आ० नारायणमेकं बलाश्वेतरो नागो आ० कर्णयोरश्विनो आ० चक्षुषोः शशिभास्करो
 वा० दंतेषु वायुना वा० त्रिकं यां वरुणं आ० हुंकारे सरस्वतीं आ० गंडयोः मासपक्षो ओष्ठयोः संधे
 आ० प्रवायामिंद्रा० वक्षोः पुष्यं नगाना वा० खुरपश्चिमायेषु अक्षरसां गंधर्वान् आ० दृष्टेरुद्रा
 न् आ० सर्वे संधिषु वसून् आ० श्रोणि तटे पितृन् आ० लागुले सोमं आ० बालेषु आदित्यरश्मीन्
 आ० गोमुत्रे गंगां आ० गोमये यमुनां आ० क्षिरे सरस्वतीं आवाह० दध्निं नर्मदां आ० सर्पिषु हताश
 नं आ० उदरे दधिर्वीं आ० पयोधरेषु सागरान् आ० कृत्वा शरीरे कामधेनुं आ० गृहावे प्रतिष्ठासूक्तं०

ततः षोडशोपचारेः संपूज्य आगवो अग्नन्तु तमद्रमं क्रन्तीदंति गोष्ठे रणयं च स्मे प्रजावती पुरु रूपा
 इह स्युर्दिद्राय पूर्वीरुषसंदुहानाः इति मंत्रेण मंत्रपुष्पं० ततः सवत्सांगा प्राञ्जुखीमवस्था च दाता पुष्प
 देशे बद्धशिखः प्राञ्जुखस्तिष्ठेत् पात्रभूतो विप्रस्तत्रैव दक्षिणत उद्गुखस्तिष्ठेत् दानाय यथाशक्ति
 कनकयुतमाज्यपात्रमादाय तत्र गोपुष्पं निक्षिप्य तत्रैव सतिले प्रागग्रे विप्रपाणे घृतदिग्धं सतिलक
 शं पुष्पं निक्षिप्य जलं क्षिपेत् तत्र मंत्रः यज्ञसाधनभूताया विश्वसाद्यो घनाशिनी विश्वरूपधरो देवः प्र
 यता मनयागेवे गवामंगेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश यस्मात्तस्माद्धिवं मे स्यादिह लोके परत्र च उगा
 वो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु दृष्टतः गावो मे हृदयः संतु गवामध्ये वसाम्यहं असुके प्रवरा न्विता मुकेणा
 त्रात्यन्तायामुकशारवाध्यायिने मुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमिमां सवत्सां सुवर्णशृंगारौ प्यरु रान्
 ताम्रष्टुष्टं मुक्तालां गुलांकां स्यो हारं रक्तवस्त्रावृतां घंटां लंघनं कंठां गंधपुष्पमालाशोभितौ एतावद
 संभवे यथाशक्ति अलं कृतां वा संप्रददेन ममेति वदन् ब्राह्मणः प्रतिगृह्णामि युक्तास्वस्तीति वदेत्

अं तिष्ठ०

नतः सुवर्णपरिमितं यथाशक्ति बाहिराण्यस्तुलसीदलं दक्षिणं दद्यात् कृतस्य गोदानस्य संपूर्णतोये इ
मां दक्षिणं तुभ्यमहं संप्रददेन ममेति पूर्ववत् ब्राह्मणे वेदेत् इति मोक्षधेनुदानं अथ शय्यादानविधिः
आचम्य देशकालौ संकल्प्य अमुकगोत्रस्यामुकनाम्नाः श्रेतस्य श्रेतत्वं निवृत्यर्थं उत्तमलोकां प्राप्स्यर्थं म
रणदिनादारभ्य एकादशे ह निविहितं शय्यादानं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन पात्रपूजनं शय्यास्थ
श्रेतप्रतिमायां श्रेतपूजनं करिष्ये अमुगोत्रं अमुकनामानं श्रेतमावाहयामि एवं वोऽशेषचारेः संपूज्या
नतः शय्याशिरः प्रदेशे घृतपूर्णं कुंभं निधाय पार्श्वतः सप्तधान्यानि निधाय शय्यायोनारिकेलान्दिफलं
च निधाय तत्र शनं मंत्रः अस्मादभ्युन्यं शयनं केशवस्य शिवस्य च शय्याममाय्यभ्युन्यास्यात्तथा जन्म
निजन्मति इमां शय्यां सारदारुपमयीं तुलीकोत्तरध्वजध्वन्नां श्रेतप्रतिमायुक्तां सुगंधोपरिधानघृतकुं
भसप्तधान्यतां बृहत्पात्रफलपुक्तां कर्पूरकुंकुमागरुचंदनदीपिकोपमानृतच्छत्रचामरवितानआस
नभोजनभाजनदक्षिणास्तुलसीदलयुक्तां अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददेन ममेत्युक्त्वा इति

वदेत् प्रतिगृहीतास्वस्तीत्युक्तादेवस्यत्वेतिप्रतिगृहीयात् ततः स्तंकरेधृत्वा शय्यामुपवेशयेत् पूर्णतां वा
 चयित्वा दाताकृतस्य शय्यादानस्य संपूर्णताये इदं हेमसुवर्णपिरिमाणं वा यथाशक्तिदक्षिणां चेतु
 भ्यमहं संप्रदेदुति यात्र हस्तदद्यात् प्रतिगृहीतास्वस्तीत्युक्ता इदं कस्मादा इति वद्वचः पठेत् यजुः
 सारवीदेवस्यत्वेति पठेत् भूयसीदक्षिणं दत्वा श्रीकर्मेश्वरार्पणं कुर्यादिति कोस्तुभेमृतशय्यादान
 विधिः ॥ ॥ॐ अथ विधानानि तत्र ब्रह्मचारी मरणे विधानमालायां विशेषः येषां कुले ब्रह्मचारी निधा
 नं प्राप्नुयाद्यदि तत्कुलं क्षयमाप्नोति सोऽपि दुर्गतिमाप्नुयात् गृहत्वं प्राप्नुयाद्दोषि उमेनावनरे वसन् तस्मा
 पितृस्य वंशस्य गतिं गमिष्यन्महोयसी विधानं च विधाय शुभौर्ध्वदेहिकमाचरेत् मृतस्य त्रियमानस्य
 षड्वंदं ब्रतमादिशेत् त्रिंशद्भ्यो ब्रह्मचरीभ्यो दद्यात्कौपीनकामवान् हस्तमात्राः कर्णमात्राः दद्यात्
 क्षात्रिणानि च पादुकाश्च त्रमात्यानि गोपीचंदनमेव च मणिप्रवालमाला च ब्रह्मसूत्राणि चार्पयन् ॥
 मंत्रैस्तत्तदलिङ्गैश्च ब्रह्मस्वायुज्यमिदं अभावप्रतिनः पूज्या गृहस्थाः साधवः शुभाः एवं ह्येते विधा

अंतिष्ठि०

नेचविघ्नसस्यनजायते ब्रह्मचारीमरणे कैविधाहशौनकोक्तः ब्रह्मचारीमृतोसतिकथयामिसमासतः
तत्रावकीर्णदोषस्यप्रायश्चित्तप्रशान्तये द्वादशाब्देषु द्वाब्दवाच्यं द्वाब्दशक्त्याथवाचरेत् स्नातको ब्रह्मचारी
च निधानं प्राप्नुयाद्यदि संयोज्य चार्कविधिना संयोज्येतौ ततः परं अथ प्रयोगः आचम्य प्राचीनावी
ति एवं गुणेत्यादि अमुकगोत्रस्या अमुकनाम्ना मृतस्य ब्रह्मचारिणो व्रतविसर्गं करिष्ये तदंगहिर
ण्येन नां दीश्राद्धं च करिष्ये इति संकल्प्य अग्निमुपसमाधायान्वाधानाद्याघारांतं कृत्वा चतुष्यात्र
य प्रयोगः प्रोक्षणीस्तुवौ प्रणतौ ज्यपात्रमिति संमार्गीतं स्तुवेण आज्यं जुहुयात् व्याहृतयः श्वतसः ४
अग्नये व्रतपतये स्वाहेति पंच य अग्नये व्रतानुष्ठानफलसंपादनाय स्वाहेति षष्ठं द्विष्वेभ्यो देवेभ्यः
स्वाहेति सप्त ७ ततः स्विष्टि कृतादिसमाप्य इति व्रतविसर्गः अथार्कविवाहः अर्कसमपेथवा अर्क
शाखा मानाय ततः अर्कं ब्रह्मचारिणो हरिद्रयानुलिप्य पीतसूत्रेण वेष्ट्य वेस्त्रयुग्मेनाध्याद्य देशका
लो संकीर्त्य अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः व्रतस्य और्ध्वदेहिकक्रियाधिकाराथं अर्कविवाहं करिष्ये
इति संकल्प्य तदंगत्वेन हिरण्येन नां दीश्राद्धं च करिष्ये ततः अग्निमुपसमाधायान्वाधानाद्याघारांतं

शर्ववत्तृत्वाप्रधानहोमः आत्यं अग्नये स्वाहा अग्नये इदं० दृहस्पतेये स्वाहा दृहस्पतेये इदं० विवाहविधि
 योजकाय स्वाहा विवाहयोजकाय इदं० ॐ यस्मै त्वं कामकामाय वयं संन्नाड्यजामहे तमस्मभ्यं कामं-
 त्वादंघृतस्व स्वाहा कामाय इदं० चतस्रो व्याहृतयः ततः स्विष्टिस्तृतादिहोमं समाप्य कर्मणः पुराणा
 हं भवंतो ब्रुवंतु कर्मणः ऋद्धिं भवंतो ब्रुवंतु दृद्धिं भवंतो ब्रुवंतु कर्मणः श्रारस्त्विनि भवंतो ब्रुवंतु
 कर्मणः कल्याणं भवंतो ब्रुवंतु अस्तु कल्याणं इत्यर्कविवाह अर्केशाखायां ब्रह्मचारीशवं चतुषा
 ग्निनाविवद्देहत् इति ब्रह्मचारीमरणविधिः अथ कुष्ठमरणे नियमः मृतस्य कुष्ठिनो देहं निख
 ने होष्ठभूमिषु वा सरस्त्रितयं पश्चात् उधत्यान्यत्र तद्देहत् न गंगासूत्रेण कार्यं निक्षेपविधि रच्यते
 षडब्दे व्रतं पूर्वेण विधिना त्यक्तुं चरेत् अस्मि संचयन्तं तस्य गंगायां प्रक्षिपेत्सुधः प्राप्तिमाप्ति
 ततः कुर्यान्मासि प्राद्वानियार्वेणान्न संकल्पविधिना केचित्प्रवदन्ति मनःषिणः इत्येतत्कुष्ठिनो
 त्पूर्ध्वं कथितं शास्त्रकोविदैः स्मृतिवेद्भिस्तु चौर्यैर्यमाद्यैर्यज्ञविग्रहैः इति कुष्ठिमरणविः ॥ ॥

अंतिमि०

५४

॥ अथ पंचक्रमणविधिः ॥ ॥ गरुडपुराणे ॥ ॥ आदौ कृत्वा धनिष्ठार्धं मंतं नक्षत्रं पंचकं ॥ रेवत्यांतं सदा
 तुथ मशुभं सर्वदा भवेत् राहस्तत्र न कर्त्तव्यो विषादः सर्वजातिषु न जलं दीयते न तु त्वाशुभं सर्वदा भवेत् ॥
 पंचकानंतरं कार्यं कर्त्तव्यं सर्वमन्यथा पुत्राणां गोत्रिणां तस्य संतापो द्यपजायते गृहे हा निर्भवेत् पृष्ठे
 ऋक्षेषु मृतस्युयः शवस्य समीपे - - क्षेप्या पुनस्तास्तदा दर्भमयास्तु चत्वारः ऋक्षमंताभिर्मंत्रि
 नाः ततो राहप्रकर्त्तव्यो ते श्वषुत्तलकेः सह स्मृतकान्ते तदा पुत्रैः कुर्याध्वंति कपोष्ठिकं पंचकेषु मृते यो
 सो न गतिं लभते नरः तिलाश्चैव हिरण्यं च तदुद्देशे दत्तं ददत् विप्राणां दीयते दानं सर्वविघ्नविनाशनं
 ॥ अथ ब्रह्मांडपुराणे ॥ ॥ कुंभमानस्थिते चंद्रमरणस्य जायते ॥ न तस्यार्धगतिर्दृश्या संततो न शु
 भं भवेत् न तस्यादाह कर्त्तव्यो विनाशः सर्वजातिषु तस्माज्जले सुदाहेन सर्वजातिः सुखं भवेत् पुत्राणां
 तस्य संतापो गतिस्तस्य न जायते पंचकानंतरं कार्यं कार्यदाहादिकं खलु अथवा तद्दिने कार्योदा
 हस्तु विधिपूर्वकं क्रियते मानुषाणां तु सद्यः सद्गतिं कारणात् विप्रस्य निहतः कार्योदाहस्तु विधि

पूर्वकः धनिष्ठापंचके जीवो मृतो यदि कथंचन त्रिषु स्मरेयाम्यभेचकुलजान्मारयेधृवां नत्रानिष्टविनाशा
 र्थं विधानं समुच्यते राहदेशे शवं नः तास्नापयेच्च प्रयत्नतः तदा रावसमीपे तु कर्तव्या पंच पुनः ताः दर्भ
 मयाः शवसुरवाः कर्तव्याश्च तानुक्रमात् प्रेतवाहः प्रेतसरवः प्रेतपः प्रेतभूमिपः प्रेतहन्ता पंचमस्तु
 नामान्येतान्यनुक्रमात् दर्भाणां प्रतिमा कार्याः पंच सूत्रेण वेष्टिताः युवपिष्ठेनानुलिप्तास्ताभिः सह
 वंदहेत् ततो दाहश्च कर्तव्यो नैश्च पुनः लकैः सह शिरो हृदसि रो कुक्षौ वामकुक्षौ चतुर्थकं पंचमं पाद
 योर्मध्ये तेभ्यो दद्याद्घृताहुतिः उदकं च ततो दद्यान्नामभिस्तेः पृथक् पृथक् रात्रौ विहाय सिपर्यु उदकं
 नामभिः क्रमात् सूतको तेन तथा विप्रेः शान्तिं कुर्याद्यथाविधिः अन्यथानग्निर्योतिः प्रेतं पुत्रेषु नो शुभं ॥
 कलशानि सवस्त्राणि सौवर्णेन तुरूपकाः शालितंदुलपुंजेषु प्रतिमां देवभाचिनः पंचरत्नसमासाज्यं
 प्रदद्यात्कांस्यभाजनं स्वर्गहोक्तविधानेन रुत्वाग्नेः स्थापनं द्विजः अभिधानं निर्वपणं देवतानां तथा
 शृणु यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ओडुंबराय

अंतिष्ठ०

५९
 दधाय नीलायपरमेष्ठिने दृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवेक्रमात् विधिनाश्रपणं कृत्वा एकैकामाहुतिं हु
 नेत् स्मृतकान्तःततः पुत्रः कुर्यादंतिष्ठिकं कांस्यपात्रे स्थितं आज्यं वीक्ष्य दद्याद्दिजन्मने ब्रह्माविष्णु
 महेशेन्द्रवरुणः प्रेतयेततः माषमुद्रयवव्रीहिप्रियंग्वादिप्रयधति स्वर्णदानं रुद्रजपं सप्तमौ हो द्विजा
 र्चनं गोभूः दानं षडंशेन कुर्याद्दोषोपशान्तये अन्यत्रापि धनिष्ठापंचकमृते पंचरत्नानि तन्मुखे न्य
 स्याद्भुतित्रयं दद्यात्कर्त्ता बहुवयामिति ततो निहरणं कुर्यात् एषः साग्नेर्विधिः स्मृतः एकैकाहुतिचर्वाज्ये
 जुहुयान्तामभिः क्रमात् यमादिदेवतानां च चरुहोमं शिवाय वै द्रव्यैश्चतुर्भिः साहस्रं शान्त्यर्थं जुहुयात्सु
 धीः यैवेशज्यं समित्कृत्स्नितैरेकत्र होमयेत् इत्थं समाप्य हवनं दद्याद्देनुपयस्विनं निलां दत्वा यथाश
 क्रिसुवर्णं वस्त्रमेव च दत्वा च सप्तधान्यानि भोजयेच्च किमिधं सि आज्यं निरीक्ष्य दत्वा च ब्राह्मणान् भोज
 येततः अन्यानि प्राण्यथाशक्त्या तेभ्यो दद्यात्तु दक्षिणं ततः परेयन्मंगलानि स्वस्तिवाच्या द्विजोत्तमैः
 पूजयेत्तथा वरं लिंगं गोभ्यो दद्याद्भृगादिभ्यः यवयः कुरुते यस्य प्रेतस्य च भवेद्भुतिं बालदृष्टश्च न श्व

पंचकेषु मृतस्य च निधानं नैव कुर्वेति विघ्नस्तेषां न जायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं कुर्याद्यथाविधिं कृत्वा तु गो
 व्रजाः सर्वे सुखिनः श्विरजीविनः भवेति नात्र संदेहो नात्र कार्या विचारणात् इति ब्रह्मांडपुराणे पंचकम
 रणविधिः अथ पंचकशान्तिप्रयोगः आचम्य घ्राणायामं कृत्वा देशकालौ संकल्प्य अमुकगोत्रस्यामुकश
 र्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वं निवृत्त्यर्थं पंचकमरणनिमित्तसूचितवंशानिष्टनिरशनार्थं पंचकशान्तिं करिष्ये इति
 संकल्प्यः तदंगं स्तुतिं उपलेष्य न उल्लेख्य नाग्निप्रतिष्ठापनं च देवतापूजनपूर्वकं होमं करिष्ये पंचगव्ये
 न शुची बोहव्येति प्रोक्षयेत् ततः स्तुतिं स्तुतिं आग्निप्रतिष्ठापनं कृत्वा ध्यायेत् ततः स्तुतिं स्तुतिं पूर्वभागे कल
 शं स्थापनं कुर्यात् महीद्यौरिति भूमिं स्पृशेत् या ओषधीमिति धान्यं आकलशेष्विति कलशं स्थाप्य इमं
 मे गंगेति उदकं सरत्नोसहिरण्यं आय्यायस्वेति क्षीरं दधिः काष्ठा इति दधिं देवस्य त्वेति कुशोदकं गं
 धपुष्पाक्षतानि पंचपल्लवानि निक्षिप्य पूर्णपात्रं निधाय वस्त्रादिना लंकृत्य कलपूजां कुर्यात् ततो
 रन्युत्तारणं अग्निः सन्निवाजं भरंदरादिति एतन्निष्ठं कुर्यात् ततः मध्यमकलशे यमाय सोमं सुनुतय

अंतिष्ठि०

50

मायजुहुताहविशयमंहयजोगधृत्यग्निदूतोअरंहतः इतियमायनमः यमंआवाहयामिस्थापयामि
पूजयामि ततपूर्वकलशे इमारुद्रायस्त्रिधन्वनेगिरःक्षिप्रेशवेदेवायस्वधावे आशाह्वायसहमा
नायवेधसेतिग्मायुधायभरताशृणेतुनः इतिरुद्रमावाहयामि० ततःदक्षिणकलशे अपनःशे
शुचदघमग्नेशुग्धारयि अपनःशेशुचदघंइति अग्निंआवाहयामि ततःपश्चिमकलशेइदंवि
सुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदं समूल्हमस्यपांसुरे इतिविंशुंआवाहयामि ततःउत्तरकलशे इंदत्वाष्ट
षमंरयिंसुतेसोमहवामहे सपाहिमध्वोअंधसःइतिइंद्रंआवा० ततःमध्यमकलशे यमादिआवर्णदेव
तांचस्थापयेत् यमं० धर्मराजं० मृत्युं० अंतकं० वेवस्वतं० कालं० सर्वभूतक्षयं० औदुंबरं० दध्मं० न
लं० परमेष्ठिनं० वृकोदरं० चित्रं० चित्रगुप्तं० यमं० रुद्रं० अग्निं० विंशुं० इंद्रं० प्रेतवाहं० प्रेतसरवं०
प्रेततपं० प्रेतमृमिपं० प्रेतहर्तं० इतिमध्यकलशेस्थाप्य तदस्त्रमित्रावरुणा० गृहवैप्रष्टासूक्तं०
प्रतिष्ठातंगंधपुष्पादिभिःषोडशोपचारैःसंपूज्य तत्रजपः अंयेतेयमंवेवस्वतंमनोजगामदूरकं०

न आ वर्त्तयामसी हक्षया यज्ञी वसे यत्ने दिवं यत्तृथिवी मनो जग० तत्त आ० यत्ने भूमिं चतुर्भुङ्क्षु मनो० त
 तत्त आ० यत्ने चतस्रः प्रदिशो मनो० तत्त० यत्ने समुद्रमर्णवं मनो० तत्त० यत्ने मरीचं प्रवतो मनो० तत्त०
 यत्ने आपो यदोषधं मनो ज० तत्त० यत्ने सूर्यं यदुषसं मनो० तत्त आ० यत्ने पर्वतान् वतो मनो० तत्त०
 यत्ने विश्वमिदं जगन् मनो० तत्त० यत्ने पराः परावतो मनो० तत्त० यत्ने भूतं च भव्यं च मनो० तत्त० ॥ २॥
 परे यिवांसं प्रवतो महिरनु ब्रह्मभ्यः पंथामनु पस्य शानं वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा दुवस्य
 यमो नो गतुं प्रथमो विवेदने वा गव्यतिरपमर्तवा उ यत्रानः पूर्वपितरः परे युरे ना जज्ञाः नाः पथ्य ३ अ
 नु स्वाः मातृ कव्यैर्यमो अंगिरोभिर्हृहस्पतिर्ब्रह्मभिर्वाच धानः यांश्च देवा वाच धुर्ये च देवान् स्वाहा
 न्ये स्वधया न्ये मदांति इमं यमप्रस्तरमाहि सां गिरोभिः पितृभ्यः संविदानः आत्मा मंत्राः कविशस्त्वाव
 हं त्वेना राजन् हविषामादयस्व अंगिरोभिर्गहियज्ञियेभिर्यमं वेरूपैरिह मादयस्व विवस्वतद्भवेयुः पि
 ता ते स्मिन् यज्ञे बर्हिष्यानि षट् अंगिरसोनः पितरो न वग्वाथर्वा णो भृगवः सोम्यासः तेषां वयं सुमतौ

अंतिष्ठि०

51

त्री

यज्ञियानामपि भेदे सुमनसे स्याम प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्वैर्भिर्यत्रानः पूर्वेषितरः परेयुः उभाराजानास्वध
यामदतायमं पश्यासि वरुणं च देवं संगधस्व पितृभिः संयमेनेष्टा पूर्तेन परमेव्यो मन हिलाया वद्यं पुनर
स्तमेहि संगधस्व तन्या सुवर्चाः अपेतवीनविचसर्पतातोस्मा एतं पितरो लोकमक्रन् अहोभिरद्विरक्तुभि
र्व्यक्तं यमोदरात्ययसानमस्मे अतिद्रवसारमेयो भवानौ चतुरक्षौ स वलौ साधुना पथा अथापितुं नृसु
विदत्रा उपेहियं मे नये सधमादं वदंति यो ते भवानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसौ नाभ्यामे
नं परिदेहि राजन् स्वस्ति चास्मा अनमी वंचधेहि उरूणसा वसुष्टवा दुंबलौ यमस्य दूतौ चरतो जनां अनु
तावस्मभ्यं दृशयेत् सूर्याय पुनरीता वसुमद्ये ह भद्रं यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहता हविः यमं हयजोगध
त्यग्निदूतो अरं हतः यमाय घृतं वद विजुहोत प्रचतिष्ठत स नो देवे द्याय महीर्घमायुः प्रजावसे यमा
यमधुसत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोत न इदं नमः कृषिभ्यः पर्वजेभ्यः पथिषु द्यूः त्रिकडुकेभिः पतति षलुर्वीकमि
द्वहन् त्रिष्टुप् पूर्णां धंरांसि सर्वातायम आहिता ३ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः सिधे षवे देवाय स्वधान्ये

यथात्हायसहमानायवेधसेतिग्मायुधायभरताश्रणेनूनः सहस्रयेनक्षम्यस्यजन्मनः साम्राज्येनदिव्यस्य
 चेतति अवन्तवन्तीरुपनोदुरश्चनानमीवोरुद्रजासुनोभव यातेदिद्युदवस्तृष्टादिवस्यरिश्मयाचरतिपरि
 सावृणक्तुनः सहस्वनेषुपिवातभेषजामानस्तोकेषुतनयेषुरारिषः मानोवधीरुद्रमापराहामातेभूम
 प्रसातौहलितस्य आनोभजवर्हिषिजीवशंसेयुयंपातस्वस्तिभिः सहानः ४ अपनः शोशोशुचदद्यमे
 मग्नेशुशुग्धारयि अपनः शोशुचदद्यं सुक्षेत्रियासुगातुयावसूयाचयजामहे अपनः शो० प्रयद्वंदिष्ट
 येषां प्रास्माकासश्चसूरयः अपनः शो० प्रयनेअः ज्ञेस्वरयो जाहे महिप्रतेवयं अपनः शो० प्रयदग्ने
 सहस्वतोविश्वतोयंतिभानवः अपनः शो० त्वंहिविश्वतोमुखविश्वतः परिभूरसि अपनः शो० द्विशोनो
 विश्वतोमुखातिनावेवपारय अपनः शो० मनः सिंधुमिवनावयातिमर्षाः स्वस्तये अपनः ० ॥ २ ॥
 विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचमीतिविष्णुस्तुक्तं आशुः शिशानोवृषभोनभाममीतिइंद्रस्तुक्तं जपेत् ॥ ततो
 न्वाधानं ॥ मया क्रियमाणे पंच कर्षांतिक्रहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्याधानं च करिष्ये अस्मिन्नहिते

अंतिष्ठि०

52

नु

गनावित्यादिचक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्ता अत्र प्रधानं यमं० रुद्रं० अग्निं० विष्णुं० रुद्रं० ततः यमं० धर्मराजं०
मृत्युं० अंतकं० वैवस्वतं० कालं० सर्वभूतक्षयं० औदुंबरं० रश्मिं० नीलं० परमेष्ठिनं० वृकोदरं० चित्रं० चि
त्रशुभ्रं० एताः प्रधानदेवताः समिच्चरुनिलयवाज्यद्रव्येण पुनरत्र प्रधानं अघोरैभ्य इति मंत्रेण अष्टौ
त्तरशतनिलयवाज्यद्रव्येण श्रीसूक्तं प्रत्येकं प्रतिरुच्ये आज्यद्रव्येण शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि नवाहुत्या
ज्यभागानं जुहुयात् ततः पात्रासाधनादि उत्पन्नानां तं निर्वपनं कुर्यात् यमायत्वा जुष्टं निर्वपामि रुद्राय
त्वा जुष्टं नि० अग्नयेत्वा जु० विष्णवेत्वा जु० इंद्रायत्वा जुष्टं० अत्रैव यमं धर्मादिदेवतान् प्रेतवाहादियं च दे
वतान् चतुरोऽश्वरो मुष्टिं निर्वपयेत् तथैव प्रकारेण प्रोक्षयेत् हविश्च पयिता आज्यसस्कारान् कृत्वा ॥
तत्र होमः यमायष्टतवद्विजुहोत प्रचतिष्ठत स नो देवे प्रायमदीर्घमायुः प्रजीवसे स्वाहा यमाय इदं० १
इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः क्षिप्रं षवे देवाय स्वधान्वे अवाल्क्याय सहमानाय वेधसे तिग्माय धाय भरता
ष्टरणो नुनः स्वाहारुद्राय इदं० २ इरावता धेनुमती हि भूतं स्य वंसी नो मनुष्यं दशस्या व्यस्तभ्ना रोदसी

विष्णवे ते राधर्थाय विष्णवे मभितो मयूरे स्वा० अग्नय इदं० ३ इदं विष्णुर्विचक्रमेवेधानि दधेयदं स
 मूलमस्य पांसुरे स्वा० इविष्णवे इदं० ४ इदं त्वाष्ट्रं भवयं सुते सोमे हवामहे स पाहि मध्वो अंधस स्वा०
 इंद्राय इदं० ५ यमाय स्वाहा० धर्मराजाय स्वाहा० मृत्यवे० अंतकाय० वैवस्वताय० कालाय०
 सर्वभूतक्षय० ओदुंबराय० दध्राय० नलाय स्वा० परमेष्ठिने स्वा० एकोदशाय० चित्राय०
 चित्रगुप्ताय स्वाहा॥ इति समिच्चरुतिलाज्य होमः॥ अथ तिलयवाज होमः॥ अघोरेभ्यो धघो
 रेभ्यो घोरे घोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तरुद्ररूपेभ्यः स्वाहा॥ १००० अथ वा १०८
 आज्यं श्रास्ते न पंचदशर्क्त्रं श्रांश्च होमयेत्॥ हिरण्यवर्णा हरिणी इति सूक्तं० ततः स्विष्टकृ
 तं हुत्वा पूर्णं हुतिं हुनेत् नवाज्या हुतिं च पूर्णं पात्रविमाकांतं० अभिशोषं कृत्वा॥ ततः आ
 ज्यावेक्षणं॥ रूपं रूपं परिरूपो बभूव ते दस्य रूपं प्रति चक्षणा य॥ इंद्रो मायाभिः पुरु रूप ईयते

अंतिष्ठि०

युक्ताह्यस्यहरयः शताशतः इतिवैक्षणं तत्रदानमंत्रः अलक्ष्मीर्यच्चहोख्यमेसर्वगात्रेषुवस्थितं तत्स
र्वशमयत्याज्यंलक्ष्मीपुष्टिंचवधेयुः देवस्यत्वेतिमंत्रेण ब्राह्मणायदक्षिणायुक्तंदद्यात् ततः कर्मणः
संगतासिध्यर्थमाचार्ययुसवत्सगोदानंदत्वायथाशक्तिगेनिष्कयंद्रव्यंदेयं० ततः कर्मणः पुण्याहं
भवंतोब्रुवंतु कर्मणः स्वस्तिभवंतोब्रुवंतु कर्मणः ऋद्धिं० कर्मणः श्रीरस्त्विति० कर्मणः कल्या
णं० सर्वविप्रेभ्योअस्तु कल्याणंमितिब्रुयुः सर्वभ्योब्राह्मणेभ्यः भयसं० दत्वा ग्रहंगत्वास्थावरलिं
गंचपूजयेत् इतिपंचकशान्तिसमाप्तं अथत्रिपादशान्तिः विषमचरणाधिदभ्यंभद्रातिथिर्युदि
जायते सुरगुरुशानिश्मापुत्राणां कथंचवासरे मुनिभिरुदितः सोययोगस्त्रिपुष्करसंज्ञकं स्विगुण
फलदोदृहोहतेनष्टेमृतेधवा शनिभौमेज्यवारेपुतिथिर्भद्रात्रिपादं तदाद्विगुणयोगस्याद्विसं
गुणफलप्रदाः धानेष्टापंचकेयाश्चदेवतायात्रिपुष्करे नास्तुप्रज्याप्रयत्नेनमंत्रैस्तत्तल्लिंगसंज्ञके
तिथिवारंचनक्षत्रंस्त्रिपुष्करइतीरितिः होमांतेयजमानस्यदद्याद्देवाभिषेचनं लक्ष्मीसूक्तंजपेत्

दद्याद्दानानिभरिषः यमोरुद्रश्चमघवान्त्रयोदेवाव्यवस्थितः पंचकेपुष्करेदेवपूजाहोमेविधायते इति
 शिवायं विशेषस्तु पुनले ३ पिष्टमयकलश ३ वस्त्रे ३ प्रेतहर्ता १ शवाधिपतिः १ मृत्यवे ३ अथवाप्रेत
 हर्ता १ मृत्यु २ शेषंयंचकवत् न्यासः शिरे १ हृदये २ पादयोर्मध्ये ३ अथवाशिरो १ हृदये ३ अथप्रयो
 गः आचम्यप्राणायामं कृत्वा पंचगव्यं कार्यं ततः देशकालोसंकीर्त्य अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः प्रेत
 स्य त्रिपादनिमित्तमरणजनितसूचितसंकलसुद्धिजननार्थं लोकगर्हापरिहारार्थं सर्वेषां गोत्रजानां शु
 भफलप्राप्त्यर्थं त्रिपादशान्तिकरिष्ये इति संकल्प्य तदंगच्छंडिलादिअग्निप्रतिष्ठातं नतो देवतास्था
 पनं महीद्यौरितिकलशस्थापनं मध्यमकलशेयमं दक्षिणे रुद्रं उत्तरे अग्निं मध्यमकलशे
 आवर्णदेवतांचस्थापयेत् यमं धर्मराजं मृत्युं अंतकं वैवस्वतं कालं सर्वभूतक्षयं ओ
 दुंबरं दध्नं नीलं परमेष्ठिनं चक्रोदरं चित्रं चित्रगुप्तं प्रेत इति सर्वदेवतान् पूजयेत् ततः
 अन्वाधानादिपंचकशान्तिवत् यमायसोममिति मंत्रेण यमं हुत्वा इमारुद्रायैति मंत्रेण रुद्रं हुत्वा

अंतिष्टि०

इरावतीधेनुमतीतिमंत्रेणअग्निंहुत्वा० चरुसामेकैकयाहुत्यासर्वआवरणदेवताताः अघोरेभ्याइ
 तिमंत्रेणअष्टाशताहुतितिलानूहोमयेत् १०८ आज्यश्रीःसूक्तेनपंचदशऋचैनहोमयेत् ततःस्व
 ष्टकतंहुत्वापूर्णहुतिंहुनेत् नवाज्याहुतिंचपूर्णपात्रविमोकांतंअभिषेकंकुर्यात् ततःआज्यैक्ष
 णंरूपंरूपंमितिमंत्रेणवेक्ष्यदेवस्यत्वेतिमंत्रेणब्राह्मणायुदक्षिणायुक्तंदद्यात् अततःआचार्यो
 योगेदानंतत्वाविसर्जनंकुर्यात् ततःकर्मणःपुण्याहंभवंतोब्रुवंतु स्वस्तिभवंतो० ऋद्धिभवंतो०
 श्रीरस्त्वितिभवं० कल्याणंभवं० ब्राह्मणेभ्यःभूयसीदद्यात्गृहंघृते स्थावरलिंगंचदूजयेत्
 इतित्रिपुष्करशान्तिः॥ ॥६॥ ॥ततःसर्पहतेनागव्रतंकार्यं तत्संवत्सरेश्रावणशुक्लपंचमीमा
 रभ्यान्यासांवाशुक्लपंचमीमारभ्यपंचम्यामुषवासः कार्यः यद्वाचतुर्थीमेकमुक्तंपंचम्यानक्तं
 दारुमयंमृन्मयंवा नागमूर्तिंकृत्वागंधैः करवीरैः शतपत्रैःजातीपुष्पैः धूपैः दीपैः अनंतंवासुकैः
 शंखंघण्टंकंबलंकर्कोटकंअश्वतरंधृतंराष्ट्रंशंखपालं कालियंतसकंकपिलंचप्रतिमासंनामभिः

वे

शुक्लपंचम्यासंपूज्यद्राक्षणा नृपतपायसमोदकेः भोजयेत् संवत्सरं ते चैव संपूज्य महद्वास्त्रं भोजनं शतया
 सुवर्णनागदानं गोरानं च कुर्यात् अथ चोभयोः पक्षयोः पंचमः शुभमौनागं पिष्टेन विलिख्य शितपुष्टेः
 सितगंधेन तिलतंदुले रभ्यर्च्य गव्ये क्षीरं मोदकं च भूमौ निवेद्य उपस्थायैवं वदसुंचामु क मिति तद्दिनेन
 धरमश्नीयात् एवमब्दविधिनानामगमभ्यर्च्य पूर्णदेशथाशक्तिसौवर्णेन नागंच दद्यात् ततो नाराय
 णवलिंच कृत्वा श्राद्धादिसर्वं कुर्यात् ॥ अत्र मूलवचनादीनि स्मृतिरत्नावल्यां ज्ञेयानि अथ पूर्वोक्तपा
 र्वज्यादीनां बुद्धिपूर्वकात्मयानां च नारायणवलिप्रयोगः ॥ कस्याचिच्छुक्ले कादश्यां नदीमन्यद्वातीर्थं
 गत्वा स्नानादिकृत्वा आचम्य प्राणनायस्यं देशकालौ स्मृत्वा मुक्तगोत्रस्यासु कशर्मणो आत्महत्यापारं
 डित्वादिजनि तपापोषशमनद्वारा ओर्ध्वदेहिकसंप्रदानत्वयोग्यतासिध्यर्थं नारायणवलिंच करिष्ये ॥
 इति संकल्प्य कलत्रापंचकं ब्राह्मणं यवानां चोपरि स्थापयित्वा दकेना पूर्यापोहिष्ठेति मंत्रे त्रयेणाभि
 मंत्र्या सर्वोषधिनिलगंधादिप्रत्येकं प्रक्षिप्य वस्त्रेण वेष्टित्वा पुष्पाणि पंचरत्नानि च प्रक्षिप्य तदुपरि तं

अंतिष्ठि०

55
स्त्रयात्रे ब्रह्माविष्णुशिवमयुप्रेतानां पंचमूर्तिस्थापयेत् आवाहनादयु उपचारः कार्यः तत्र विष्णोः पुरुषसूक्तेन
पूजाकर्तव्यः ब्रह्मणे हिरण्यगर्भ इति रुद्रस्य कद्रुद्रायेति सप्तमस्य यमाय सोममिति प्रेतस्य नाममंत्रेति पं
चदेवताः षोडशोपचारैः पूजयित्वा स्वगृहोक्तमार्गेण खंडिले अग्निं प्रतिष्ठाप्य चरुहोमं कुर्यात् ॥
अन्वाधाने आज्यभागांस्तमुक्त्वा न्वाधानसमिधो हुत्वा स्वगृहोक्तमार्गेण निर्वापादिविधिना चरुश्रेष्ठ
यित्वा आज्यभागांस्तपुरुषसूक्तेन षोडशाहुतं जुहुयात् नाशयणयेदं नममेतित्यागः अन्यत्सर्वं प्राह
तसमाप्यर्चितदेवसमिधे भुक्ते गोत्रायामुक्ते शर्मणे प्रेताय विष्णु रूपिणे अयं पिंड इति मधुघृताल्लतां
स्तिलमिश्रां द्वापिंडां त्रिष्टु रूपेण प्रेतमनुस्मरन् प्रेतस्य नाम गोत्र उच्चार्या दक्षिणग्रेष्ठु दर्भेषु दक्षिणा
भिसुरेवापसव्येन दत्वा येन यमं वैवस्वतमिति सूक्तेन पिंडाननुमंत्र्य कुशोत्सृज्योदकेन पुरुषसूक्तेन पिं
नभिषिंच्य गंधाद्यैरभ्यर्च्य पिंडकरणं तं कृत्वा नद्यां क्षिपेत् नपत्न्ये दद्यात् ततः पुरुषसूक्तेन प्रेतस्य
नाम गोत्र उच्चार्या मुक्ते शर्मणे नाशयण रूपं तर्पयामि इति षोडशवारं तर्पयेत् प्रतिकृत्वं ततः पुरुषा

हारपरिमितमन्त्रं ब्रह्मणे शिवाय सकिंकराय यमाय च बलिं गृहीत्वा ब्रह्मा विष्णु रुद्रादीन् यमश्चैव सकिंकरः
 बलिं गृहीत्वा कुर्वेत् प्रेतस्य च शुभांगतिं इति प्रार्थ्य विष्वादिभ्य इमं बलिं समर्पयामि निबलिं दद्यात् ॥
 स्मृत्यर्थसारे होमनर्पणबलयो नोक्तः ततः प्रतिदेवतं त्रिविधं कृतं समर्थं शर्करामधुगुडसर्वेभ्यो निवे-
 दयेत् गीतादीनां जागरणं कुर्यात् ततोऽस्यामेव शय्यामयुग्मान्यं च सप्तनवं वा ब्राह्मणानामं च मुपो-
 षितः श्वोभूते मध्याह्ने विष्वादीनभ्यर्च्य देशकालादि स्मृत्या नारायणबलौ विहितं श्राद्धपंचकमेको-
 दिष्टविधिना करिष्ये इति संकल्प्य एकोदिष्टविधिना ब्राह्मणपादप्रक्षालनादि कृत्वा यथाज्येष्ठं उदङ्मु-
 खं अनुषवैश्य आवाहनं तृप्तिप्रश्नांतं कृत्वा पिंडपित्रयज्ञवद्वल्लेखनाद्यवने जनांतं कृत्वा विष्टवे ब्रह्मणे
 शिवाय यमाय सधरंकराय चतुरः पिंडान् दत्वा नामगे त्रविशिष्टं विष्णु रूपं प्रेतस्मृत्वा पंचपिंडान् दद्यात्
 ततो विप्रानावां तान् दक्षिणाभिस्तोषयित्वा तन्मध्ये नाचैकं गुणवंतं ब्रह्मण प्रेतस्थाने निलदं भुत्तुलसि
 युतं शंखोदकधारां दद्यात् ततः सैः पवित्रपाणि ब्रह्मणैः कृत्वा मुक्तगोत्रायास्तु कर्मणे प्रेताय विष्णु

अंतिष्ठि०

56

पायेदं निलोदकामुपतिष्ठतामिति वाचयित्वा सकुशतिलमुदकं जलं रापयेत् नतः स्नात्वा गुडशर्करापा-
यसादिभिः स्वजेनेः सह भुंजतेति ॥ ॥ इति श्रीशरामेश्वरभट्टसूरिसन्तुनाशयणभट्टकृतायामोर्ध्वदेहि-
कपट्टेनोनारायणबलिप्रयोगसमाप्तः ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ अथ नागबलिप्रयोग उच्यते ॥ ॥ शोचकः
अथ वक्ष्यामि सर्पस्य संस्कारविधिमुत्तमं सिनीवाल्यां पौर्णमास्यां पंचम्यां वाधिकारयेत् कृतसर्पव-
धोविप्रः पूर्वजन्मनि वायदि वधप्रख्यापयेत्यापि चरेत्तद्ध्रौं श्वतुर्दश विप्राय लोहदंडं च तं नमूलं वा
पिदापयेत् याज्ञवल्क्योऽप्याह उरगेष्वासे यसोदंडं इति मूल्यमाह निष्कत्रयं द्विनिष्कं वा निष्कमेक-
कनीयकं अनुस्मत्यादिकर्तृणां निष्कमर्धतदर्धकं इदं सोवर्णं रोध्ययोः शक्त्या ज्ञेयं तथा प्रियंगुव-
ह्निगोधूमतिलपिष्टेन वा पुनः कृत्वा सर्पाकृतिं श्वेत्तुर्ध्रौं निधाय प्रार्थयेदितं एहि पूर्वमृते सर्प अस्मिन्
पिष्टे समाविश संस्कारार्थं महं भक्त्या प्रार्थयामि समासतः वस्त्रोपवीतं गंधाद्यैः संप्रज्य च हरे बद्धिः
कुर्यात्संस्कारसंकल्पप्राणायामपुरःसरं यज्ञोपवीतिनः कार्यं सर्वसंस्कारकर्मसु लोकिकाग्निं प्र-

तिष्ठाद्यसमिधाधानमाचरेत् नतोऽग्निरग्निदिग्भागेभूमिंसंप्रोक्ष्यवारिभिः चित्तं कृत्वाथ संस्तुर्यरा
 ज्ञेयकाग्रैः पर्युक्ष्याग्निपरिस्तीर्यपरिषिच्यसमर्चयेत् कृते ध्माधनमाघाराचक्षुषाचयथाविधिः
 सर्पे गृहीत्वा यत्नेन चित्तिमारोपयेत्सुधिः सुवेण जुहुयादाज्यं मग्नौ व्याहृतिभिस्त्रिभिः सर्पस्य जुहु
 यादाज्यं व्याहृत्या च समग्रया आज्यशेषं सुवेणेनैव सर्पदेहे निषेचयेत् चमसं स्तेजलैः सर्पं व्याहृत्या
 भ्युक्ष्य पाणिना अग्ने अग्ने रक्षणे इत्येन सर्पायाग्निं प्रक्षपयेत् उपतिष्ठेदह्यमानं नमोस्तु सर्पेति
 मंत्रतः ज्ञानतो ज्ञानतो वापि कृतः सर्पो वधो मया पूर्वजन्मनि वा सर्पतत्सर्वं क्षंतुमर्हसि क्षीराज्येन
 तनश्चाग्निं प्रोक्ष्य व्याहृतिभिर्जलैः नास्ति संचयनं कुर्यात्स्नात्वा च न्यग्रहं व्रजेत् ब्रह्मचर्यादिकं कुर
 याच्चिरात्राशेषमिष्यते संचेतुं चतुर्थे हि स्नात्वा विप्रान्समर्पयेत् सर्पो नंतस्तथा शेषः कपि
 लोनाग एव च कालिकः शंखपालश्च भूधरश्चोतिनामभिः गंधपुष्पाक्षतेर्धूपैर्दीपाद्यैश्च ये द्विजा
 न् घृतपायसभक्ष्यैश्च द्विजानन्यांश्च भोजयेत् एवं कृत्वा विधानेन सर्पसंस्कारकर्मणि सर्पहिंसा

अं तिष्ठि०

कृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ॥ इति नागवलिः ॥ ॥ अथ सहस्रमनुविधिः अथान्वारोहणं स्त्री
 रणं आत्मनो भर्तुरेव च सर्वपापक्षयकरं निरयोत्तारणाय च अनेकस्वर्गफलदं मुक्तिदं च तथैवेव ॥
 जन्मान्तरे च सौभाग्यं धनपुत्राभिदृष्टिदं ततश्च कालौ संकीर्त्य एवं पुण्येत्यादि आत्मनो भर्तुश्चैत
 ज्जन्म जन्मान्तरे च पापार्जितसर्वपापक्षयद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीतये पुण्येणोक्तानेकफलप्रा
 प्तये च अन्वारोहणं च करिष्ये तदंगतया विहितं हरिद्राकुंकुमांजनसौभाग्यद्रव्ययुतं वंशपात्र
 दानं करिष्ये इति संकल्प्य सोपस्करं शूर्पाणि दद्यात् तत्र मंत्रः लक्ष्मीनारायणो देवो बलसत्त्व
 गुणश्रयः गच्छं हं सत्त्वं च मे देया द्वायणेः परिनाथितः सोपस्कराणि शूर्पाणि वायुणेः संयुतानि
 च लक्ष्मीनारायणप्रीत्यै सत्त्वकामददाम्यहं अनेन सोपस्करं शूर्पदानेन लक्ष्मीनारायणप्री
 तये तो अग्नेः समीपौ भागत्य पंचरत्नानि पल्लवेनांजनां तथा बद्ध्वा सुरैः मुक्ताफलं न्यसेत् तथा
 ग्निप्रार्थनां कृत्वा मंत्रेनानेन निश्चितं स्वाहासं श्लेषनिर्विण्णसर्वगात्रे हुताशन सत्त्वं मार्गप्रदानेन

नियमापत्तुरंतिकं इत्यग्निप्रार्थ्य आज्येनाग्नौ जुह्यात् अग्नये ते जोधि पतये स्वाहा १ विष्णवे सत्त्वाधि
पतये स्वाहा २ कालादिधर्माधिपतये स्वाहा ३ पृथिव्यै लोकाधिष्ठत्र्यै स्वाहा ४ अद्भ्योरसाधिष्ठात्र्यै भ्य
स्वाहा ५ वायवे वल्गाधिपतये स्वाहा ६ आकाशाय सर्वाधिपतये स्वाहा ७ कालाय धर्माधिष्ठात्र्यै स्वा
हा ८ अद्भ्यः सर्वसाक्षिणायुः स्वाहा ९ ब्रह्मणे वधाधिपतये स्वाहा १० रुद्राय श्मशानाधिपतये
स्वाहा ११ एकादशाहुतं हुत्वा कुर्यादग्ने प्रदक्षिणं ततः शिलां सोपस्कणं संप्रज्यतामारुह्य फल
पुष्पांजलिं गृहीत्वाग्निं प्रार्थयेत् त्वमग्ने सर्वभूतानामंतश्चरसि साक्षिवत् त्वमेव देव जानीषे न विदुर्यो
निमातुषाः अनुगच्छामि भर्तारं वैधव्यभयपाडिताः सत्त्वमार्गप्रदानेन नियमां भर्तुरंतिकं मंत्रमुच्चार्य
मनकैः प्रविशेच्च हुताशनं तां प्रेतस्यांतरः सुप्ता देवरः शिष्यो वानमस्त्यकरे धत्वा उदीर्षेति द्वाभ्यां
मंत्राभ्यां सत्त्वरहितामुत्थापयेत् सत्त्वाधिका तु सुहृदः समाश्वास्य भर्तारं विष्णुरूपां स्मरंति प्रविशे
त् हरितः मृते भर्तुरिया नारि धर्मशाला दृढव्रता अनुगच्छति भर्तारं भृणुत स्यात्स्थित्यत्कलं ति

अंतिष्टि०

स्त्रकोद्योर्ध्वकोटीचपावत्यंगरुहाणिवे तावत्यब्दसहस्राणिसर्गलोकेमहीयते मातृकंपैतृकंचैवय
त्रकन्याप्रदीयते कुलत्रयंपुनात्येषाभार्तोरयानुगर्धति इत्यादिस्यपर्यालोचनसासंकल्पेनतत्कल
मुल्लेख्यं अन्वारोहणेअवयवपिंडार्थः पाकः रत्नेत्रेणपिंडः पृथक् इतिदुंदपद्वतौअन्यत्रतु अन्वारोहेतु
नारीणंपत्यश्चैकोदकक्रिया पिंडदानक्रियातद्वध्वाहंप्रत्यादि कंतथा अन्वारोहेकृतेपत्न्याः पृथक्
कृपिंडास्तिलांजलिन् पृथक्शालेनकुर्वीतदद्यादेकशिलेतथा नवश्राद्धानिसर्वाणिसपिंडाकरणं
पृथक् एकएवपृषोत्सर्गोगौरेकानत्रदीयते अन्वारोहणेएकचित्यारोहणेवास्त्रियाः पृथक् संपिंडनं
नास्ति भर्तृकृतेस्त्रियाः कृतंभवतीतिस्मृत्यर्थसारे तत्रैवैकेनेतिबहवः भर्तादित्रयेणेत्यन्ये अन्वारोह
णंचगर्भाणांवात्पापत्योनांरजस्वतानांस्मृतिकानांचनिषिद्धं गर्भिणानांचतनज्जातिवधसमे
ब्राह्मण्याएकचित्यारोहणमेवनपृथक्चित्यारोहणंक्षत्रियादिस्त्रियाः पृथक्सहवाचितिः असव
र्णयाः पृथक्चितिरेव मदनरत्नपारिजातमनेअन्वारोहणेनवश्राद्धमात्रंपृथक् तत्रापिपित्रमाता

मरुपार्वणवत्सहैव अनुष्ठानं आपस्तम्बः चितिभृष्टातुयारीमोहाद्विचलिताभवेत् प्राज्ञापत्येनशुध्येत
 स्माद्वैपापकर्मणः भर्त्रनुगमनोचितिभ्रष्टेत्यर्थः यत्प्यारजस्वलायां यदा भर्ता मृतः सा च देशकालवशा
 तद्देवानुगंतुमिच्छति न पंचमादिदिनं प्रतीक्षते तत्र विधिरुच्यते यदा स्त्रियामुदक्यायां पतिः प्राणा
 न्मसमुत्सृजेत् द्रोणमेकं तंदुलानामवहन्याद्विशुद्धयेत् मुसलाघातेन दस्तकस्त्रवते योनिमंडलात्
 विरजस्कां मन्यमानां स्वेचितेन दस्तस्य दृष्ट्वा शौचं प्रकुर्वीत पंचमृत्तिकया पृथक् त्रिंशद्विंशति
 दशपंचगवां दत्त्वा त्वहः क्रमात् विप्राणां वचनां शुद्धां समा रोहद्वत्ताशनं नारीणां सरजस्कानां
 इयं शुद्धिरुदाहता अथ रजस्वला मरणविधिः ॥ ॥ ॥ अंतरिक्षे मृता ये च वन्हावसुप्रसादतः
 उदक्यामृत्तिकानारीचरेच्चांद्रायणत्रयं संगृहे पंचाभिस्त्रापयित्वा तु गव्यैः प्रेतां रजस्वलां वस्त्रां
 तदृतां कृत्वा राहयेद्विधिपूर्वकं दृष्ट्वा शतानपस्तु रजस्वलायाः प्रेतायाः संस्कारादिनीनाचरेत्
 उर्ध्वं त्रिंशत्रास्तायाः शर्वधर्मेण दापयेत् इति च्योहोत्तरसंस्कारमाह अत्र देशकालानुसाराध्यव

अंतिमि

स्ना अथेत्यादि अनुकगोत्रायाः अनुकस्याः रजस्वलावस्थां निमित्तप्रत्यवायपरिहारार्थं और्ध्वदेहिक
 योग्यत्वार्थं च चांद्रायणत्रयप्रायश्चित्तपूर्वकं भूर्येनाष्टोत्तरशतस्नानानि संकरिष्ये इति संकल्प्य ॥
 ब्राह्मणवचनेन चांद्रायणत्रयं कृत्वा यवपिष्टेन प्रेतमनुलिप्य स्वयं स्नात्वा भूर्योदकेन शतवारं स्ना
 पयेत् प्रेतं प्रक्षाल्य भस्मगोमयमृत्तिकाकुशोदकपंचगव्यपुद्गोदकैः स्नापयेत् पावमानी स्वस्त्यय
 नीयदेतः यच्च दूरके आपो हि षेति तिसृभिः संस्नाप्य पूर्ववत् पुरित्यन्यविधिना दहेत् यद्वा रजस्व
 लोऽसूतिकां च मल्लं प्रक्षाल्य स्नापयित्वा काष्ठवद्गन्धवास्थं निविधिना दहेत् अथ सूतिका मरणां ॥
 सूतिका मरणे प्राप्ते पूर्वोपधानुलेपनां असूतका तु संष्टष्टः भूर्याणां तु शतं क्षिपेत् पूर्ववत् संक
 ल्प्य ब्राह्मणवचनाच्चांद्रायणत्रयं कृत्वा पूर्ववत् स्नानां कारयित्वा कुंभेन जलभादाय तत्र पंच
 गव्यं क्षिप्वा आपो हि षेयवामदेव्यवारुणादिपुण्याभिरभिमंज्य पूर्वोक्तमंत्रैः संस्नाप्य विधिना दहेत्
 अथ सूतिका मरणे दिनभेदेन विशेषप्रायश्चित्तं सूतकादियदा साध्वी विस्नाता मरणंगता त्रिगत्रे

एतत्पर्यंतं शुद्धे रुध्न सर्वदा एतत्प्रथमं च हविष्यं स्तनका तु यदा नारी रजसा च परिपुता त्रियं ते चेत्तु सा
 सानारी द्विवर्षं रुध्नमाचरेत् एतद्वितीयं च हविष्यं स्तनिका तु यदा सा ध्या विस्नाता मरणंगता अथ
 रुध्नेन शुद्धा तव्या मस्य वचनं यथा तथा स्तनिका तु यदा सा ध्या विस्नाता मरणंगता त्रिषत्सवदिना
 दूर्वा गेकाब्देन विशुध्यति दशाहादुत्तरेषु च स्तनिका तु यदा नारी विप्रांश्चैव परित्यजेत् मासमेकवि
 विधिं यावत्त्रिभिः रुध्नेर्विशुध्यति तथा स्तनका यां मृता यां तु कथं कुर्वन्ति याज्ञिका कुम्भे सलिलमादा
 यपंचगव्यं क्षिपेत्ततः हिरन्मिरभिर्मन्त्रापो वाचा शुद्धिं लभेत्ततः तेनैव स्नापयित्वा तु राहं कुर्याद्यथा वि
 धिः अक्लिं गावो मंत्रिणाभि वा मदेव्याभिरेव च अन्यैश्च वारुणैर्मन्त्रैस्संस्नाप्य विधिना दहेत् ॥ ॥ अत्र
 प्रयोगः ॥ ॥ देशकालौ संकीर्त्य अमुकगोत्रायाः अमुकस्या स्तनिका मरणा वस्थानि मितप्रत्यवा
 यपरिहारार्थं और्ध्वदेहिकयोग्यता सिध्यर्थं च चांद्रायणत्रयं प्रायश्चित्तपूर्वकं शूर्पेणाष्टोत्तरशतस्ना
 निसंकरिष्ये इति संकल्प्य ब्राह्मणवचनेन चांद्रायणत्रयं कृत्वा ततः कुम्भेन जलमादाय पंचग

अंतिष्ठि०

व्यंक्षिस्त्वा स्नायान्नमंत्रः आपोहिष्टेतिनिसृभिः वामदेवायेतिऋक् यावमानिःसूक्तं पठेत् नानानं
वा इतिपुण्यसूक्तानि पठेत् इमंमंगेतिमंत्रं सितासितेतिमंत्रं तत्वायामितिऋक् अन्यैश्वर्य
सूक्तादिपठेत् न स्नाय्यशुद्धवस्त्रैः प्रधाविधिना देहेत् अथगर्भिणीविधिः यदागर्भवती नारी सश
ल्या संस्थिता भवेत् कुक्षिंभित्वा ततः शैत्यं निर्हरेद्यदि जीवति प्रमितं निक्षिपेत्तु प्रायश्चित्तं ततः प
रं सात्रयस्त्रिंशता कृच्छ्रे शुद्धांते शैलदोषतः सगर्भं दहने तस्यावर्णं जं धधपातकं प्रायश्चित्तं चरि
त्वा तु शुद्धं तिपायकारिणः दग्ध्या तु गर्भसंयुक्तां त्रि - - - - - भिभर्ता पुत्रो वापैतमेधिकविधि
ना तां स्मृशानं नत्वा चित्तेऽपश्वातां दक्षिणाशिरसं निधाय तस्यानाभेरधः सव्यउदरे च तुरंगुल
प्रमाणं दुर्ध्वं वा षडंगुलप्रमाणं दर्भेण लांछयेत् षण्मासा दुर्ध्वं शिशोः प्राणाः संभवन्ति ॥ अतः ॥
हिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् सदाधारपथि वीद्यामुते मां कस्मे देवा
देवाय हविषा विधेम इति मंत्रेण याभर्ता अन्ये वा तस्याः गर्भस्थानमसिद्धित्वा कुमारं कुमारं वा

तत्र मंत्रमुक्त्वा इमे जीवा विमृते रावदृत्रन्मभूद्भूदेव हृतिर्नो अद्य प्रांचो अगाम नृतये हसाय
इधाय आयुः प्रतरं रंधानाः इति मंत्रेण अभिमंत्र्य दृष्ट्वा मृतश्चेत् तत्प्रक्षाल्य निखनेन ॥ यदि जी-
वति न हि जीवत्वं मम पुत्र इत्युक्त्वा ॥ क्षत्रिये त्वानिर्ऋते त्वेत्यादि पंचभिः स्नापयित्वा भूमौ हिरण्य-
मंतर्धाय तत्र तूष्णीं निधाय मंत्रं पठेत् यस्ते स्तनः शशयोर्यो मयो भूर्ये न विश्वा पुष्यसि वार्योणि ॥
योरत्नधा वसुविद्यः सुदत्र सरस्वती तमिह धातवेकः इति मंत्रेण अन्यस्यास्तनं प्रति धाय त्रिशु-
ग्रामं पाययित्वा तस्याः गर्भधेद न देशे स्त्रुवेणाज्याहुती जुहुयात् तत्र मंत्रः शतायुधाय शतवी-
र्याय शतोत्तये भिमातिषाहे शतं योनिः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषं दति दुरितानि विश्वा स्वाहा ०
इंद्रा ये दं ० ये चत्वारपथयो देवयाना अंतराद्या वा दृष्टिर्वा विधुंति तेषां योऽत्रिज्या निमज्जति मा-
वहान्तस्मै नो देवाः परिधन्ते ह सर्वे स्वाहा देवेभ्य इदं ० याँ श्मोहे मंत उत नो वसंतः शरद्वर्षाः सुवी-

अंतिष्ठि०

तन्नो अस्तु तेषामृतानां शतशरदानां निवातयेषामभये स्याम स्वाहा ऋतुभ्य इदं० इदुवत्सराय
संवत्सराय कृणुता वृहन्नमः तेषां वयं सुमतौ यज्ञियां नान्यो गृजोता अहता स्याम स्वाहा ॥
इदुवत्सरायेदं० भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वया वसे न समसी महित्वा स नो मयो भूः पितो अ
विशस्व शंतो कायतु नु वे स्यो नः स्वा० देवेभ्य इदं० प्रयासाय स्वाहा १ एते द्वादश मंत्रेषु मंत्रोक्त दे
वताय इदं नममेतित्यागः अयासाय स्वाहा २ वियासाय स्वा० ३ संयासाय ० ४ उद्यासाय ० ५ अ
वयासाय ० ६ भुचै स्वा० ७ शोकाय ० ८ तपत्यै ० ९ तपते ० १० ब्रह्महत्यायै ० ११ सर्वस्मै ० १२ प्राणा
य स्वाहा १ एते सप्तभिर्मंत्रोक्त देवताभ्य इदं नममेतित्यागः अपानाय ० २ व्यानाय ० ३ चुक्षुषे ० ४
श्रोत्राय ० ५ मनसे स्वा० ६ वाचे सरस्वत्यै स्वा० ७ मंत्रोक्त ० ततः पूछे स्वा० १ एते सप्तभिः पूछे इदं
नममेतित्यागः पूछे ससे स्वा० २ पूछे प्रपथ्याय ० ३ पूछे नरंधीषाय ० ४ पूछे घृषणाय स्वा० ५
पूछे वरुणाय ० ६ पूछे साकेताय ० ७ पूछे इदं० भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय इदं० इत्येते राज्या

हुतीर्हत्वा ततो छेदनप्रदेशं सूत्रेण संग्रथ्य घृतेनानुलिप्तं उदरध्वं प्रायश्चित्तार्थं वेदपारगायकं हुं
 विने ब्राह्मणाय गोभूतिं लहिरण्या निदद्यात् ततो भर्ता पुत्रो वा यथा प्रयोगं करोतः स्याद्दभगवान् वै
 धाय नमः इति गर्भिणी मरणविधिः समाप्तः अथ घटस्फोटविधिः कालनिर्णयदीपिकायां नि
 बंधसारे ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां घटस्फोटे विबुधः अन्येषां चैव जातानां नैवोक्तं तु कदाचन ॥ हे
 मादौ ॥ घटस्फोटादिकं कर्म ब्राह्मणादीन् त्रिभिस्तथा अतीतं कर्म येषां तु तेषां प्रोक्ताः प्रयत्नतः ॥
 कर्त्ता घटं समादाय जलेनापूर्य्य स व्यध्नु चतुर्थे प्रतिष्ठाप्य स्वगोत्रज्ञैः समागतः तत्र मंत्रः अ
 स्मिदं शेषतः तस्तु वंशप्रशाहिकारणं प्रमादादिकृतं कर्म घटे नैव विभुद्ध्यति अगम्यागमनैश्चैव भ्रष्टा
 भ्रष्टस्तथैव च गोमांसमधमानं च मात्रादिगमनं तथा स्तुवा पुत्री स्तुवा हत्या गो ब्राह्मणमतः परं
 अन्यानि च निषिद्धानि पापानि च बहूनि च देहांते विविधिं स्तेषां वा घटादीं निचिंतयेत् इत्युक्त्वा स
 र्वगोत्रजाः अपसव्यं कृत्वा वामहस्तेन घटस्पर्शनं कारयेत् श्रद्धा अलाभे सति आचार्येण सवै

६२
अंतिष्टि०

६१
षात्रास्त्राणां नामांशं गृहीत्वा वा मां धिचरणघातेन स्फोटयेत् शंखध्वनिः कर्तव्यः पश्चात् आचार्य
णस्ववारीरमुंडनं कर्तव्यं गोत्रज्ञैः न कदाचन इति जगदीश्वरं प्रार्थ्य ब्राह्मणानां नत्वा अकर्मस्युत
न नित्यं वंशछेदस्तथैव च निरयादीन् प्रभोगांश्च शावच्चंद्रदिवाकरो एवं ज्ञात्वा द्विजेः सर्वैः घटस्फो
टयथाविधिः घटस्फोटस्य कर्तव्यो यथोक्तविधिनारखतु पत्नीताय दशाहक्रियान्तास्ति अ
स्यान्तास्ति येन कर्तव्या क्रिया सोऽपि पतिनस्यादि निवचनात् अतः कारणान् दशाहक्रियान
कर्तव्यं आहो निवंधादीनां निर्णयः गोदानानि कल्पयेत् पश्चात् घटस्फोटः तथा च मांडव्यः
घटस्फोटो हि यत्रास्तु दशाहं तत्र नाचरेत् नोच्चारं न च अश्मानं तिलांजलिं न दापयेत् पर्या
क्तानि च कर्माणि गर्भपातेन संविदुः गर्भपातेन दशाहविधिः गोत्रोच्चारं न तथापि तेन पु॥
अथ घटस्फोटनदिवसे कर्मरंभादौ ब्रह्मदंडकर्मव्यं ब्राह्मणसमुदाहाये ब्रह्मदंडार्थं धर्मशास्त्रा
कंहिरण्यं गृहीत्वा स्त्रान् प्रदक्षिणान् कृत्वा उपचारे प्राणम्य अथ पतितस्य संकल्पः देशकालौ

संकीर्त्य अस्य यज्ञमानस्य पित्र गोत्रशर्मणः पतितस्य गतकाल संभाविता निपायानि जन्मप्रभृति बहूनि
 विविधानि च गतदिवसादारभ्य एतत्कालपर्यंतं आत्मनश्चुध्यर्थं सर्वेषां गोत्रजानां शुध्यर्थं च धर्मेशस्त्रे
 तत्क्रयश्चित्तांगभूतं ब्राह्मणग्रंथं संहं करिष्ये इति संकल्प्य केचिदाचार्यः पुत्तलिकायां शवि
 धिः सर्वैः गोत्रजैः गोसुत्रप्राशनं कार्यं पश्चाद्भस्मगोमयमृत्तिकास्नानं हेमाद्रिप्रयोगश्चोत्तव्यं च
 गव्यप्राश्य पश्चात् निंबपत्राणं चर्वणं कार्यं ॥ ईश्वरदर्शनेन सर्वशुद्धिः ॥ यत्र घटस्फोटः तत्र क्रि
 यानास्ति ॥ पतितस्य क्रिया इति ॥ न वाच्यं ॥ शुध्यर्थं विष्णुपूजनं ब्राह्मणं न भोजयेत् ॥ अथ प्रार्थना ॥
 अस्माकं आयुरारोग्यं वंशस्थानास्तथैव च कल्याणं च सुभं नित्यं देहि मे मधुसूदन केचित् नाराय
 ण बलिं च वदंति तत्तु बुधः तृतीयादिवसे यथाशक्त्वा भूरिभोजनं कार्यं पुण्याहवाचनं मातृकापू
 जनं नांदीश्राद्धं विष्णुपूजनं सूतकं च एकहं च हं वा कर्तव्यं इति घटस्फोटविधिसमाप्तः ॥ ॥ इति
 श्रीभट्टरामेश्वरस्मृतिसूनु नारायणभट्टकृता यामोर्ध्वदेहिकपद्धतौ उपयोगिनो निर्णये अंत्येष्टि

१६२
अंतिष्ठ०

॥ अथ त्रिपिंडी विधिः तीर्थं गत्वा विधिस्नानः कृतमाहुः क्रिया स्थूलभुवः कल्पयित्वा गोमयेनोपलिप्यते पवित्रपूजनं समभ्यर्च्य त्रिपिंडीकरणं नतः आचम्य प्राणायामं कृत्वा नूतन वस्त्रं परिधाय स्थूलं कल्पयित्वा गोमयेनोपलिप्य पवित्रपूजनं कुर्यात् तत्र संकल्पः धिवित्रं ते विनंतं ब्रह्मणस्य त इति मंत्रेण पवित्रे धत्वा देशकालौ संकल्प्य त्रिविधानां सात्विकराजसतामसानां मोक्षार्थं मम आरोग्यार्थं संतत्यादि प्रतिबंधनिवृत्त्यर्थं च एको हि ह्यत्र यात्मकतंत्रेण श्राद्धत्रयं कर्तुं कामो आदौ विष्णुपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य प्रेतान् विष्णुमयान् स्मरन् पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैर्विष्णुः प्रपूजयेत् पुनर्देशकालौ संकल्प्य अपसव्यं कृत्वा अज्ञाननामगेत्राणां सात्विकराजसतामसानां प्रेतानां मोक्षानां च मम संतत्यादि सुखार्थं एश्वर्यादि चिरंजीविनं इह जन्मनि प्रेतवाधानि वृत्त्यर्थं गृहभांडभाजयशुद्धार्थं कालातिक्रमदोषपरिहारार्थं श्राद्धादौ प्रायश्चित्तसूक्तजाप्यमहं करिष्ये संव्यनतिलोकैर्देहत्वा गंधपुष्पैः प्रधाद्य नतमं हो न दुरितमिति सूक्तं पठेत् शुची बोहव्येति मार्जनं

कुर्यात् ततः त्रिभिः ब्राह्मणं प्रत्येकमेकमेकं निमंत्रयेत् अपसव्यं कृत्वा अज्ञातनामगोत्राणां सात्विक
 प्रेतानां स्थाने भवद्विक्षणः प्रसादः करणीयः ततः अज्ञातनामगोत्राणां राजसां तद्विक्षणं वायुरूपि
 णां प्रेतानां स्थाने भवद्विक्षणः प्र० ततः अज्ञातनामगोत्राणां भूमिस्थितनामसरूपिणां प्रेतानां स्थाने
 भवद्विक्षणः क्षेप्र० इति क्षणं दत्वा यदि ब्राह्मणं नास्ति तर्हि ब्राह्मणभावे प्रतिमा त्रितयं स्थापनं
 कुर्यात् सव्येन प्रतिमादि स्थापनं कलशशोधनं चेति सव्यं अद्येत्यादिसंक्रत्य सात्विकराजसता
 मसंप्रेतानां प्रतिमा स्थापनं करिष्ये महाद्यौरित्यादि कलशस्थाप्य वरुणाष्टजांते सुवर्णं १ रोप्य
 लोहं ३ प्रतिमा अग्न्युत्तारं कृत्वा प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् दक्षिणत्रमेण स्थापयेत् तद्यथा सात्विक
 रूपं प्रेतं अनिर्दिष्टनामगोत्रं सापेक्षकं उत्तरकलशं ध्यायामि ततः राजसरूपं प्रेतं अनिर्दिष्टना
 मगोत्रं सापेक्षकं मध्यकलशं ध्यायामि ततः तामसरूपं प्रेतं अनिर्दिष्टनामगोत्रं सापेक्षकं द
 क्षिणकलशं ध्यायामि सुवर्णं प्रतिमा सात्विकस्थाने रोप्य प्रतिमा राजसस्थाने लोहं प्रतिमा ता

६३
अंतिष्ठि०

मसंस्थाने स्थापयेत् आवाहनं० आसनं० पाद्यं० अर्घ्यं० प्रत्येकं अपसव्यं दद्यात् आध्यादनांतं पंचोप
चारैः पूजयेत् यदि साक्षाद्वा स्मरणं अस्ति तदा ब्राह्मणेभ्यः पादप्रक्षालनादि अर्घ्यानां आध्यादनांतं
पदार्थानुसर्गेन हत्वा भोजनादौ पिंडदानं कुर्यात् तस्य प्रयोगः अपसव्यं अद्येत्यादि अनिर्दिष्टना
मगोत्राणां सात्विकराजसतामसप्रेतानां त्रिपिंडां कश्चाद्वा गंभृतं पिंडप्रदानं करिष्ये अपहतेति एका
लेखा मुल्लिरव्यं अस्युक्ष्यकुशानां स्तार्यति तान् प्रक्षिप्य सात्विकपिंडदानं मधुरं त्र्ययुतं दधि मधुघृ
तयुक्तं यवमयपिंडं कृत्वा पितृवंशे मृताय चेति धर्मपिंडं प्रदास्यामांति विष्णवे स्त्रिभिः श्लोके रवेनेजा
नुदत्वा पिंडं स्पृष्ट्वा मधुवाता इति क्रचं जप्त्वा प्रथमपिंडमादाय पितृवंशे मृताय चेति पूर्ववत्॥ श्लो
कत्रयं पठित्वा इमं यवमयपिंडं मधुसर्पिसमन्वितं ददामि तस्मै प्रेताय यः पिंडां कुरुते मम एकेचि
त्येतरूपेण वर्तते तेषां पितराममयवपिंडप्रदानेन नृपिंगधनुशाश्वतं ये केचिद्विविति छंतिप्रेताः सा
त्विकरूपिणाः सात्विकात्पिंडदानेन नृपिंगधनुः तेषां इति पिंडं दत्वा ततश्च द्वित्यस्यापिलेखा

करणाद्यवने जान्वा तं हत्वा दधिमधुघृतसंयुक्तं ब्रीहियिष्टमयं पिंडं हत्वा मधुवाता इति रुचंज स्वापिंडमा
 दायुषित्वं वंशे मृताये चेति श्लोकत्रयं पठित्वा इमं ब्रूहि मयं पिंडं मधुरत्रयसंयुतं तन्मुक्तये प्रदास्या
 मिडिंदायः कुरु ते मम ये केचिद्वायुरूपेण वर्तेते पितरो मम तंदुलैः पिंडदानेन व्रजंतु गतिमुत्तमां
 अंतरिक्षे च ये केचित् राजसावायुरूपिणः राजसात्पिंडदानेन ते तत्पुं तु मुदान्विताः इति षड्विंशः
 श्लोकैः द्वितीयपिंडं दत्वा पुनः स्तनयत्वे रवारणाद्यवने जान्वा तं हत्वा दधिमधुघृतसंयुतं तिल
 यिष्टमयं पिंडं हत्वा मधुवाता इति रुचंज स्वापित्वं वंशेति पूर्ववत् श्लोकत्रयं पठित्वा इमं तिलमयं
 पिंडं सर्पिषामधुनायुतं तेभ्यो ददामिये पिंडं मत्कुले कुरु ते सदा ये केचित्तामसाः प्रेता भूमीतिष्ठ
 सर्वदा तिलपिंडप्रदानेन गतिं गच्छंतु ते भ्रवं तमोरुपाश्रये केचिद् वर्तेते पितरो मम पिण्याकास्मिं
 दानेन ते तत्पुं तु क्षुधाहिताः इति षड्विंशः श्लोकैः तृतीयपिंडं दत्वा अत्र पितर इत्यादि प्राणभक्षं तं हत्वा
 पूर्ववत्पिंडत्रयमवनिमृज्य नमो वः पितर इत्युपस्थाव प्रतिपिंडं स्मृत्वा त्रयं स्मृत्वा रजते मो वर्णा दत्वा ॥

अंतिष्ठि

गंधद्युपत्वारैः पूजयेत् तत्रापि विशेषः सात्विकेभ्यः श्वेतपुष्पं राजसानां रक्तपुष्पं तामसानां दल
पुष्पं सात्विकेभ्यः पायसं नैवेद्यं राजसेभ्यः माषान्नं तामसेभ्यः दध्नान्नं ततः तांबूलादिदक्षि
णामर्घ्यं ततोऽर्घ्ये श्वेतपुष्पं जलसहितैः मानुलिंगफलेः अनिर्दिष्टनामगोत्रेभ्यः सात्वि
कंप्रेतेभ्योऽदमर्घ्यं ददामि जंबीरफले राजसंप्रेतेभ्योऽदमर्घ्यं उत्तरतीभिस्तामसेभ्यः इदमं
ततः परेतेनैति प्रवाहणं ते इदं विष्णुरिति पंचक्रान्तिः चतुशतृत्या विष्णुं तर्पयामिति तर्पणं कुर्यात्
ब्राह्मणं स्वस्तिं वाचयित्वा श्वौनकोक्तरीत्या ततश्च मल्लं सहकुंडुं विने महाजनान्नेम
स्तुतुवाणाय आसीरवचनमुपेक्षमाणाय सात्विकराजससौतामसंप्रेतारिष्टनिरसनारव्यस्य
कर्मणः पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु कर्मणः स्वस्ति भवंतो ब्रुवंतु कर्मणः क्रद्धिं भवंतो ब्रुवंतु कर्म
णः श्रीस्त्विति भवं लल्ल्याणं भ० ततः ब्राह्मणहस्ते पाणिहोमं दत्त्वा ॥ सात्विकेभ्यः मधुसंयुतं
पायसान्नं परिविष्टं राजसेभ्यः माषान्नं तामसेभ्यः दध्नान्नं परिवेष्टां तदृथिवीतेतित्यक्तं आयो

सनादिविकिरदानां तं कृत्वा दक्षिणाभिस्तोषयित्वा सात्विकेभ्यः श्वेतवस्त्रं राजसेभ्यः कर्मुंडलं तामसे
 भ्यः उपान्नद्वयं च - - तां कृत्वा दिदद्यात् ततः ब्राह्मणं नृप्रार्थ्य दिव्यं त्रिदशभुमिष्ठाः सात्विकां
 राजसांस्तथा प्रेता वैतामसा येन्ये शान्तिं यधुं तु तर्पिता इति प्रार्थ्य ततः ब्राह्मणं ब्रूयुः यजमाना
 यतवः शान्तिं भविष्यति आरोग्यं भ० एश्वर्यं भवति ततः वाजे वाजेति मंत्रं पठेत् श्राद्धं विसर्जयेत् ॥
 ततः आचार्यं पूजयेत् विष्णुप्रतिमां सकलशत्रुयुं सात्विकराजसतामसप्रतिमाः दक्षिणा युक्तं
 देवस्य त्वेति मंत्रेण आचार्यं हस्ते दद्यात् ततः कर्मो गत्व गोदानं दत्वा सांगता सिध्यर्थं भूय संदिता
 परिधानवस्त्रं चोत्तरीयवस्त्रं च आचार्याय दद्यात् ततो यजमानः स चैतस्नानं कुर्यात् गृहं गत्वा
 सर्वभुंरनु ॥ ॥ १४ ॥ इति त्रिपिंडाविधिः समाप्तः ॥ ॥ अथ अस्तु धरणविधिः ॥ ॥ ब्रह्मांडपुरा
 णे ॥ अजिनं कंबलो देर्भा नृगो केशान् भूर्जपत्रकं ऊर्णान् सूत्रं पट्टं सूत्रं अस्थि स्यात्सप्तवेष्टनं ॥
 भूर्जपत्रं कुशावेत्रं पट्टं कलशं एतथा कृत्वा अजिनं कंबलं च सप्तवेष्टनमुच्यते स्मृतिः कार्या सं

अंतिष्टि०

65

क्षौमकौसेयं विकाशालेण चर्मच औदुम्बरं सप्तमस्या तक्रमादद्याच्च वेष्टनं तथा षट्पञ्चको
सेयं मांतिष्ठंश्चेतवस्त्रकं केवलं शाणपट्टं च अनितं सप्तवेष्टनं अथ कारिकायां स्नानं कृत्वा ततः
स्थाय्यकेशवाद्यैश्च नामभिः प्रक्षाल्य पंचगव्यैश्च पुष्पादिभिः समर्चयेत् गायत्र्या चैव संप्रोक्ष्य
केशवाद्यैस्ततः पुनः मंत्रैः षट्त्रिंशद्भिः स्नात्वा शतमष्टोत्तरं ज्ञातं धेनुं दत्वा च विप्राय अनुज्ञा
तां समाहितः उच्चारयेद्गोत्रनामं संकल्प्य च यथाविधिः आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संक
र्त्य अस्मत्पित्रादेः अमुकशर्मणे गोत्रस्य सर्वपापशमनार्थं गर्भविमोकार्थं गंगायां अस्ति निक्षप
णार्थं अस्ति संशुद्धर्थं पंचगव्यादिस्नानं करिष्ये गायत्र्या गोमुत्रं गंधद्वारेति गोमयं आय्यायस्वे
ति क्षीरं दधिकाव्येण दधि शुक्रमसिनिघृतं देवस्य त्वेति कुशादकं ततः स्नानं आयोहिष्ठेति ति
सृभिः ३ ततो न्विद्रमिति त्रिभिः ३ तरत्समं दिति चतसृभिः ४ पुरुषस्तुतं पंचदश १५ यदंति यच्च
दूरकैत्यष्टभिः ८ परं नृत्यो इति ऋक् १ सुमित्रानमिति १ इति षट्त्रिंशद्भिः ३६ पुनः शंखो

अंतिष्ठि०

दकेनभूर्भुवस्वरोमितिमंत्रेणताम्रपात्रेषुस्नाय्य कुशैःकेशवाद्यैःसंप्रोक्ष्यतांम्रपात्रेनिक्षिप्यगं
धपुष्पतिलदर्भपत्रतुलसीदलैरभ्यर्च्यपंचरत्नानिनिक्षिप्य यथानुक्रमंवेष्टयेत् **कुश १ पट्ट**
सूत्रं २ भूर्जपत्रं ३ गो केश ४ दुर्लसूत्रं ५ अंजितं ६ कंबलं ७ इत्यनुक्रमं सप्तवेष्टनानिकुर्यात्॥
ततः आचार्यायगोदानंदद्यात् यथाशक्तिआमानंदद्यात् इतिगंगानिक्षेपनार्थमस्तुद्वरण
विधिसमाप्तं॥ ॥ इतिश्रीभट्टरामेश्वरस्वरिसुमुनारायणभट्टकृतायामौर्ध्वदेहिकपद्धतौउपयोग
गिनो निर्णये अंत्येष्टिपद्धतिः समाप्तः॥ ॥ राक्षसनामसंबन्ध १८४१ कार्तिकछल १३ चेदवा
सरेतद्दिनेलिखितंमंसारामात्मजे बाळछलभट्टनिर्झरकरराजेश्रीवेदमूर्तिदीक्षितपांडुरंग
भट्टइरलेकरस्येदंपुस्तकं॥ ॥ यादृशंपुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदिभुङ्क्षुमभुङ्क्षुम
मदोषेनदीयते॥१॥ तैलान्नरक्षेत्रुतारक्षेत्रशतलंबंधनात् मरुहस्तनदातव्यंइदंवदतिपुस्तकं॥२॥

१५५७

नं. ४५७५

पद्मतिः सति
वध.

॥ ऋग्वेदि नामोद्देहि कवद्वतिरियम्